JUL 1 2 1957

JUSTICE Jewish Edition

גע[redacted]טיקייט

Vol. XXXIX. No. 7 Jersey City, N. J. July, 1957

אינהאלט:

זייט

עדיטאריעל — — — — — — — — — — — 2

ש. פארבער: אין לויף פון חודש — — — — — — — — 4

ש. ח.: די יובליי־פייערונג אין מעדיסאן סקוער גארדען — — — — — — — — — — — 6

י. באריטאן: זיי קענען פארקויפן אלץ און אלעמען אין אמעריקע — — — — — — — — — 8

איזידאר זכי: סאציאלע קאמפן אין ארגענטינע — 11

ת. פיימאן: עס ווערט קלענער די מחנה — די אינט־זאמקיים דריקט — — — — — — — — — 13

ת. לאנג: דזשאן פיטצפעטריק (זכרונות) — — — — 15

ד. קריוויצקי: מיר מאנצען (ליד) — — — — — 16

ביים מיטינג פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד — 17

דר. יוסף קיסמאן: פתם אינטערנאציאנאלן ארבעטער לעבען — — — — — — — — — — — 20

ש. חיים: אין דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג 22

נייעס אין אונזער אינטערנעשאנעל — — — — — — 24

נ. מ. סינקאף: אויפן דרעסמאכער פראנט — — — — 27

איזידאר נאגלער: ביים רודער פון דער קלאוקמאכער יוניאן — — — — — — — — — — — — 29

יוסף ברעסלאו: מיט די קלאוק פרעסערס אין שאפ און אין דער יוניאן — — — — — — — — — 30

בערנארד שעהן: מאנטרעאלער קלאוקמאכער באנייען אגרימענט מיט ווינכטיגע געווינסן — — — — 31

נאטיצען, רעזאלוציעס.

Price 10 Cents

מאסען צוזאמענקום און קאנצערט

צו פייערן דעם זילבער־יובליי פון

פרעזידענט דובינסקי'ס פירערשאפט אין דער אינטערנעשאנעל

דאנערשטאג, דעם 13טען יוני, 1:30 נאכמיטאג

אין

מעדיסאן סקווער גארדען

אכטע עוועניו — 49סטע און 50סטע גאסען

אלע פארבאנד־מיטגלידער זיינען געלאדנט פאר אן אויסערגעוויינלעכן יום טוב ווי עס באדינגט אזא היסטאָרישער מאמענט אין אונזער אינטערנעשאנעל און אין דער ארבעטער באוועגונג.

מאסען מיטגלידער אונזערע גרייטן זיך צו פארזאמלען צו דער פייערונג גרופנווייז. אלע ארבעטער פון שאפ צוזאמען. ווען די ארבעט ווערט זיך פארשטעלן פאר מיטאג. עס וועלן אויך קומען דעלעגאציעס פון אנדערע אינטערנעשאנעל לאקאלס

פון די זיכציגסטע צענטערס אין לאנד און א צאל מיטגלידער פון אנדערע שטעט צו פארטרעטן זייערע לאקאלס ביי דער פייערונג.

די זיכציגסטע פירער פון דער ארבעטער באוועגונג, פאליטיק און אינטערנאציאנאלע פארטרעטער פון ארבעט און אינדוסטריע, רעגירונגס־פערזאנען און פראמינענטע פערזענלעכקייטן פון דער געזעלשאפט וועלן אנוועזנד זיין.

אין דער אויסערגעוויינלעך רייכער פראגראם וועלן זיך באטייליגן פאלגענדע:

רעדנער

דזשארדזש מיני,
פרעזידענט א. פ. ל.־סי. איי. א.

ראבערט פ. וואגנער,
מעיאר פון ניו יארק

פרעז. עלענאר רוזוועלט

הערבערט ה. לעמאן,
סענאטאר

לואיס שטולבערג,
עקזעקוטיוו וויצע־פרעזידענט פון דער אינטערנעשאנעל

אין דעם מוזיקאלישן טייל

ריטשארד טאקער, באריטאן פון מעטראפאליטען אפערא הויז

עלען מאלסן, סאפראנא פון דעם עי. בי. סי. טעאטער־סקאפער.

מילטאן בערל, טעלעוויזיע־סטאר

סיפרי סטערן, פידלער, דירעקטאר פון סאלוושאווע

דעל איסראעלס.

א כאר פון הונדערטער שטימען, צוזאמענגעשטעלט פון די כארן פון לאקאל 60 און לאקאל 91, אנגעפירט פון נח גרינבערג

טיקעטס צו דער פייערונג קענען מיטגלידער קריגן אין זייער לאקאל אפיס פון זייער ביזנעס אגענט אין שאפ.

דער פראגראם וועט געבראדקאסט ווערן אין ניו יארק צווישן 10 און 11 אזייגער דעם זעלביגן אווענט אויף ראדיא־סטיישאן WABC פון קאוסט צו קאוסט.

דערשיינען דער צווייטער באנד אידישע ענציקלאפעדיע

די טעג איז דערשינען דער צווייטער באנד אידישע ענציקלאפעדיע, וואס איז באדרוקט די גרעסטע אידישע ישובים אין אמעריקע [illegible] ארבעטער [illegible]. אין דעם באנד זיינען [illegible] ארבעטער באוועגונג [illegible] די [illegible] [illegible] ווי אויך [illegible] די ישובים אין אמעריקע, [illegible] קובא. די [illegible] פון [illegible] באנד ענציקלאפעדיע איז צו געבן דעם אידישן לייענער א פול בילד [illegible] אידיש לעבן און אידישע [illegible] אין די ישובים פון דער נייער וועלט.

אין דעם באנד זיינען [illegible] וועגן דער [illegible] פון [illegible] פון די אידען און די [illegible] לענדער ווי אויך [illegible]

אידישן גייסטיגן לעבן. אידישע [illegible] באוועגונגען, אידישע [illegible] ארגאניזאציעס און די ראלע פון אמעריקע [illegible] פון אידיש לעבן אין מדינת ישראל און אין אלע [illegible] לענדער.

א באזונדער ארט [illegible] אין דעם באנד די [illegible] וועגן אידישער [illegible] [illegible] און [illegible] ארבעטער באוועגונג [illegible] די [illegible] [illegible] אין דער [illegible] ראלע און אין [illegible] אין אידישע [illegible] לעבן פון אמעריקע. אין דעם באנד זיינען [illegible] פון [illegible] מחברים: י. [illegible], פ. פרידמאן, ש. ניגער, מ. [illegible], י. פ. [illegible], ג. [illegible], ש. [illegible], [illegible], ש. חיים, ל. [illegible], ב. רער־וויס, א. ל. שוסהיים, ל. [illegible], י. [illegible], א. ליסינער, ל. [illegible], מ. [illegible], ל. ראן.

א באנד ענציקלאפעדיע, פראכטפול איינ־געבונדן, קאסט אכט דאלאר.

צו באקומען אינם [illegible] פון דער ענציקלאפעדיע, 25 איסט 78סטע סטריט, ניו יארק.

גאמהאניעל מ. מינקאף ווידער דערוויילט פרעזידענט פון „על־אל־רי"

די „ליג פאר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] האט ביי איר [illegible] [illegible] ווידער דערוויילט [illegible] מ. מינקאף, סעקרעטאר־[illegible] פון דער דרעסמאכער יוניאן אין [illegible] פאר איר פרעזידענט. [illegible]

גערעכטיגקייט
GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
801 Summit Ave., Jersey City, N. J.
General Office:
1710 Broadway, New York 19, N. Y.
Tel. COlumbus 5-7000

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
SIMON A. FARBER, Editor
S. WEISS, Managing Editor

Subscription price paid in advance $1.00 per year

Vol. XXXIX. No. 7 — July, 1957

Entered as Second Class Matter Feb. 3rd, 1948 at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3rd, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917 authorized on January 25th, 1918.

אונטערשייד צווישן ציווילע פרייהייטן און ארבעטער רעכט

די לעצטע אנטשיידונגען פון סופרים קאורט געגען די טורמע־אורטיילן אויף די קאמוניסטן אונטערן „סמיטה אקט" און די וואס האבן זיך אנטזאגט עדות צו זאגן פאר קאנגרעס־קאמיטעס געגען מענטשן וואס זיי האבן געקענט אלס מיטגלידער אדער סימפאטיקער פון דער קאמוניסטישער פארטיי, פארשטארקן דעם גלויבן אין דער קראפט פון פרייהייטס־טראדיציעס אין אמעריקע. דער אנגריף פון גאווערנמענטאלע און געריכטלעכע ווארטזאגער אויף די ציווילע פרייהייטן פון דער באפעלקערונג, וואס עס ווערט געמאכט אין צייטן פון געפאר פאר דער זיכערקייט פון לאנד, ווי אין צייטן פון מלחמה אדער אומרוען, קען אין די פאראייניקטע שטאטן לאנג ניט אנהאלטן. אונטער דער קאנסטיטוציע פון די פאראייניקטע שטאטן, וואו דער מלוכה־אפאראט איז צעטיילט אין באזונדערע דריי טיילן, וועלכע היטן און קאנטראלירן איינע די צווייטע, דויערט עס ניט לאנג ביז די גאראנטירטע פרייהייטן פון די בירגער, וואס דער לעגיסלאטיווער אדער עקזעקוטיווער טייל פון דער רעגירונג האט אנגעגריפן, ווערן די צוריקגעגעבן.

אזוי איז עס געווען ביי אונדז אין די פאראייניקטע שטאטן נאך יעדער מלחמה אדער נאך א שווערן קריזיס, וואס דאס לאנד האט דורכגעמאכט. א קורצע צייט נאך געבורט פון די פאראייניקטע שטאטן, אין 1798, אונטער פרעזידענט דזשאן אדאמס, זיינען אנגענומען געווארן די „עיליען און סעדישאן לאז". כאטש דער געזעץ איז געווען געצילט געגען פרעמדע (אימיגראנטן) זיינען די קרבנות געווען אמעריקאנער געגנער פון דער אדמיניסטראציע. אין צייט פון דער ערשטער וועלט־מלחמה האט די פאליציי־אישע רעגירונג אין לאנד אפילו ניט געווארט פאר ספעציעלע געזעצן. זי האט איינגעשטעלט אויף פריוואטע פארזאמלונגען. די ערשטע רעכטן און ליבערטיס. די געזעלשאפטלעכע רעפארמיסטן זיינען דורכגעפירט געווארן פון דעם פאליציישן אפאראט אויף אייגענער אחריות. אין משך און נאך דער צווייטער וועלט־מלחמה ווידער איז שוין געווען א פון פריער צוגעגרייטער געזעץ — דער „סמיטה־אקט" וואס איז אנגענומען געווארן אין 1940, נאך איידער אמעריקע איז אריינגעטרעטן אין קריג.

אבער די מאכט פון דער פרייהייטס־טראדיציע אין אמעריקע איז אזוי שטארק געווען, דערפאר וואס אין קיין איינעם פון די אלע פאלן האבן די פארלעצונגען פון די ציווילע פרייהייטן פון די בירגער לאנג ניט אנגעהאלטן. ווען דער קריזיס איז איבער און די היסטעריע און מורא האבן זיך איינגעשטילט, האבן די פארשפאלטענע איינגעהאלטן און די פרייהייטן זיינען צוריקגעשטעלט געווארן. די לעצטע אנטשיידונגען פון סופרים קאורט, איינשטימענדיג די אונטערזוכונג־קאמיטעס פון קאנגרעס און זייער רעכט צו פאדערן פון די בירגער זיי זאלן ענטפערן ביי די פארהערן אויף די פראגעס וואס זיינען אומנויטיג און די שארפע ליניע וואס ווערט געצויגן צווישן איסטאריקן ראדיקאלע מיינונגען און פרעדיגן געוואלדטאטע אקטן געגען דער רעגירונג, האבן באשטעטיגט אט דעם פאקט.

ווי אלע מאל זיינען אויך איצט פאראן מענטשן וואס זיינען שטארק קריטיש געגען דער מערהייט פון די סופרים קאורט ריכטער וואס האבן אנגעשאפט די אורטיילן פון די נידעריגע געריכטן געגען די פירער פון דער קאמוניסטישער פארטיי און די, וואס זיי האבן געהאלטן פאר קאמוניסטישע סימפאטיקער. די קריטיקער זיינען מערסטענס די קאנגרעסלייט, וועמעס מעטאדן פון ארויסקריגן די עדות ביי די פארהערן זיינען קריטיקירט געווארן פון די סופרים קאורט ריכטער. און די רעגירונגס־פראקורארן, וועמעס אנקלאגעס עס זיינען בטל געווארן דורך די אויספירונגען. די גרויסע מערהייט פון אמעריקאנער פאלק און די הויכסטע פארשטייער פון דער אמעריקאנער קולטור און אונדזערע פרייהייטלעכע טראדיציעס, האבן הארציג באגריסט די אנטשיידונגען און געלויבט דעם קוראזש און שכל הישר פון דער מערהייט פון די סופרים קאורט ריכטער וואס האבן די אנטשיידונגען ארויסגעגעבן.

• • •

עס זיינען באזונדערס וויכטיק צוויי אינצידענטן אין פארבינדונג מיט די לעצטע אנטשיידונגען פון סופרים קאורט און די דארפן אונטערגעשטראכן ווערן. ערשטנס — די צייט ווען די זיינען ארויסגעגעבן געווארן און, צווייטנס, די מענטשן וואס האבן דירעקט גענאסן פון די אנטשיידונגען פערזענלעך.

די לעצטע צוויי אנטשיידונגען, וואס האבן באפרייט דעם לעיבאר הערי סאקער, וועלכער איז פארמשפט געווארן צו טורמע פאר באליידיגן דאס געריכט אין צייט פון דעם משפט פון א גרופע קאמוניסטישע פירער און דעם פרעזידענט פון די „יונייטעד פאבליק ווארקס אוו אמעריקע" איבערהויפט פלעקסער, זיינען ארויסגעגעבן געווארן ווייניגער ווי צוויי וואכן פארן דעם 4טן יולי, דעם יום טוב ווען אמעריקע פייערט די געבורט פון איר אומאפהענגיגקייט. צוזאמען מיט דער באפרייאונג פון די צוויי, האט דער סופרים קאורט אויך בטל געמאכט דעם אורטייל געגען וועקס קאמוניסטישע סוחר און רעסטאראנס און די צוריקגעשיקט צו די נידעריגערע געריכטן פאר א נייעם פראצעס אונטער די באגרענעצונגען פון דעם „סמיטה אקט". דאס זיינען געווען די לעצטע אנטשיידונגען פון סופרים קאורט אין זיין איצטיגער סעסיע. דאס איז פארלויפיג דער לעצטער אקט פון דער באגאר ריי געריכטלעכע אנטשיידונגען פאר ציווילע פרייהייטן וואס זיינען גאראנטירט פון דער קאנסטיטוציע — אנהויבנדיג מיט די אנטשיידונגען געגען ראסן־דיסקרימינאציע אין די עפנטלעכע שולן און אויך די געזעלשאפטלעכע פארקער־מיטלען, און ענדיגנדיג מיט אינטערפרעטירן דעם אונטערשייד צווישן פרייער רעדע, פרייער פרעסע, און דאס רעכט פון פראפאגאנדירן מיינונגען וואס דינען ניט אין איינקלאנג מיט די איבערצייגונגען פון דער מערהייט, וואס זיינען גאראנטירט פון דער קאנסטיטוציע און וואס אויפרייצן מענטשן צו באגיין געוואלד־טאטן אדער שטירצן די רעגירונג דורך פיזישן קאמף אדער געוואלד. די אנטשיידונגען האבן קלאר דערמאנט אן ארץ, ווערטער שוין אין אכציג יאר געבורטס ווי עס איז אונטערגעשטראכן געווארן די אומאפהענגיגקייטס־דעקלאראציע פון די גרינדער פון דער רעפובליק און זיין ווערטן ווי עס זיינען אנגענומען געווארן די ערשטע צען אמענדמענטן צו דער קאנסטיטוציע פון די פאראייניקטע שטאטן, וואס גאראנטירן די ציווילע פרייהייטן פאר די איינוואוינער. איז נאך לאנג די פרייהייטס־טראדיציע שטארק ביי די איינוואוינער. עס ווייזט אויך אז טראץ דאס טישטיגן מיר זיך נאך אלץ אין כמעט־דיגער אינשטעלונג, אז מען זאל אט די פרייהייטן ניט שוואכן. דער הויכסטער געריכט אין לאנד, דער סופרים קאורט, האט אויך זיך געשטעלט די ראלע פון דעם שומר און היטער פון די רעכטן פון די בירגער.

דער צווייטער פונקט וואס פארדינט אונטערגעשטראכן צו ווערן איז אז פון די לעצטע אנטשיידונגען פון סופרים קאורט האבן פערזענלעך גענאסן אזא מערקווירדיקע מענטשן וועלכע זיינען אינגאנצן פרעמד ניט נאר פון פרייהייט נאר פון ליבעראליזם. א גרויסע צאל פון די קאמוניסטן, וואס האבן אפעלירט צום

סופרים קאורט געגען די באשטראפונגען אויפן גרונט פון די גאראנטירטע רעכט אין אמעריקע פון רעדע און פרעסע־פרייהייט, זיינען געווען פירער פון דער קאמוניסטישער פארטיי, וואס האבן געלויבט די מערדערישע אונטערדריקונגען פון פרייהייט־קעמפער און רעוואלוציאנערן אין די קאמוניסטישע לענדער און האבן ניט נאר פארטיידיגט, נאר אויך בלוטיג פארפאלגט די וואס האבן זיך געגענגעשטעלט די טיראנישע אויטאקראטן פון יענע לענדער.

און זייער גלויבן אין באנוצן אונטערדריקונגס־מיטלען געגען יעדן געגנער האט אנגעהאלטן ניט נאר אין די לענדער וואו זייערע געזינונגס־חברים איז שוין געלונגען צו דערשטיקן די פרייהייט און איינשטעלן א בלוטיגע דיקטאטור, נאר אויך אין די לענדער וואו עס האט נאך געהערשט א דעמאקראטישע ארדענונג. בעת צו דערמאנען אז די אפיציעלע פירער פון דער קאמוניסטישער פארטיי האבן אפן זיך געפרייט און געווען צופרידן מיט דעם „סמיטה אקט" ווען ער איז אנגענומען געווארן אין 1940 און עס זיינען אונטער דעם געזעץ פארמשפט געווארן די טראצקיסטן צו טורמע און געלט־שטראף פאר העלפן אנפירן א סטרייק. די פאראורטיילונג פון די דאן ברידער אין מינעאפאליס און צוזאמען מיט זיי די גאנצע „קליינע גרופע" פון די טראצקיסטן, האט געמאכט די קאמוניסטישע פארטיי־מענטשן אנטציקט. זיי האבן אבער אנגעהויבן זינגען א נייע לידעל נאך דער וועלט־מלחמה, ווען דער סאוועטן־פארבאנד האט אנגעהויבן זיינע נייע אגרעסיעס און איז געקומען אין קאנפליקט מיט אמעריקע. דאן מען האט אנגעהויבן אנקלאגן זייערע אייגענע פארטיי־אנגעגבער און סימפאטיקער אונטער דעם וועלכן געזעץ איז דער „סמיטה אקט" שוין געווארן טריף — פשוטער פאשיזם.

דער אונטערשייד צווישן די וואס גלויבן אין פרייהייט בכלל און די וואס ווילן זיך, בלויז באנוצן מיט פרייהייט פאר זייערע אייגענע צוועקן ווערט נאך קלערער, ווען מען דערמאנט זיך אז דער „סמיטה אקט", מיט וועלכן די קאמוניסטן האבן זיך געפרייט ווען ער האט פארשפארט אין טורמע זייערע געגנער פון טראצקי'ס חדר, איז אייגנטלעך אנגענומען געווארן א דאנק דעם סטאלין־היטלער אפמאך וואס האט איינגעשטעלט די קאמוניסטן און די נאציס אויף איין ברעטל, אלס געגנער פון אמעריקע'ס הילף צו די דעמאקראטישע לענדער אין אייראפע. דער סאוועטן־פארבאנד איז דעמאלט געווען פארנומען מיט איינשלינגען און פארדייען די נייע רויב־ברוכענגען פון זיין אראמעריע אין פוילן און אין די באלטישע פראווינצן און פינלאנד. אמעריקע איז נאך ניט געווען אין דער מלחמה. זי האט אבער געהאלפן די אייראפעאישע מלוכות מיט מאטעריאל און געווער. די באלשעוויקעס און די נאציס זיינען געווען געגען דער הילף און עס איז געשאפן געווארן א מורא אז עס וועלן באגאנגען ווערן סאבאטאזש אקטן. דאס האט געפירט צו דער „סמיטה געזעץ" זאל אנגענומען ווערן. אבער טראץ דעם אלעמען האבן די זיך געפרייט ווען דער געזעץ האט געשעדיגט און פארניכטעט די ארבעט פון זייערע שונאים, די טראצקיסטן.

גאנץ אנדערש איז די שטעלונג פון די וואס גלויבן באמת אין פרייהייט. ווער עס וויל ניט ליידן פון רעפרעסיווע געזעצן באטראכטן די עס ווי א אנגריף אויף די פרייהייטן און די רעכטן פון דער גאנצער באפעלקערונג. די ארבעטער באוועגונג ווייסט אז יעדע פון אזעלכע אונטערדריקונגען ווערט שפעטער כל בעקרצט געגען די ארבעטער און זייער געווערקשאפט פאר א העכערן לעבנס־סטאנדארד און פאר דעם. אבער די נאך דינגונגען אנטשטייען וועלכע די ארבעטסגעבער. דאס איז געווען דער פאל מיט „סמיטה אקט". זיינע ערשטע קרבנות זיינען געווען די סטרייקער אין מינעאפאליס. די היסטאריע ווערט אויך איינגעגראבן איבער, ווען דאס איז נאך מעגלעך. די ליבעראלע און פרייהייטלעכע מענטשן דינען דעריבער אין אלע פאלן אונטער אלע אומשטענדן געגען יעדן פארזוך אויפצושטעלן די ציווילע פרייהייטן ביי דער באפעלקערונג. זיי פרייען זיך מיט יעדן פאל ווען אזא פארזוך ווערט צוריקגעשלאגן. דערפאר קומט די פרייד מיט די אנטשיידונגען פון סופרים קאורט.

• • •

אין צוזאמענהאנג מיט די לעצטע אנטשיידונגען פון סופרים קאורט, איז ווערט צו דערמאנען א צווייטע אנטשיידונג, וואס דער סופרים קאורט האט ארויסגעגעבן דעם זעלביגן טאג וועגן די רעכט פון א סטייט־געריכט צו באגרענעצן אדער פארבאטן צו פיקעטן אין אונטערנעמער אין א סכסוך וועגן באפרייאונגען. די אנטשיידונג ווייזט דעם אונטערשייד, וואס עס ווערט אפט געמאכט צווישן די ציווילע רעכט פון דער באפעלקערונג בכלל און ארבעטער רעכט צו פארטיידיגן און באשיצן זייערע עקאנאמישע אינטערעסן און לעבנס־סטאנדארדס. אין ציווילע רעכט האט דער העכסטער געריכט אנטשיידן אז סטייט־געזעצן קענען ניט זיין גילטיג ווען זיי נעמען אוועק פון דער באפעלקערונג די פרייהייטן וואס זיינען זיי גאראנטירט פון דער קאנסטיטוציע. ארבעטער רעכט צו באשיצן זייערע ברויט־אינטערעסן אבער קומט שוין ארונטער אונטער דער פאליציי־מאכט פון סטייט, צו פארהיטן פון אומארדענונגען...

וויפיל געדולדיגער די באפעלקערונג איז צו דער פארלעצונג פון די ארבעטער רעכטן, קען דינען דער פאקט, וואס לעצטן חודש איז שוין געווארן צען יאר זינט עס איז אריין אין קראפט דער „טאפט־הארטלי געזעץ" וואס האט ארויסגענומען ביי די אמעריקאנער ארבעטער געוויסע אנערקענטע געווינסטן, וואס זיי האבן ארויסגעקעמפט אין צענדליגער יארן פון שווערע קאמפן מיט א סך קרבנות. אמת, עס איז ניט דערפילט געווארן די האפענונג פון די ארבעטער שונאים צו פארניכטן אדער אפילו פיל אפשוואכן די יוניאנס דורך אט דעם שקלאפן־געזעץ. דאס איז אבער בלויז געלונגען צו פארמיידן א דאנק דער ענערגישער האנדלונג פון די ארבעטער־ארגאניזאציעס און דער טאקטישער פירערשאפט וואס האט געזוכט ווי ווייט מעגלעך אויסצומיידן דירעקטע צוזאמענשטויסן מיטן געזעץ. פיל געהאלפן דערצו האט אויך די פאראייניגונג פון דער טרייד יוניאן באוועגונג, די פארהעלטניסמעסיג גינסטיגע עקאנאמישע לאגע, וואס האט געמאכט סטרייקס צו קאסטבאר פאר אונטערנעמער אינטערעסן און די אלגעמיינע סימפאטיע פון דער באפעלקערונג צו די צילן פון די ארגאניזירטע ארבעטער. ווען ניט אט די גינסטיגע אומשטענדן וואלטן די ארבעטער יוניאנס פיל שווערער געליטן פון אט דעם געזעץ.

אבער טראץ אלץ מוז יעדער איינער צוגעבן, אז דער טאפט־הארטלי געזעץ האט געבראכט פיל שאדן דער טרייד יוניאן באוועגונג און אויך די עקאנאמישע באדינגונגען וואס די וואלטן געווען דערגרייכט. דער פארבאט אויף א „קלאוזד שאפ" און די באזונדערע שווערינקייטן איינצושטעלן אפילו א יוניאן־שאפ, די באשטימונגען פאר פארטרעטער וואס געבן א געלעגנהייט פארביטערטע אנטי־יוניאן באסעס און זייערע אגענטן צו פארפירן די ארבעטער מיט שנאה צו די ארבעטער־ארגאניזאציעס און אנטקריטיקירן די אומאנטוויקלטע פון די, דורך פארשפרייטן ווי א פאר סענט מער אויף די שכירות, אז די וואלטן שטימען געגען דער יוניאן, האט פיל געשטערט די ארגאניזאציע־ארבעט. דאס איז איינע פון די אורזאכן וואס אין די לעצטע פאר יאר איז דער וואוקס פון דער טרייד יוניאן באוועגונג באדייטנדיג פארלאנגזאמט געווארן. טראץ דעם אלעמען איז עס ביז איצט אין משך פון די צען יאר ניט געלונגען אפצושאפן אדער אפילו מילדערן דעם געזעץ אין וויכטיגע פונקטן. נאך מער, עס גייט א ספעקולאציע איצט די שונאים פון די ארבעטער צו צוגרייטן סטייט־געזעצן וואס וועלן די יוניאן־ארבעט מאכן נאך שווערער ווי עס איז, ווען עס וועט ווען עס איז דאך געלינגען די ארבעטער צו באפרייען זיך פון די ערגערלעכע פונקטן פון דעם טאפט־הארטלי געזעץ.

אויך, צום ביישפּיל, האבן שוין זיבעצן סטייטס איצט אנגענומען דעם אזוי גערופענעם „רייט טו ווארק לאו", דאס הייסט, דאס רעכט צו ארבעטן אין יוניאן־שעפער ניט באלאנגענדיג צו דער ארגאניזאציע. אין די סטייטס איז דער יוניאן־שאפ אויך פארבאטן. דער „טשעמבער אוו קאמערס" און דער „אמעריקאנער פארבאנד" פירן איצט אן א באוועגונג ג'ענעראל ארגאניזירט געגען די יוניאנס און פאר אט דעם געזעץ. זיי האבן זיך פארגענומען דורכצופירן אט דעם געזעץ אין אלע אינדוסטריעלע סטייטס. און אויך דאס איז נאך ניט אלץ. ארגערע געזעץ פראיעקטן מאג מען דערווארטן אויב עס וועט געלינגען זייערע פלענער.

עס שיינט אז ארבעטער רעכט ווערט באטראכט פון די בירגערלעכע ליבעראלן פאר מינדערוויכטיג. זיי ווילן זיך פאר די רעכטן ניט איינשטעלן ווי זיי שטעלן זיך אוועק פאר ציווילע רעכט. עס בלייבט פאר די ארבעטער אליין צוריקצושלאגן די אנגריפן אויף זייערע איבערקעמפטע רעכטן. וואס שנעלער דאס וועט געטאן ווערן אלץ גרינגער וועט זיין די ארבעט.

אין לויף פון חודש

פון ש. פארבער

ווי האלט עס מיט אונזער פראספעריטי? — פארוואס דעם פרעזידענט׳ס פארי־רעכענטער מאנען האט פארורזאכט א פאניק אויף דער בערזשע. — ווייניקער באשעפטיגונג און העכערע פרייזן מוזן פירן צו אן עקאנאמישער ריסעסיע. — ברואים וואס פארשטייען נישט די מענטשלעכע שפראך.

ווי האלט עס מיט אונזער פיל פארשריענער פראספעריטי? איז טאקע דער פונדאמענט פאר דער פארגעלטנים־מעסיגער עקאנאמישער שטאט אין די פאראייניגטע שטאטן אזוי פעסט און סאליד, אזוי זיכער פון צומדרייארטע איבער־קארעקשאן, ווי עס באהויפטן די מאניגע־בער פון דער איצטיגער אדמיניסטראציע? אדער דאס איז בלויז פראפאגאנדע צו באַרואיגן דעם עולם. און די פרעדיגער און פראפאגאנדיסטן אליין, די וואס האלטן אונז אין איין פארזיכערן אז עס איז נישטא וואס צו שרעקן זיך פאר און אקאמענדירן קרי־דיט ארדער פאר א שארפער אינפלאציע מיט אלע קאנסעקווענצן? גלייבן די טאקע באמת אין דעם וואס די זאגן אונז, אדער איז זייער פעסטער טאן פארדעקט בלויז א נער־וועזן־צאפלדיגן הארץ־קלאפ, וועלכער וואַ־קעלט זיך צווישן שרעק און האפענונג?

די פאניק וואס האט אויסגעבראכן אויף דער בערזשע מאנטיק, דעם 10טן יוני, ווען עס איז אנגעקומען די נייעס אז פרעזידענט אייזנהאַוער איז ווידער קראנק, האט באוויזן, אז דאס לעצטע איז דער פאל. דער געלאף צו פארקויפן די ווערט־פאפירן איז מחמת מורא פאר א קראך איז געווען אזוי שטארק, אז דער טעלעגראפישער אפאראט וואס פארצייכנט די פרייזן, האט פאר־שפעטיגט געגעבן עלף מינוטן און אין משך פון דער שעה, זיינען פרייזן פון אק־ציעס געפאלן אזוי פיל, ווי דריי דאלאר. די אילוזיע פטור צו ווערן פון די ווערט־פאפירן וואס ניכער האט אנגעהאלטן עט־וואס מער ווי א שעה ביז עס איז אנגעקומען פון וואשינגטאן א פארזיכערונג, אז דעם פרע־זידענט׳ס קראנקהייט איז נישט ערנסט, אז ער ליידט בלויז פון א פארדארבענעם מאגן און איז איבער יעדער געפאר. ביסלעכווייז זיינען די פרייזן ווידער געשטיגן און האבן צוריקגעוואונען ארום דריי־פינפטל פון זייער פארלוסט. אבער טראץ דעם וואס דער איינקויף פון ווערט־פאפירן נאך דער באַרואיגונג איז געווען גרעסער ווי דער פריערדיגער פארקויף, איז נאך אלץ געבליבן א נעטא פארלוסט דורכן טאג פון איין ביליאן מיט הונדערט מיליאן דאלאר אין דעם ווערט פון די אקציעס.

דער שארפער פאל פון פרייזן אויף ווערט־פאפירן האט געמוזט האבן טיפערע אורזאכן ווי דער באריכט פון פרעזידענט׳ס קראנקהייט. די פריערדיגע פאלן, ווען פרעזידענט אייזנהאַוער האט געליטן זיין הארץ־אטאקע אין 1955 און די געדערים־אפעראציע אין 1956, זיינען פארגעקומען אין צייטן, ווען אן ענדערונג אין ווייסן הויז האט געקענט מיטברענגען טיפע ענדערונגען אין פאליטיק. אין 1955 איז דעם פרעזידענט׳ס הארץ־אטאקע פארגעקומען כמעט סוף פון זיין ערשטן טערמין. זיין ערנסטע קראנקהייט האט געקענט ברענגען א דעמאקראטישן רעזשים אין וואשינגטאן. אין 1956 איז דער ווידער־דערוויילטער פרעזידענט קראנק געווארן נאך פאר זיין אינויגוראציע און אפט פארן צווייטן טערמין און די נייע רעגירונג איז נאך ניט געווען ארגאניזירט. דאס מאל אבער איז די קראנקהייט פון פרעזידענט געקומען, ווען די רעגירונגס־מאשינעריע איז שוין איינגעשטעלט און פונקציאנירט שוין. קיין גרויסע ענדערונגען אין פאליסי האט מען שוין ניט געקענט דערווארטן. און דאך האט זיין קראנקהייט ארויסגערופן אזא פאניק צווישן אייגנטימער פון ווערט־פאפירן אז עס איז געווארן א געלאף צו פארקויפן און פטור ווערן פון די אקציעס וואס ניכער. די האבן אלע מורא געהאט פאר א קראך וואס וועט צושטערן זייער פארמעגן. דאס באוויזט, אז די זיינען ניט זיכער מיט דער פעסטקייט פון די פונדאמענטן פון אונזער פראספעריטי. א בליק אויף די אינסטרומענטן וואס ווייזן דעם עקאנאמישן צושטאנד פון לאנד דערקלערט די אורזאך פון זייער אומרואיגקייט.

• • •

דער באזיס פון דער אמעריקאנער עקאנאמיע איז דער פארהעלטניסמעסיג הויכער קאנסום־פארברויך פון דער באפעלקערונג. דער גרעסטער טייל פון פראדוקטן אויפן אמעריקאנער מארק באווארנט מיט באשעפטיגונג די מיליאנען אינדוסטריע ארבעטער. די שכירות זייערע באשטימען דעם מארק פאר די פארמערס, טראנספארט־ארבעטער און באאמטע און שאפט אויך די קונדן און פראפיטן פאר די סוחרים, הענדלער, פאבריקאנטן און אלע אנדערע וואס נעמען א חלק פון די געשעפטלעכע ריכטיגע. דער אינערלעכער מארק נעמט איבער ניינציג פראצענט פון דער גאנצער פראדוקציע. דער אמעריקאנער עקספארט נאך אנדערע לענדער נעמט בלויז א טייל פון דעם עודף, וואס די אמעריקאנער באפעלקערונג קען ניט פארברויכן, ווייל עס איז צופיל באשאפן געווארן אדער עס האט ניט די געלט צו קויפן עס.

די צאל ארבעטער וואס ווערן באשעפטיגט אין לאנד און די סומע פון זייערע שכירות־דינען אלזא א גוטער אינדעקס פון דעם עקאנאמישן צושטאנד און די ווייזן וואס מען קען דערווארטן אין די קומענדיגע חדשים. ווען עס ווערן אנגעשטעלט מער ארבעטער און עס פארגרעסערט זיך די סומע געלט וואס עס ווערט אויסגעצאלט אין שכירות, קען מען דערווארטן פראספעריטי. סוחרים און פרעמער וועלן אין בקיום פון א וואקסנדער הכנסה פאר דער באפעלקערונג מאכן גרעסערע באשטעלונגען אויף סחורה. עס וועט זיין מער ארבעט אין די אונטערנעמונגען. דער עולם וועט האבן מער געלט צום קויפן און עס וועט שטייגן דער פארברויך. פארקערט, ווען די צאל באשעפטיגטע ארבעטער ווערט קלענער, ווען עס פארגרעסערט זיך די צאל ארבעטסלאזע, ווען די סומע ארויסגעצאלטע געלט צו פארברויכער שרינקט איין, וועט זיך פארקלענערן דער אומזאץ און ארבעטער וועלן אנטלאזט ווערן. דאס וועט נאך מער קירצן דעם אומזאץ פון סחורות און פארקלענערן די הכנסה פון דער באפעלקערונג. אזוי ארום שאפט זיך דער פארכישופטער קרייז פון עקאנאמישן קריזיס, וואס וואקסט און פארשפרייט זיך ווי א רעוואלוציע פון זיך איינפרעסנדער אנטוויקלונג.

דאס שטייגן און פאלן פון פרייזן אויף סחורה איז א צווייטער אינדעקס פון דעם עקאנאמישן צושטאנד אין לאנד. ווען פרייזן פון סחורות און אלגעמיינעם געברויך ווערן העכער, וועלן א טייל קאנסומענטן די איינקויפן קירצן ווייל זייער הכנסה וועט דאס ניט דערלויבן. פארקערט, ווען דער פרייז פון א ארטיקל ווערט ביליגער וועלן זיך פארגרעסערן די צאל געברויכער און עס וועט פארקויפט ווערן מער. די ווירקונג פון ענדערונג אין פרייז איז דעריבער די זעלביגע ווי און ענדערונגען אין דער סומע אויסגעצאלטע שכירות נאר אין א פארקערטער ריכטונג; א גרעסערע סומע אויסגעצאלטע שכירות ברענגט מער באשעפטיגונג און פראספעריטי; העכערע פרייזן ברענגען ווייניגער באשעפטיגונג און מער ארבעטסלאזיגקייט.

• • •

עס זיינען אלזא צוויי פון די סימנים וואס ווייזן דעם צושטאנד פון דער עקאנאמישער לאגע אין לאנד. ווי ווייט האלט עס מיט אונזער פראספעריטי אין אמעריקע? איז עס טאקע אזוי אייזן־פעסט ווי עס פארזיכערן אונז די מלוכה־מענטשן און די ווארטזאגער פון „טשעמבער אוו קאמערס“ און דער פארבאנד פון פאבריקאנטן, אדער איז עס אזוי אומזיכער ווי עס ווייזט די שרעק פון וואל־סטריט מענטשן וועלכע זוכן איינצוקאסירן זייערע פארמעגנס ביי דעם ערשטן צייכן פון אן ענדערונג?

דער צווי־מאנאטלעכער באריכט פון לייבאר דעפארטמענט וועגן דער צאל באשעפטיגטע און ארבעטסלאזע אין לאנד ווייזט אז אין חודש מאי האט זיך די צאל ארבעטסלאזע ניט פארקלענערט, ווי מען האט גערעכנט, נאר איז פארגרעסערט געווארן. די פארגרעסערטע צאל ארבעטסלאזע זיינען צום מערסטן געווען אין די אויטאמאביל־פאבריקן, מאשינען־בוי, מעטאל־ארבעט און די

„ווייכע סחורות“ (קליידער און הויז־ארטיקלען).

אין די צווי־מאנאטלעכע אונטערזוכונגען טיילט די רעגירונג איין די דיסטריקטן אין באשטימטע קלאסיפיקאציעס לויט דער גרייס פון דער צאל באשעפטיגטע אדער ארבעטסלאזע. אין דעם באריכט פארן חודש מאי ווערט אנגעוויזן אז אין פערצן פון די 149 דיסטריקטן, וואו עס זיינען פארגעקומען באדייטנדיגע ענדערונגען אין דער צאל באשעפטיגטע אין די חדשים אפריל און מאי, האבן זיך פארגרעסערט די צאל באשעפטיגטע בלויז אין זעקס פון זיי. אין אכט דיסטריקטן האבן זיך פארגרעסערט די צאל ארבעטסלאזע. צווישן די אכט, וואו די צאל ארבעטסלאזע האט זיך פארגרעסערט, זיינען אזעלכע וויכטיגע שטעט ווי פלינט און גרענד ראפידס אין מישיגן, סאן פראנציסקא און אוקלאנד, קאליפארניע, ניו בריטען, קאנעטיקוט, פאל ריווער, מאסאטשוסעטס, פראווידענס, רוד איילאנד, און א צאל שטעט אין [illegible].

די פינאנציעלע אגענטן באמיען זיך ניט איבערצושרעקן דעם עולם. זיי זאגן ניט דירעקט אז עס איז אריינגעטראטן א רעצעסיע אין דער עקאנאמישער פראדוקציע. זיי [illegible] צו מאכן צו קליין־געלט. זייערע ציפערן זאגן אבער עפעס גאנץ אנדערש. אט וואס די ציפערן ווייזן:

אין די פאבריקן האט זיך אין חודש מאי די צאל באשעפטיגטע ארבעטער ווידער פארקלענערט. דאס איז שוין דער פינפטער חודש ווי עס ווערן אנגעשטעלט ווייניגער ארבעטער מער ווי עס ווערן אנטלאסן, און עס האט זיך אויך פארקלענערט די צאל שטונדן וואס די ארבעטער ארבעטן. און וואס נאך ערגער, „די ניט־וואכנטליכע פארקלענערונג“, ווי דער קאמיסיאנער דערקלערט עס, האט פארקלענערט די צאל אנגעשטעלטע בעל מלאכות מיט 200 טויזנט אין פארגלייך מיטן לעצטן יאר, כאטש די פראדוקציע אין די פאבריקן האט זיך פארגרעסערט.

דער באריכט ווייזט אויך אז די צאל ארבעטסלאזע איז אין מאי געווען העכער ווי אין פריערדיגן מאנאט און איז איצט פיר פראצענט פון דער צאל ארבעטער. די צאל שטונדן וואס מען האט אין די פאבריקן געארבעט אין דורכשניט זיינען ווידער עטוואס פארקירצט געווארן און זיינען איצט בלויז 39.7 שעה א וואך. דאס מיינט אז פילע פאבריקן ארבעטן ניט קיין פולע וואכן; דאס קירצט טיפער זייער הכנסה. די סומע געלט וואס איז אויסגעצאלט געווארן אין שכירות ווייזט טאקע אן די פארקלענערונג.

דער צווייטער אינדעקס פון דעם עקאנאמישן צושטאנד ווייזט אויך אין דער זעלביגער ריכטונג פון א ריסעסיע. פרייזן אויף לעבנס־מיטלען האלטן אין איין שטייגן פאר די לעצטע זיבן מאנאטן אן אפשטעל. די קויף־קראפט פון די ארבעטער איז רעדוצירט געווארן ניט בלויז דורך פולע ארבעטסלאזיגקייט און ווייניגער פארדינסטן, נאר אויך דורך ארויפגעטריבענע פרייזן אויף לעבנס־מיטלען וואס צווינגען די ארעמע באפעלקערונג צו פארקויפן ווייניגער. לויט די באריכטן פון דער ביורא פון לייבאר סטאטיסטיקס פון ארבעטס מיניסטעריום איז דער פרייז פון לעבנס־מיטלען געשטיגן געווארן אין אפריל מיט דריי־צענטל פון איינס פראצענט. אין משך פון א יאר זיינען די פרייזן געשטיגן מיט אומגעפער דריי און פיר צענטל פראצענט. בלויז די אומגעפער צוויי מיליאן ארבעטער וואס האבן דעם אזוי גערופענעם „עסקעלייטאר קלאוז“ אין זייער אגרימענט (אז שכירות העכערן זיך אויטאמאטיש ווען עס שטייגן די פרייזן אויף לעבנס־מיטלען) זיינען פארגיטיגט געווארן דורך א העכערונג אויף זייער שטונדען־לוין. די איבעריגע קנאפע עלף מיליאן ארבעטער אין די פאבריקן און די מיליאנען ארבעטער אין אנדערע באשעפטיגונגען זיינען געצוואונגען געווארן צו קויפן ווייניגער. דאס האט זיכער צוגעטראגן צו דער פארגרעסערטער ארבעטסלאזיגקייט.

אט דאס איז די לאגע. די צאל ארבעטסלאזע ווערט ניט קלענער, ווי מען האט אונז פראבירט איינרעדן, נאר האלט נאך אין וואקסן. די וואקסנדע טיילווייז איבער די איינגעבעסערטע מאשינען און פראדוקציע־מעטאדן, וואס די אינדוסטריאליסטן האבן איינגעשטעלט אויפן חשבון פון די שטייערן צו דער רעגירונג, וואס פארגרעסערן די פראדוקטיוויטעט פון די באשעפטיגטע, און טיילווייז איבער די געהעכערטע פרייזן, וואס האבן פארקלענערט דעם פארקויף.

דער באזיס פון דער איצטיגער פראספעריטי איז ווייל זי איז דא, איז געגרינדעט אין רעגירונגס־באשטעלונגען פאר מיליטערישע און פאליטישע צוועקן און טיילווייז אויף קרעדיטן, וואס פארצערן היינט די שפייז וואס האט געזאלט פארזיכערן די הכנסה פון דער באפעלקערונג פאר דער צוקונפט. אן אינטערנאציאנאלע אדער א פאליטישע געשעעניש אין לאנד קען אט דעם פונדאמענט צעטרייסלען. די וואס שטייען ביים עקאנאמישן אדער פאליטישן רודער ווייסן עס. דעריבער די פאניק ווען עס ווייזט זיך די מינדסטע ענדערונג.

• • •

דער אנפאל אויף מיר פון איינעם וואס באהאלט זיך אונטער די איניציאלן „א. ב.“ אין דעם חודש־זשורנאל פון וועלט־פארבאנד פון בונד „אונזער צייט“ האט מיר דערמאנט א לעקציע וואס איך האב געלערנט מיט איבער פופציג יאר צוריק, ווען איך בין אנגעקומען אין אמעריקע. גייענדיג מיט א חבר דורך איינער פון איסט סיידער גאסן האט ער מיר געווארנט צו גיין אין מיטן גאס אנשטאט איבערן טראטואר. ווייל „עס זיינען דא נאך פאראן ברואים וואס ווארפן ארונטער זעקעלעך שמוץ פון די אויבערשטע עטאזשן און טרעפן אפט פארבייגייער“. דער עקעלהאפטער אנפאל אויף מיר פון א. ב. ווייזט אז אויך אויף דער ליטעראַרישער גאס און אין דער ראדיקאלער באוועגונג האט זיך נאך פארהאלטן ערגעץ איינער פון זיי...

שטאטירענדיג דעם לעצטן פאראגראף פון דעם ארטיקל און ניט איבערגעבנדיג קיין זאך וועגן דעם אינהאלט אין וועלכן דאס איז געשריבן געווארן, באשולדיגט ער מיך אין „ביטערקייט“, אין דעמאגאגיע, אין ניט אויסגעהאלטנקייט און פרובירט מיך אפילו פארמסר'ן און זיין געגן מלוכה און מלחמות.

ט. פון זיין באמערקן מוסר איז קלאר אז ער האט דעם ארטיקל אפילו ניט געלייענט. דעם פאראגראף וואס ער דרוקט איבער האט ער עווענטועל ניט פארשטאנען וואס ער לייענט אדער האט זיך געמאכט ניט פארשטייענדיג כדי צו קענען בעסער ווידלען און מסר'ן. אין מיין ארטיקל ווערט בכן וכל אנגעוויזן אז די וואס מוסר'ן ישראל פאר איר אקציע אין סיני זיינען דער עיקר די מלוכה־פירער פון געוויסע לענדער וואס מיינען ניט די עטישע הגדה נאר די קוואלן פון אויל און סטראטעגישע פאזיציעס און די אראבישע הערשער, וועלכע גנבענען ישראל און אידן־וואס ווי א מיטל איינצוהאנדלען זייערע אייגענע פעלקער און שקלאפערייען פינסטערניש. זייערע פלאפלען וועגן מוסר איז בלויז היפאקריטיש. דארט זאגט זיך:

„עס פארדריסט בלויז וואס עס געפינען זיך מענטשן סיי צווישן די חסידי אומות העולם און סיי צווישן אונזערע אידישע סאציאליסטן וואס פלאפלען וועגן א מאראלן נצחון פאר פרידלעכע שליכטונגען פון אינטערנאציאנאלע סכסוכים... די הויכע מאראל פון די מאדערנע מלוכות דארף מען נעמען פון אלע זייערע האנדלונגען אין די לעצטע פאר חדשים“.

דער ארטיקל גיט דאן איבער די האנדלונג פון דער סאוועטן־דיקטאטור אין אונגארן און די פתרבות פון דער יונייטעד נייסאנס צו אנטזאגן זיך פון אנערקענען די פארטרעטער פון דעם פארטרעטערישן קאדאר־רעזשים. עס דערמאנט נהרו'ס האנדלונג אין קאשמיר ניט צו דערלאזן צו אן אפענער אפשטימונג, נאסער'ס האנדלונג אין סועץ, און די מערדערישע איבערפאלן פון זיינע קאמאנדאס אויף די אידישע ארבעטער און פויערים און די פראנקא־שפאניע וואס מען האט שוין אריינגענומען אין דער יונייטעד נייסאנס. אלס אויספיר אויף דעם אלץ קומט דער לעצטער פאראגראף וואס זאגט אז „האבן אז גערמאס כמאס רעצעפטן, אינדארסירט פון קאארדעניר־קאמיטעט פון בונד וועט באשיצן ישראל'ס ארבעטער און פויערים פון אראבישע קוילען איז צופיל פארלאזן זיך אויפן רבונו של עולם“.

פאר יעדן וואס קען אידיש און וויל פארשטיין וואס ער לייענט איז קלאר אז טאמאס און דער בונד ווערן דא ניט באשולדיגט אין קיין אנדער זאך ווי אין א ניט לאגישער שטעלונג אין דער פראגע. און צו זיין ניט איינשטימיג מיט עמעצן איז דאך דערלויבט אפילו ביי די מאדערנע קאמוניסטן, די נאכפאלגער פון מאו טסע טונג. און א. ב. פרימער פון זיי?

ווייטער זיך אויס׳סענה׳ן מיט א. ב. איז אויסגעווארפענע ארבעט. עס זיינען פאראן ברואים וואס פארשטייען נישט די מענטשלעכע שפראך. איינער וואס נעמט זיך דאס רעכט צו געבן סמיכה אויף אלע איזמען און גיסן שפעלעך אויף יעדן וואס גייט פארביי די גאס, פארדינט ניט קיין אנטוואָרט. זיין מעשה מיט רב אבעלען געפעלט מיר און עס פארגנב'עט זיך ביי מיר א געדאנק אז דער פסוקי־דזמרה אנשטאט וועלכע ער זאגט ארויס ווערן זיינע פעקלען זיינען טאקע די איניציאלן פון די שפעלכן.

די יובילײ־פֿײַערונג אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען

פֿון ש. ה.

דער 13טער יוני איז געווען אַ היסטאָרישער טאָג פֿאַר די קלאָוקמאַכער, דרעסמאַכער און אַרבעטער פֿון אַנדערע טריידס אין ניו־יאָרק ווען זיי האָבן זיך פֿאַרזאַמעלט אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען צו פֿײַערן דעם יובילײ פֿון 25 יאָר פּראָגרעס פֿון דער אינטערנעשאַנאַל אונטער דער פֿירערשאַפֿט פֿון פּרעזידענט דוד דובינסקי. עס איז געווען אַ יום טובֿ פֿאַר די עלטערע מיטגלידער, וואָס געדענקען ווײַטער גוט ווי אַזוי די יוניאָן האָט אויסגעזען מיט 25 יאָר צוריק און זיי קענען עס פֿאַרגלײַכן מיטן צושטאַנד הײַנט. און עס איז געווען אַ יום טובֿ פֿאַר די אינגערע אַרבעטער, וואָס קענען אָפּשאַצן די דערגרייכונגען פֿון דער יוניאָן און איר גרויסן פּרעסטיזש אין דער אַמעריקאַנער און אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער באַוועגונג.

די פֿײַערונג אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען איז געווען אַן אויסדרוק פֿון ליבע און אָנערקענונג פֿון די אינטערנעשאַנאַל מיטגלידער צום פּרעזידענט פֿון דער יוניאָן און אַ פֿאַרדינטער כּבֿוד פֿאַר זײַן שווערער, אומדערמידלעכער אַרבעט אין פֿאַרלויף פֿון אַ פֿערטל יאָרהונדערט פֿאָרשריט פֿון דער פֿרויען קליידער־אַרבעטער אָרגאַניזאַציע. אַ מאַסן־פֿײַערונג לכּבֿוד דעם פֿירער פֿון זייער יוניאָן, ווי די איז פֿאָרגעקומען אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען, איז אויך געווען אַ דערהייבונג פֿאַר דער גאַנצער אַרבעטער באַוועגונג. אין אַ צײַט ווען די אַלגעמיינע פּרעסע אין לאַנד באַנוצט זיך אויסצונוצן יעדן אומעטישן פֿאַל פֿון אַ יוניאָן־פֿירער צו וואַרפֿן אַ חשד אויף דעם מאָראַלישן מצבֿ פֿון דער גאַנצער טרייד יוניאָן באַוועגונג, איז דער יום טובֿ פֿון דער אינטערנעשאַנאַל מיטגלידערשאַפֿט לכּבֿוד זייער פּרעזידענט, בײַ וועלכן עס איז אַרויסגעבראַכט געוואָרן דער קרישטאָל־ריינער רעקאָרד פֿון אונדזער יוניאָן און די דערגרייכונגען פֿאַר איר מיטגלידער, געווען אַ צײַטיקע און דערפֿרישנדיקע דעמאָנסטראַציע פֿאַר דער גאַנצער טרייד יוניאָן באַוועגונג.

דער פֿײַערלעכער מאַסן־מיטינג, וואָס איז אַראַנזשירט געוואָרן פֿון אַ קאָמיטע פֿון גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד פֿון דער אינטערנעשאַנאַל, אונטער דער אָנפֿירונג פֿון עקזעקוטיוו וויצע־פּרעזידענט לואיס סטאָלבערג, איז אין אַלע הינזיכטן געווען אַ געראָטענע אונטערנעמונג. דער יום־טובֿדיקער עולם וואָס איז דעם וועלכן, ווייניקער דאָנערשטיק זיך גענומען פֿאַרזאַמלען אַרום דעם גאַרדען נאָך פֿאַר 12 אַ זייגער. שאַ־דעלעגאַציעס פֿון ניו־דזשוירזי, פּענסילוועניע, קאָנעטיקוט און מאַסאַטשוסעטס אונטער דער אָנפֿירונג פֿון זייערע לאָקאַלן, האָבן זיך פֿאַרזאַמלט בײַ דער אינטערנעשאַנאַל געבײַדע און פֿון דאָרט מאַרשירט צום גאַרדען, וואו זיי האָבן געקראָגן אַ גרויסע אָוואַציע פֿון די פֿאַרזאַמלטע ניו־יאָרקער קליידער־אַרבעטער. אַנדערע געשלאָסענע גרופּעס האָבן זיך געצויגן צום גאַרדען פֿון דעם דרעס און קלאָוק מאַרקעט אין מאַנהעטן און שעפּער — אויך פֿון די שעפּער אין די ווײַטערע געגנטן פֿון דער מעטראָפּאָליע.

פּרעזידענט דובינסקי אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען בײַ דער יובל־פֿײַערונג

דער גאַרדען איז געווען דעקאָרירט מיט די פֿענער פֿון די אינטערנעשאַנאַל לאָקאַלן, וואָס אַ טייל זײַנען אויסגעהאַפֿטן געוואָרן מיט די נעמען פֿון אידישע נייטאָרינס, וועלכע זײַנען געקומען קיין אַמעריקע מיט דער מאַסן־עמיגראַציע פֿון מזרח־אייראָפּע, נאָענט צו 50 יאָר צוריק. אין פֿאָדערגרונט פֿון דער גרויסער בינע האָט מען געזען אַ ריזיגן לייוונט, געמאָלן פֿון בערני סימען, קאַרטוניסט און קינסטלער פֿון דער אינטערנעשאַנאַל, אויף וועלכן עס זײַנען געווען סימבאָלישע צייכענונגען פֿון דעם עקאָנאָמישן קריזיס אין 1932 און דעם דעמאָלטיקן צושטאַנד פֿון דער יוניאָן, און צייכענונגען פֿון דעם פּראָגרעס, וואָס די יוניאָן האָט געמאַכט אין דעם לעצטן פֿערטל יאָרהונדערט. די ריזיגע בינע איז געווען אײַנגעשטעקט אין קאַליפֿאָרניע בלומען, וועלכע האָבן געגעבן דעם גאַרדען אַ פֿײַערלעכן אויסזען.

דער פֿאַרזאַמלטער עולם. אַ טייל פֿון זיי די זעלביקע קלאָוק און דרעסמאַכער, וואָס זײַנען בײַ פֿריערדיקע געלעגנהייטן געקומען אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען צו מאָביליזירן זיך פֿאַר אַ סטרייק אָדער אויפֿנעמען אַ פּראָגרעס־באַריכט פֿון אַגרימענט פֿאַרהאַנדלונגען, איז דאָס מאָל געקומען אויסגעפּוצט אין יום־טובֿדיקע בגדים און אין אַ פֿײַערלעכער שטימונג. די וואָכעדיקע זאָרג אַרונטערגעוואָרפֿן. הײַנט איז מען געקומען יום טובֿן אין מעדיסאָן סקווער גאַרדען.

אויף דער בינע זײַנען געזעסן די מיטגלידער פֿון דער גענעראַל עקזעקוטיווע, מענעדזשערס פֿון די לאָקאַלן, אײַנגעלאַדענע געסט — פֿאָרשטייער פֿון דער אַרבעטער באַוועגונג און פֿון אַלגעמיינע געזעלשאַפֿטלעכע אָרגאַניזאַציעס — און אחרון אחרון חבֿיבֿ, דער יובילאַר מיט זײַן משפּחה.

דער פּראָגראַם פֿון דער פֿײַערונג

די פֿײַערונג האָט זיך אָנגעהויבן מיט אַ קאָנצערט. אין וועלכן עס האָבן זיך, א. חוץ באַרימטע קינסטלער, אויך באַטייליקט צוויי כאָרן פֿון אינטערנעשאַנאַל מיטגלידער — דער כאָר פֿון די שיפּינג־קלערקס, לאָקאַל 60־עי, און פֿון דער מיטל־וועסט דרעסמאַכער יוניאָן, לאָקאַל 91. מיטן ערשטן טייל פֿון דער פֿײַערונג האָט אָנגעפֿירט דער פֿאַקטישער סעקרעטאַר פֿון דער אַראַנזשירונגס־קאָמיטע, וויצע־פּרעזידענט לואיס סטאָלבערג. דעם כּבֿוד אָנצופֿירן מיט דער פֿײַערונג איז געגעבן געוואָרן צו וויצע־פּרעזידענט איזידאָר נאַגלער, ווי דער פֿירער פֿון דעם קלאָוקמאַכער דזשאָינט באָאַרד אין ניו יאָרק.

דער גענעראַל־מענעדזשער פֿון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן האָט אין זײַן אַרײַנפֿירנדיקע ווערטער געגעבן דעם טאָן פֿון דער פֿײַערונג, ווען ער האָט דערקלערט: „מיר האָבן זיך דאָ פֿאַרזאַמלט צו פֿײַערן אַ זילבער־יובילײ. מיר זײַנען געקומען אויסדריקן אָנערקענונג צו אַ מענטש, וועמענס נאָמען איז, אין די לעצטע 25 יאָר, געוואָרן אידענטיפֿיצירט ניט נאָר מיט אונדזער יוניאָן, פֿון וועלכער ער איז פּרעזידענט, נאָר מיט יעדער באַוועגונג פֿאַר סאָציאַלער גערעכטיקייט, אין אונדזער לאַנד און איבער דער גאַנצער וועלט". נאַגלער האָט, מיט רעכט, אָנגעוויזן: „דוד דובינסקי האָט ניט איבערגענומען קיין רײַך קעניגרײַך, ווען ער איז געוואָרן פּרעזידענט פֿון דער יוניאָן; ער האָט אָבער געקענט שטאָלצירן מיט דער רײַכער גײַסטיקער ירושה, די טרײַשאַפֿט צו אידעאַלן און אַ גרייטקייט צו ברענגען קרבנות פֿאַרן אויפֿבוי פֿון דער יוניאָן". ער האָט דאָן אין קורצע שטריכן אָנגעוויזן אויף די דערגרייכונגען פֿון דער יוניאָן אונטער פּרעזידענט דובינסקי'ס פֿירערשאַפֿט, זינט דער „ניו־דיל" פּעריאָדע אין 1932.

אין נאָמען פֿון דער גענעראַל עקזעקוטיווע האָט באַגריסט דער ערשטער וויצע־פּרעזידענט פֿון דער אינטערנעשאַנאַל, לואידזשי אַנטאָניני. אַליין אַן אינטערנאַציאָנאַלער סאָציאַליסט, האָט אַנטאָניני דערמאָנט די נעמען פֿון סאָציאַליסטישע פֿרײַהייטס־קעמפֿער אין איטאַליע, פֿראַנקרײַך און אין אַמעריקע אין וועמענס גײַסט דער יובילאַר פֿירט זײַן אַרבעט אין דער יוניאָן און אין דער אַלגעמיינער אַרבעטער באַוועגונג. אַנטאָניני האָט איבערגעגעבן פּרעזידענט דובינסקי אַ ליבע־שריפֿט פֿון די קליידער־אַרבעטער אין איטאַליע אַלס מתּנה צו דער יובילײ־פֿײַערונג.

אַ קורצע אָבער זייער אײַנדרוקספֿולע באַגריסונגס־רעדע האָט געהאַלטן עלעאַנאָר רוזוועלט, וועלכע איז פֿון דעם פֿאָרזיצער פֿאָרגעשטעלט געוואָרן אַלס די „פֿירסט לעידי" פֿון דער וועלט. „איך בין גליקלעך", האָט זי דערקלערט, „זיך מיטצובאַטייליקן אין דער הײַנטיקער יובילײ־פֿײַערונג פֿון 25 יאָר אַרבעט פֿון אַ גרויסן יוניאָן־פֿירער; איך דענק, אַז איר דאַרפֿט זיך פֿילן גליקלעך צו האָבן אין די לעצטע 25 יאָר דעם פֿאַרדינסטפֿולן בײַטראָג פֿון דעם שעפֿערישן גײַסט פֿון פּרעזידענט דובינסקי. עס איז געווען נייטיק אַ סך מוט און אַ ברייטע וויזיע צו דערגרייכן אין דער פֿאַרהעלטעניסמעסיק קורצער צײַט פֿון 25 יאָר די שטאַרקייט פֿון דער יוניאָן און די עקאָנאָמישע באַדינגונגען פֿאַר די מיטגלידער, וואָס ער האָט דערגרייכט... איך דענק, אַז זײַן דערפֿאָלג וועט אַלעמאָל זײַן נאָענט פֿאַרבונדן מיטן דערפֿאָלג פֿון די מענטשן, פֿאַר וועלכע ער אַרבעט..." די גאָבעלע אַלמנה פֿון פּרעזידענט רוזוועלט האָט דאָן האַרציק באַגריסט דעם יובילאַר, און אונטער דונערדיקע אַפּלאָדיסמענטן פֿון עולם געוואונטשן פּרעזידענט דובינסקי לאַנגע יאָרן פֿון שעפֿערישער פֿירערשאַפֿט אין דער יוניאָן.

באַגריסונגס־רעדע פֿון דזשאָרדזש מיני

אַ גײַסטרײַכע באַגריסונגס־רעדע, וואָס האָט אויך אַרויסגעוויזן טיפֿן פֿאַרשטאַנד פֿון די פּראָבלעמען פֿון דער טרייד־יוניאָן באַוועגונג, האָט געהאַלטן דער פּרעזידענט פֿון דער אַ. פֿ. ל.־סי. אַי. אָ., דזשאָרדזש מיני. פּרעזידענט מיני האָט באַגריסט דעם יובילאַר אַלס איינעם פֿון די פּראָמינענטסטע פֿירער אין דער אַמעריקאַנער אַרבעטער באַוועגונג. ער האָט, אָנהייבנדיק זײַן רעדע, געזאָגט: „דוד דובינסקי האָט געמאַכט פֿאַר זיך אַ מוסטערגילטיקן לעבנס רעקאָרד פֿון דערגרייכונגען, וואָס איז גרעסער ווי די אַרבעט, וואָס ער האָט געטאָן פֿאַר זײַן אייגענער יוניאָן...

„דוד דובינסקי איז באמת אַ גרויסער אַמעריקאַנער. טראָץ זײַן אייראָפּעיִשן הינטערגרונט, האָט ער אויפֿגענומען דעם אַמעריקאַנער לעבנס־שטייגער אין יעדער פֿאַזע פֿון זײַן געזעלשאַפֿטלעכער אַרבעט. ער איז געקומען אַהער זוכן אַ בעסערן לעבן פֿאַר זיך, אָבער ער איז אויך געווען אַנטשלאָסן צו קעמפֿן פֿאַרן פֿאָרשריט פֿאַר דער גאַנצער מענטשהייט. און ער האָט געפֿונען, אַז ער קען עס טאָן ניט דורך צעשטערן דעם אַמעריקאַנער סיסטעם, נאָר דורך דעם אַמעריקאַנער סיסטעם. זײַן דערפֿאָלג האָט איבערגעשטיגן זײַנע גרעסטע חלומות..." „ניט נאָר ווי אַ טרייד־יוניאָן פֿירער פּאַסט ער זיך אַרײַן אין דעם אַמעריקאַנער סיסטעם, נאָר אין יעדן געביט פֿון טעטיקייט, צי דאָס איז אין פּאָליטישן געביט אָדער סאָציאַלן און איך מעג זאָגן אַפֿילו אין פֿינאַנציעלן געביט האָט ער געלערנט אַ סך פֿון אַמעריקע".

איבערגייענדיק צו באַהאַנדלען לויפֿנדע פּראָבלעמען אין דער אַרבעטער באַוועגונג און די אַטאַקעס וואָס ווערן איצט געמאַכט אויף דער באַוועגונג מצד אַנטי־יוניאָן עלעמענטן, האָט דער פּרעזידענט פֿון דער אַ. פֿ. ל.־סי. אַי. אָ. פֿאַרענדיקט זײַן רעדע אין אַ טאָן פֿון באַגרינדעטן אָפּטימיזם. „איך בין איבערצייגט, האָט מיני געזאָגט, אַז די אַמעריקאַנער טרייד־יוניאָן באַוועגונג וועט מאַכן פֿאָרשריט טראָץ די שטערונגען, וועלכע מיר באַגעגענען הײַנט. און די באַוועגונג וועט זײַן בעסער און איבערצייגטער מחמת דעם וואָס עס וועלן אַרויסגעוואָרפֿן ווערן די אַלע מענטשן, וואָס האָבן פֿאַרראַטן אונדזער באַוועגונג. מיר וועלן זײַן פֿאָראויס און לייזן אונדזערע פּראָבלעמען, אינערלעכע ווי אויסערלעכע. און אין אונדזער פֿאָראויסמאַרש וועלן מיר אונטערגעהאַלטן ווערן דורך אַ גרויסע אַמעריקאַנער יוניאָן אונטער דער פֿירערשאַפֿט פֿון אַ גרויסן אַרבעטער־פֿירער. די דאָזיקע יוניאָן איז די אינטערנעשאַנאַל פֿון פֿרויען קליידער־אַרבעטער און דער פֿירער איז דוד דובינסקי. צוזאַמען וועלן מיר מאַרשירן פֿאָראויס פֿאַר די אידעאַלן פֿון דער מענטשהייט".

באַגריסונגס־רעדעס האָבן אויך געהאַלטן וויצע־פּרעזידענט דזשוליוס האָכמאַן, דער מעיאָר פֿון ניו־יאָרק, ראָבערט וואַגנער, און ריכטער דזשעיקאָב פּאַנקין.

פּרעזידענט דובינסקי'ס רעדע

פּרעזידענט דובינסקי האָט אָנגעהויבן זײַן רעדע מיט אַן אַפּעלירונג צום עולם צו ערן דעם אָנדענק פֿון די פֿאַרשטאָרבענע פּיאָנערן, וואָס האָבן געגעבן זייער בלוט און זייער לעבן בײַם בויען דעם פֿונדאַמענט פֿון דער יוניאָן. עס איז געווען אַ רירנדיק בילד צו זען די פֿיל טויזנטער מענטשן־מאַסע שטיין מיט געבויגענע קעפּ און אָנדענק פֿון די פֿאַרשטאָרבענע פֿירער און נאָמענלאָזע עקטיוויסטן פֿון דער יוניאָן.

אָנגעמענדיק אַ מער געמיטלעכן טאָן האָט דער יובילאַר אויף אַ שפּאַסיקן אופֿן דערציילט ווי אַזוי עס איז געקומען צו דער יובילײ־פֿײַערונג, וועלכע די גענעראַל עקזעקוטיווע האָט באַשלאָסן, טראָץ אַלע אײַנגעשטעלטע יוניאָן פּראָצעדורעס, אָן דעם וויסן פֿון דעם הויפּט פֿון דער יוניאָן. „אָבער איך וויל אײַך זאָגן אַ סוד, האָט דער רעדנער שמייכלענדיק באַמערקט, איך האָב שפּעטער מסכּים געווען צו דער פֿײַערונג".

דער יובילאַר האָט דאָן דערציילט עטלעכע פּרטים וועגן דעם מאַטעריעלן מצבֿ פֿון דער יוניאָן אין יוני, 1932, ווען די גענעראַל עקזעקוטיווע פֿון דער אינטערנעשאַנאַל האָט אים דערוויילט אַלס פּרעזידענט פֿון דער אָרגאַניזאַציע. „בײַ יענער עקזעקוטיוו־באָאַרד זיצונג האָבן מיר געדאַרפֿט מאַכן צוויי אַנטשיידונגען: צו באָרגן 1,250 דאָלאַר אויף צו באַצאָלן די לויפֿנדע הוצאות פֿון דער יוניאָן און צו מאָביליזירן די ניו־יאָרקער קלאָוקמאַכער צו אַ סטרייק אין [illegible] אינדוסטריע..." „מײַן רעדע בײַ יענער זיצונג, איבערנעמענדיק די אָנפֿירונג פֿון דער אינטערנעשאַנאַל, איז געווען זייער קורץ. איך האָב געזאָגט: אויב מיר [illegible] האָבן אייניקייט אין אונדזערע רייען, אויב עס וועט זײַן אַ גוטע פֿאַרשטענדעניש צווישן פֿירער און דער מיטגלידערשאַפֿט, און אויב מיר וועלן זײַן אַנטשלאָסן צו טאָן וואָס עס איז נייטיק, וועלן מיר גובֿר זײַן אַלע שוועריקייטן".

„הײַנט וויל איך אײַך זאָגן, שוועסטער און ברידער, מיר האָבן אייניקייט אין די 25 יאָר, מיר האָבן קאָאָפּעראַציע פֿון אונדזערע מיטגלידער, מיר האָבן איבערגעבנקייט און טרײַקייט און מיר האָבן געהאַט דערפֿאָלג"... אין זײַן טעמפּעראַמענטפֿולן אופֿן האָט דאַן דער רעדנער געוויזן דעם מאַרשרוט וואָס די יוניאָן האָט דורכגעמאַכט דעם לעצטן פֿערטל יאָרהונדערט, אירע וויכטיקסטע דערגרייכונגען ביז הײַנט, און די אינסטיטוציעס וואָס די אינטערנעשאַנאַל האָט אויסגעבויט פֿאַר אירע מיטגלידער. אַן אַהענגער פֿון קלאָרע, שאַרפֿע ליניעס, וואָס וועלן בליצאַרטיק קלאָר מאַכן אַן ענין, האָט פּרעזידענט דובינסקי געמאַכט עטלעכע פֿאַרגלײַכן פֿון אַמאָל מיט 25 יאָר צוריק, און הײַנט: „אין יענער צײַט זײַנען 89 פּראָצענט פֿון די אַרבעטער אין דער אינדוסטריע ניט געווען אָרגאַניזירט. הײַנט האָבן מיר בלויז אַ 15 פּראָצענט אומאָרגאַניזירטע אַרבעטער; דעמאָלט זײַנען די דורכשניט־שכירות פֿון די פֿרויען באַקלייד־אַרבעטער געווען 43 סענט אַ שעה. הײַנט איז עס 1 דאָלאַר מיט 53 סענט אַ שעה, אַן אונטערשייד פֿון 260 פּראָצענט. אין 1932 האָט די אינטערנעשאַנאַל געהאַט אַ מיטגלידערשאַפֿט פֿון 24 טויזנט, הײַנט האָבן מיר איבער 450 טויזנט מיטגלידער. דאָס איז 19 מאָל גרעסער און די מיטגלידערשאַפֿט באַשטייט פֿון אַלערליי נאַציאָנאַליטעטן אין אַלע טיילן פֿון די פֿאַראייניקטע שטאַטן, אין קאַנאַדע און אין פּאָרטאָ־ריקאָ".

אַ גרויסן טייל פֿון זײַן רעדע האָט דער יובילאַר געווידמעט דער שטעלונג וואָס די אינטערנעשאַנאַל פֿאַרנעמט אין קאַמף פֿאַר אַ הויכן עטישן סטאַנדאַרד אין דער פֿאַרוואַלטונג פֿון יוניאָנס און די פּראָספּעקטיוון פֿון דער יוניאָן אין איר היסטאָרישער אַנטוויקלונג. מיט באַזונדערער גרינטלעכקייט, ווי דאָס וואָלט פֿאַרמאָגט אַ גרויסן פּלאַץ אין זײַן געמיט, האָט פּרעזידענט דובינסקי אויסגערעכנט די הילפֿס־אַרבעט פֿון דער אינטערנעשאַנאַל מעבֿר לים; הילף פֿאַר טרייד־יוניאָנס אין אַזיע און אין אַפֿריקע; פֿאַך־שולן אין איטאַליע, פֿראַנקרײַך, בעלגיע און אין ישׂראל און די הילף פֿאַר מלחמה־פּליטים און יתומים.

אַ רירנדיקער מאָמענט, הגם עס האָט ניט דירעקט קיין שײַכות צו דער פֿײַערונג; אין אַ לאָזשע פֿון זאַל זײַנען געזעסן פּרעזידענט דובינסקי'ס קרובֿים — אַן עלטערער

(שלוס אויף זייט 10)

זיי קאָנען פאַרקויפן אַלץ און אַלעמען אין אַמעריקע

(„פּאַבליק ריליישאַנס" — דאָס „וואונדער־קינד" פון אונזער צײַט")

פון י. באַרוכאָוו

ווו אַהין מען זאָל זיך ניט קער טאָן — אין „דזשענעראַל מאָטאָרס" ווי אין „יונייטעד סטייטס סטיל", אין דער פעדעראַלער „קאָמיסיע פאַר אַטאָמישער ענערגיע" ווי אין דעם אינסטיטוט פון ראַדיאַטאָרס־און פּשוט־אַרײַזענס־פאַבריקן, אין די געשלאָסענע אָפיסעס פון אינדוסטריעלע קאָרפּאָראַציעס ווי אין די קדשי קדשים פון גרויסע קירכעס, אין אַ קאַבאַרעט ווי אין אַ בילדונגס־אונטערנעמונג, אין אַ מאָדערנעם שפּיטאָל ווי אין אַ גרויסער אַרבעטער־יוניאָן — אומעטום געפינט מען די פאַרשטייער פון דער נײַסטער, מיט די מינוטן וואַקסענדיגער און צום מערסטן באַדײַטענדיגער, פּראָפעסיע. דאָס איז די „ברודערשאַפט", וואָס הייסט „פּאַבליק ריליישאַנס" און ציילט אין אירע רייען אַרום אַ הונדערט טויזנט מאַן. זיי אַלע האַלטן זיך פאַר צוגעהעריג צו איין פּראָפעסיע אָבער געווינטלעך אין וואָס די פּראָפעסיע באַשטייט איז ניט גרינג פעסטצושטעלן. יעדער איינער פון די „פּאַבליק־ריליישאַנס"־מענטשן לייגט אַרײַן אַן אַנדער אינהאַלט אין דער אַרבעט פון זײַן פּראָפעסיע.

דער באַקאַנטער עקאָנאָמיסט ראָבערט ל. הײַלבראָנער האָט אָנגעדרוקט אין „האַרפּערס מאַגאַזין" אַ גרויסע אַרבעט, וואָס שילדערט די פּראָפעסיע ווי אַ נײַע סאָציאַלע מאַכט אין אַמעריקע, — אַ מאַכט, וואָס קען מאַכן מיליאָנען מענטשן קויפן דאָס, וואָס זיי האָבן גאָר פריער ניט געטראַכט צו קויפן, גלויבן אין דעם, אין וואָס זיי האָבן קיין מאָל ניט געוואָלט גלויבן, טאָן דאָס, וואָס זיי האָבן שטענדיג געטריבן פון זיך. נאָר לאָמיר זײַן באַוואָרנט און מיט אַ סדר. די זאַך איז ממש פאַרכאַפּענדיג.

דער „פּאַבליק־ריליישאַנס מאַן" — פון וואַנען ער שטאַמט און וואָס ער טוט

דער וואוקס פון דער נײַער פּראָפעסיע איז אַן איבערראַשנדיגער. טוט מען אַ קוק אין אַ קלאַסיפיצירטן טעלעפאָן־בוך פון 1935, געפינט מען דאָרט אונטער דער רובריק „פּאַבליק ריליישאַנס" (עפנטלעכע פאַרבינדונגען) בלויז צוויי נעמען. אַז מען וואָלט זוכן אין די קאַטאַלאָגן פון די אוניווערסיטעטן פון צוואַנציג יאָר צוריק, וואָלט מען קיין איינציגן קורס פון „פּאַבליק ריליישאַנס" ניט געפינען. אין 1931 האָט „דזשענעראַל מאָטאָרס" געהאַט אין גאַנצן אײַן־איינציגן „פּאַבליק ריליישאַנס מאַן" — פּאָל גאַרעט, וועמען מען האָט דעמאָלט געהאַט ספּעציעל אַרויפגעזעצט אויף דעם פּאָסטן. היינט געפינען זיך אין טעלעפאָן־בוך פון מאַנהעטן אַליין 700 נעמען פון מענטשן אין דער „פּאַבליק ריליישאַנס"־פּראָפעסיע. אין 1956 האָבן 653 קאָלעדזשעס געהאַט קורסן פון „פּאַבליק ריליישאַנס" און בײַם באָסטאָנער אוניווערסיטעט האָט אַפילו פונקציאָנירט אַ ספּעציעלע שול פאַר „פּאַבליק ריליישאַנס". און אַז דער וועלכער

פּאָל גאַרעט איז אין דעצעמבער פון פאַריגן יאָר אַרויס פון „דזשענעראַל מאָטאָרס" (כדי צו עפענען אַ „פּאַבליק ריליישאַנס ביזנעס" פאַר זיך), האָט זײַן פּערסאָנאַל געציילט אַ וועלכע 200 פּערזאָן און האָט געקאָסט אַ מיליאָן דאָלאַר אַ יאָר.

פינף טויזנט קאָרפּאָראַציעס אין לאַנד האָבן איצט אָדער אייגענע דעפּאַרטמענטן פון „פּאַבליק ריליישאַנס", אָדער זיי באַנוצן זיך מיט דער הילף פון פּריוואַטע „פּאַבליק ריליישאַנס־אָפיסעס". צווישן 5 און 6 טויזנט „אינפאָרמאַציע־באַאַמטע" זײַנען אָנגעשטעלט בײַ דער פעדעראַלער רעגירונג. לייגט מען צו דעם צו די טרייד יוניאָנס, וואוילטעטיגע אָרגאַניזאַציעס, צדקה־אינסטיטוציעס און די פאַרשיידענע אַרטיסטישע באַרימטקייטן, וואָס קויפן אויך דאָס אַלץ, וואָס „פּאַבליק ריליישאַנס" האָט צו פאַרקויפן, קומט מען צו דער ציפער פון אַ האַלב ביליאָן דאָלאַר, וואָס מען האָט אויסגעגעבן אין פאַריגן יאָר אין שכירות און געהאַלטן אויף „פּאַבליק ריליישאַנס" איבערן לאַנד. היינט ווייפיל מען האָט אויסגעגעבן ניט נאָר אויף שכירות, נאָר אויף דער זאַך גופא, וואָס הייסט „פּאַבליק ריליישאַנס", איז אַ מורא גאָר צו פּרואוון טרעפן אַפילו.

טאַ וואָס וועט איז עס „די זאַך גופא", אויף וואָס מען גיט אויס אַזוי פיל געלט? דער ענטפער איז, אַז דאָס איז ניט איין זאַך, נאָר אַ סך זאַכן. „פּאַבליק ריליישאַנס" מיינט: פּאָפּולאַריזירן אַ געוויסע פּראָגראַם אויפן טעלעוויזיע־עקראַן — פּונקט ווי פעדלען מיט אַ געוויסן אַרטיקל; אַגיטירן, מען זאָל געבן געלט פאַרן „מאַרטש אויף דאַימס", פּונקט ווי צוגרייטן מאַטעריאַלן פון קאָנסומענטן־גרופּע געגען אַ געוויסן געזעץ־פּראָיעקט אין קאָנגרעס אָדער שטאַט־לעגיסלאַטור; פּילאָטירן אויף אַ זיצונג פון „באָאַרד אָף דירעקטאָרס" פון אַ קאָרפּאָראַציע וועגן די נײַע סאָציאַלע שטרעמונגען אין דער געזעלשאַפט און וועגן דער נויטיגקייט די דאָזיגע שטרעמונגען אָנצוערקענען — פּונקט ווי צו זוכן עצות פאַר דעם וועלביגן דירעקטאָר־„באָאַרד" ווי צו געשטיבן און צו ניט צו מאַכן די [illegible] צו ווידעריגע ווערן אין „ביזנעס"; אַרײַנצושטעלן, כלומרשט אומשולדיג, דעם נאָמען פון אַ געוויסן פּראָדוקט אין דעם רכילות־קאָלום פון דער גרעסטער צײַטונג — פּונקט ווי צוגרייטן און פאַרשפּרייטן אַ וויכטיקן אַנטי־[illegible] באַשרײַבונג, וועגן אונז, פּאָליטיק די קאָרפּאָראַציעס לעזן ווי די „אויפקלערונג" וועגן די אמתע טעקסטן אין צײַט פון אַ סטרײַק. קורץ — „פּאַבליק ריליישאַנס" מיינט: שרײַבן רעקלאַמע, פאַרקויפן אַר־

בעטנוואַלד, אַלץ דורכגעטריבענער פירן די „פּאַבליסיטי" און שטרעבן צו „מאַכן" אַפילו אויך צו ווערן די עפנטלעכע מיינונג אין לאַנד.

„פּאַבליק ריליישאַנס" מיינט אויך — געווינען פרײַנד און באַאײַנפלוסן מענטשן ניט פאַר די אייגענע אינטערעסן דירעקט, נאָר פאַר די אינטערעסן פון די קליענטן. דאָס מיינט: שאַפן קינסטלעכע אַזוינע סיטואַציעס, בײַ וועלכע דאָס מסכים זײַן מיט דער רעקלאַמע, די איינשטימיגקייט מיט דער אידעע און די ווילינקייט דערויף געלט אויסצוגעבן קומט ווי פון זיך אַליין. דער „פּאַבליק־ריליישאַנס־מאַן" איז דער רעזשיסאָר פון אַ דראַמע פון רעאַלן לעבן, אין וועלכער הינטער דער אַקציע שטעקט ניט קיין מאָראַל, נאָר אַ „קאָמערשעל". דאָס איז די קונסט פון דעם אומגעזעענעם פאַרקויפער. די קונסט פון אויפבויען און צעמענטירן דעם הסכם פון עולם צו דעם, אויף וואָס אַנדערע דאַרפן האָבן זײַן הסכם. מיר ווערן אַלע ביז אַ געוויסן גראַד געכאַפּט דורך דער וועבסטע פון דעם „פּאַבליק ריליישאַנס מאַן". מיר כאַפּן התפעלות פון מענטשן, האַלטן פון די מעלות פון פּראָדוקטן און אינסטיטוציעס, וואָס מיר האָבן קיין מאָל ניט געזען; מיר גלויבן אין פאַבריצירטע אידעען. ווער ווייסט איז עס אַט דער כישוף־מאַכער, וואָס קען דאָס אַלץ באַווײַזן?

פון הימל איז ער ניט אַראָפּגעפאַלן. ער שטאַמט פון דעם אַמאָליגן „פּרעס־אַגענט" („פּרעס־אײַדזשענט"), וואָס איז אויסגעוואַקסן אויף בראָדוויי, און האָט געפירט זײַנע געשעפטן פון אַ טעלעפאָן־בודקע אַרנעבן אַרום „לינדי'ס" רעסטאָראַן. דער הייטיגער „פּאַבליק ריליישאַנס"־באַאַמטער וויל עס ניט צוגעבן, ער קרימט זיך, ווען מען דערמאָנט אים דעם אַמאָליגן פּרעס־אַגענט'ס מאָטאָ: „אַלצדינג וועט דורכגיין אַזוי לאַנג, ווי דו לייגסט אים דעם נאָמען ריכטיג". עס איז אָבער פּונקט אַזוי. פון 700 „פּאַבליק ריליישאַנס"־פירמעס אין ניו יאָרק און פון איבער 2,000 אין גאַנץ אַמעריקע שטעלן פאָר מסתמא צוויי דריטעל מיט זיך קליינע אָפיסעס פון יונגע בעל־גאַוועטע מענטשן, וואָס האָבן זיך מיט איין קליענט אָדער צוויי און מיט עטלעכע הונדערט דאָלאַר. און אָט איז איינער פון די פילע בײַשפּילן, וואָס ווײַזן, ווי די זאַך גייט.

אַלאַן בראַנדט, אַ געוועזענער „פּאַבליסיטי־באַאַמטער", איז מיט אַ 16־17 מאָנאַטן צוריק געוואָרן דער „פּאַבליסיטי־דירעקטאָר" פון דער ראַדיאָ סטאַנציע „דאַבליו־עיטש־די־עיטש" אין ניו יאָרק. ער האָט געהאַט דערפאָלג און האָט באַשלאָסן צו גיין אַליין „אין ביזנעס". ער האָט געדונגען אַ צימער מיט 1 פענצטער, מיט 1 שרײַבטיש, 1 טעלעפאָן, 1 אָפיס־מיידל און — 1 קליענט. דער קליענט איז געווען — „קאַפּיטאַן קענגורו" פון דער באַקאַנטער „סי־בי־עס" קינדער־פּראָגראַם. בראַנדט האָט געמאַכט פאַר דעם די ריכטיגע „פּאַבליסיטי" און — דער טעלעפאָן אין זײַן אָפיס האָט באַוויזן קלינגען. אַ פירמע פון האַר־שפּריצעכץ און וואַסער־

רען איז געקומען און בראַנדט האָט אײַנגעפירט די „סי־ווי"־פּראָגראַם פון „האַר־ספּריי־פּערמענענט". אַ באַקאַנטער ראַדיאָ־סטאַנציע האָט זיך געווענדט נאָך רעקלאַמע־הילף און בראַנדט האָט אָנגעדרוקט פּלאַקאַטן, וואָס האָבן זיך אַרײַנגעפּאַסט אין די נײַע קרײַזלער־אויטאָמאָביל־פּאַראַגראַפן און האָבן אַלע ווײַלע איבערגעריסן די מוזיק מיט דער ווענדונג: „איר ווילט הערן נײַעס? — שטעלט אָן די סטאַנציע דאַבליו־עיטש־די־עיטש". און אַזוי ווײַטער און ווײַטער. איינער פון זײַנע רעקלאַמע־אויפטוען איז דאָס שטיקל נײַעס אין „אַסאָשיייטעד פּרעס" וועגן אַ בוך, וואָס וועט אויפרײַסן בילמאַנסאָן אין ניו העמפּשיר; דאָס איז געווען וועגן דעם בוך „פּעיטאָן פּלעיס", וואָס איז שוין באַלד 40 וואָכן אויף דער ליסטע פון די „בעסט סעלערס".

קליינע כאַפּן פּלאָטקעס — גרויסע כאַפּן וואַלפיש

דער באַרג־אַרויף פון „פּאַבליק־ריליישאַנס" גייט פון „פּובליסיטי" אָדער צײַטונגס־און עקראַן־רעקלאַמע צו „פּראָדוקט פּראָמאָשען" אָדער אַרויסאַרבעטן אַ געוויסן פּראָדוקט. דאָס לעצטע איז פיל שווערער ווי סתם מאַכן גוטע רעקלאַמע אויף איינצעלנע כאַזערע באַשטעלונגען. מען דאַרף נוצן אַ סך פּאַנטאַזיע און ווײַזע צו אַזוינע פּראָדוקטן, למשל, ווי שרײַב־מאַשינען, אָדער וואָל, אָדער הינטישע שפּײַז, וואָס קאָנען די פּאַנטאַזיע גאַנץ ווייניג אָנצינדן. ווײַטער: פאַרוואָס וואָלטן די צײַטונגען דרוקן נײַע געשיכטעס וועגן שרײַב־מאַשינען און הינטישע שפּײַז און פאַרוואָס וואָלטן זיי אָן געצאָלט מאַכן רעקלאַמע פאַר אַנדערוואַוד, אָדער פאַר דעם וואָל־אינסטיטוט, אָדער פאַר אַ פירמע פון הינטישע שפּײַז? וואָס וועט טון „פּאַבליק ריליישאַנס"? — זיי שטעלן צונויף פאַר אַנדערוואַוד פינף לעבעדיגע דערציילונגען אויף אַזוינע טעמעס ווי: „ווי צו שטעלן דעם באַלעבאָס צופרידן", „די מיידעל מיטן העלער" א. א.; פאַרן וואָל־אינסטיטוט שטעלן זיי צונויף דערציילונגען מיט אַזוינע נעמען ווי: „וואָל אין דער געשיכטע און אין דער לעגענדע", „ווי איז אײַער איסוואָן" די א. א. און פאַר דער פירמע פון הינטישע שפּײַז האָט מען גאָר אײַנגעשטעלט אַ פאָרשונג־צענטער מיטן נאָמען: „אַ בילדונגס־אינסטיטוציע מיט אַ פאָרשונגס־צענטער, געשאַפן אין די אינטערעסן פון בריטן עולם". און די ביכלעך האָט מען שוין יאָ געדרוקט אין צײַטונגען און זשורנאַלן (האָט קיין מאָל האָט קיין שום פּאַבליק ריליישאַנס־פירמע ניט באַוויזן אָנצודרוקן אַזוינע געשיכטעס אין „לײַף", „לוק", „סאַטורדיי רעוויו", „אויסטינג פּאָסט", „רידערס דײַדזשעסט" און אוודאי ניט אין דער „ניו יאָרק טײַמס").

איינע פון די וואַקס גרעסטע „פּאַבליק ריליישאַנס"־פירמעס, וואָס האָבן זיך ספּעציאַליזירט אין פּראָדוקט־אַרויסאַרבעטונג, איז די פירמע „ראַדער ענד פין", וואָס איז פאַרבונדן מיט אַ נעץ קליינע „פּאַבליק ריליישאַנס"־פירמעס איבערן גאַנצן לאַנד. די דאָזיגע פירמע האָט אָנגעהויבן מיט קליינע פּלאָטקעס, ביז וואַנען זי האָט ניט אַרײַנגעכאַפּט דעם ערשטן וואַלפיש — אַ רײַכן [illegible], פאַר וועמען ראַדער ענד פין האָט אַרויסגעאַרבעט אַ נײַעם סאָרט זייף. היינט שטייט די פירמע ראַדער ענד פין אין פאַרבינדונג מיט 190 אַנדערע פירמעס איבערן לאַנד, באַשעפטיגט 70 באַאַמטע און מאַכט אַן אומזאַץ פון אַ מיליאָן מיט 200 טויזנט דאָלאַר אַ יאָר. אַז מען שפּאַצירט דורך די אָפיסעס פון דער פירמע, איז עס שוין ווײַטער־ווײַטער ווײַט פון דער אַמאָליגער רעקלאַמע־אַגענטור. היינט האָט איר דאָ אַ שרײַבער־דעפּאַרטמענט און אַ ראַדיאָ־ און טעלעוויזיע־אָפּטיילונג, אַ קונסט־דעפּאַרטמענט און אַן אָפּטיילונג פאַר צײַטונגען און זשורנאַלן, און אַ גאַנצע קייט אָפיסעס פאַר קלענערע און העכערע באַאַמטע. היינט פאַרנעמט זיך שוין ניט די פירמע ראַדער ענד פין בלויז מיט אַרויסאַרבעטן אַ נײַעם סאָרט זייף אָדער אַ נײַע שמירעכץ פאַר די האָר; זי פאַרנעמט זיך אַלץ ווייניגער מיט איינצעלנע קונדן און אַלץ מער מיט גרופּעס קונדן, ווי אַ גרופּע אַקציאָנערן פון אַ קאָרפּאָראַציע, אַ גרופּע באַנקירן, אַ פאַראייניגונג פון באַאַמטע אָדער אָנגעשטעלטע. פאַר אַזוינע גרופּעס וועט די גרויסע „פּאַבליק ריליישאַנס"־פירמע צונויפשטעלן וואַרעמע בריוו צו די אַקציאָנערן, זי וועט רעדאַקטירן אַ פּרעסע־אויסגאַבע פאַר די אָנגעשטעלטע, זי וועט מאַכן די באַנקירן־גרופּע באַקאַנט אין דער וואָל סטריט־געמיינדע. אָדער — ווי מען רופט עס אויף דעם זשאַרגאָן פון דער פּראָפעסיע; זי וועט שאַפן און פאַרקויפן דעם צלם („אימעדזש"), אָדער די אָפּבילדונג, אָדער דעם פּרצוף פון דער גרופּע.

אַזוי אַרום זײַנען מיר געקומען צו דער דריטער שטופע פון אַנטוויקלונג אויף דעם געביט פון „פּאַבליק ריליישאַנס"; פון רעקלאַמע („פּאַבליסיטי") דורך דעם אַרויסאַרבעטן אַ פּראָדוקט ביז שאַפן אָפּבילדונגען („אימעדזשעס") פון די קאָרפּאָראַציעס. וואָרים וואָס העכער מען קלעטערט אויפן לייטער פון „פּאַבליק ריליישאַנס", אַלץ גראַנדיאָזער ווערט דער ציל פון דער נײַער פּראָפעסיע. און אַז מען קלעטערט אַרויף ביזן סאַמע שפּיץ, זעט מען שוין דעם איינצעלנעם קונד כמעט און גאַנצן ניט. פון דער אומגעזעענער שטריק באַמבלען זיך ניט מער אָרנטלעך קיין מענטשן און סחורות, נאָר אינסטיטוציעס און אידעען.

אין „דזשענעראַל מאָטאָרס", למשל, איז בלויז אַ טייל פון דער „פּאַבליק ריליישאַנס"־אַרבעט אָנגעגעבן אויף צוגרייטן די מענטשן אַזוי, אַז די „דזשי־עם"־אויטאָמאָבילן זאָלן זיי געפעלן וועלן מער ווי די אויטאָמאָבילן פון אַנדערע פירמעס. און הגם דער טייל איז אויך גענוג מעכטיג (נאָר די אידעע פון דער „מאָטאָראַמאַ" איז געווען אַ געניאַלער אײַנפאַל פון „פּאַבליק ריליישאַנס"), איז ער אָבער דאָך ניט דער צענטער פון דער „פּאַבליק ריליישאַנס"־פּראָגראַם אין „דזשי־עם". די דאָזיגע פּראָגראַם אין „דזשי־עם", פּונקט ווי אין יעדער אַנדערער גרויסער קאָרפּאָראַציע, האָט אַ מער באַדײַטנדיקע אויפגאַבע ווי צו שטופּן די „שעוויס", די „ביואיקס" און די „קעדילאַקס" — דאָס טוט דער דעפּאַרטמענט פון פאַרקויף־אַרויסאַרבעטונג; פּאַבליק ריליישאַנס אין „דזשי־עם" דאַרף „פאַרקויפן" „דזשענעראַל מאָטאָרס" גופא. „פאַרקויפן" די קאָרפּאָראַציע ווי אַ געווינס פאַר דער געמיינדע בכלל, ווי אַ קאָרפּאָראַציע מיט סאָלידע אידעען, ווי אַ גרויסע אונטערנעמונג, וואָס פאַרמאָגט אַ האַרץ אויך, קורץ — ווי אַ גרויסע אינסטיטוציע, וואָס קיינער דאַרף זיך אין איר ניט מישן.

ווען פּאָל גאַרעט איז מיט 25 יאָר צוריק אָנגעקומען קיין דעטראָיט אָנצוהייבן זײַן „פּאַבליק ריליישאַנס"־אַרבעט בײַ „דזשי־עם", האָט מען אים פריער פון אַלץ אַ פראַגע געגעבן: „ווי אַזוי מאַכט מען, אַז אַ ביליאָן דאָלאַר זאָל אויסזען קליין?" ווי אַזוי דאָס צו מאַכן האָט גאַרעט ניט געוואוסט. דערפאַר אָבער האָט ער געזוכט אַנדערע וועגן אויף צו געווינען דעם צוטרוי פון דער באַפעלקערונג צו „דזשי־עם". נאָר די ווײַטערדיגע אַרבעט פון „פּאַבליק ריליישאַנס" אין „דזשענעראַל מאָטאָרס" איז באַשטאַנען אין פאַרשטעלן די ריזן־פירמע פאַר דער וועלט אין אַ ווײַסלעכן קרעם־געמיש פון אַלטרואיזם און עגאָאיזם. אין די אַלע 68 שטעט, וואו עס געפינען זיך „דזשי־עם"־פאַבריקן, נעמט די פירמע (דורך איר „פּאַבליק ריליישאַנס"־ביוראָ) אַן אַקטיוון אָנטייל אין די אָרטיגע מוניציפּאַלע אָנגעלעגנהייטן. זי העלפט די שטעט מיט היפּשע נדבות און העלפט נאָך מער די אייגענע אינטערעסן. זי ווײַזט אין די שולן פילמען, וואָס לערנען ווי צו טרײַבן אַן אויטאָ זיכער און אָן לעבנס־געפאַר, און העלפט זיך דערמיט מיט נײַע אַרבעטער אויף די פאַבריקן און מיט פרישע קונדן פאַר די אויטאָס. דער לעקטשערער־ביוראָ פון דער פירמע'ס „פּאַבליק ריליישאַנס"־אָפּטיילונג איז אַלע מאָל גרייט צו שיקן צו קלובן און אַסאָציאַציעס, אָן געצאָלט, אַ לעקטאָר וואָס וועט שוין גוט וויסן ווי צו באַאַרבעטן אַן „אינטערעסאַנטע עקאָנאָמישע טעמע", אַז זי זאָל „אויפקלערן" דעם עולם און גלײַכצײַטיג ברענגען נוצן „דזשי־עם". נאָך אַזוינע „לעקציעס" הייבט דער עולם אָן צו טראַכטן, אַז דאָס, וואָס איז גוט פאַר „דזשענעראַל מאָטאָרס", איז אויך גוט פאַרן קליינעם מענטשל.

מען פאַבריצירט די עפנטלעכע מיינונג, מען באַאײַנפלוסט די געזעצגעבונג און מען רופט עס „ביזנעס־פּנעוויסן"

אָט די אַרבעט פון „פאַרקויפן" די גרויסע קאָרפּאָראַציעס צום עולם, פון פאַרשטעלן זיי פאַר דעם פּובליק אַלע מאָל פון דער גוטער זײַט רופן אָן די גרויסע „פּאַבליק ריליישאַנס"־פירמעס — די פאַקטן, מען דערציילט בלויז, ווי די פאַקטן זײַנען אין דער ווירקלעכקייט, און די פאַקטן רעדן בײַ זיי אַלע מאָל, אָדער כמעט אַלע מאָל, לטובת די מאַגנאַטן. פאַר דעם „אינסטיטוט פון אײַזן און שטאָל־קאָמפּאַניעס" — די פּראָפּאַגאַנדע־אַרבעט „הילל ענד נאָלטאָן" — איינע פון די 2 גרעסטע „פּאַבליק ריליישאַנס"־פירמעס, וואָס נעמט ניט קיין „דזשאָב" אונטער 36 טויזנט דאָלאַר) — גרייטן זיי צו פאַרן „אינסטיטוט" דעם זשורנאַל „סטילווייז", וואָס ווערט אַרויסגעשיקט צו הונדערטער טויזנטער רעדאַקטאָרן, בילדונגס־טוער א. ד. גל. און זײַנע נײַעס דערגרייכן אַזוי אַרום צו 12 מיליאָן לייענערס אין יאָר; זיי גרייטן צו פאַרן „אינסטיטוט" בראָשורן, וואָס

„באַוויזען שוואַרץ אויף ווייס", ווי די פּראָפיטען פון די אייזען־ און שטאָל־פאַבריקען זיינען הינטערשטעליג לגבי פרייזען און שכירות; די גרייסטע צו אינסטרוקציעס פאַר די באַזונדערע קאָמפּאַניעס ווי צו אָרגאַניזירען טוריסטען־רייזעס איבער די אונטערנעמונגען, ווי צו אַרבעטען צוזאַמען מיט די איצטיגע „סקיל באָאַרדס" א. אַ. וו.

די ראָזיגע „פּאַקטען" ווערען אַזוי געשיקט באַאַרבעט, אַז מענטשען ערנסטע אַפּילו, פאַראַנטוואָרטלעכע, הייבען אָן צו גלויבען דערין און די האַנדלען אין הסכם דערמיט. אין 1952 האָבען זיך די פּענסילוועניע־ווייאָמינג־געזעלשאַפט געקאַמפּט מיט די „פּענסילוועניא רעילראָוד־טראַקערס" (די פירמע פון די לאַסט־אויטאָס פאַר די אייזענבאַנען) איבער א געזעץ־פּראָיעקט צו העכערן די מאָס און וואָג פון די לאַסט־וואַגאַנס אויף די שאָסייען. די גרעסטע „פּאַבליק רילייישאַנס"־פירמע אין אַמעריקע „קאַרל ביאָיר עט. אַסאָשיאייטס", האָט זיך גענומען צום ענין און האָט אַזוי צוגעגרייט די „פּאַקטען" פאַר׳ן גאָווערנאָר פון שטאַט, אַז ער האָט דעם געזעץ־פּראָיעקט וועטאָירט. דערביי איז באַוואוסט פאַראַן סטאַמפּאַ געוועזען דורכאויס וויכטיג, אַז ער מוז דעם פּלאַן חילוק פון פּאָליק. בעת ער האָט וועטאָירט דעם „ביל", אַנדערש וואָלט ער עס ניט געטאָן. און געווען איז עס דורך דער אַרבעט פון „ביאָיר" און זיינע מיטהעלפער.

דאָס ברענגט אונז בכלל צו דער פראַגע, ווי ווייט עס קען גיין דער איינפלוס פון קינסטלעכער פּראָפּאַגאַנדע אויפ׳ן שאַפן פון דעם מענטשען און אויפ׳ן שאַפן פון זיינע האַנדלונגען. די פראַגע, וואָס איז אַזוי אַקוט אין אונזער געזעלשאַפטלעך־וויסנשאַפטלעכער וועלט, נאָך דער טעכנישער פּראָגרעס פון דעם „פאַרקויפן מיר אַן אַבזאַגן"; די פראַגע, וואָס די פּראָפּאַגאַנדע־טעכניק פון די פאַרמאָניסטישע לענדער פּראָבירט אונז אויסגעטראַכט אויף טריט און שריט. און מען מוז מודה זיין, אַז אַ היפּשער טייל פון זייערע באַשיקטע און אַמעריקאַנער פּראָפּאַגאַנדע ברענגט מיט זיך, וואָס שוין אַנדער יונגע „פּאַבליק רילייישאַנס"־באַשטעטיגונגען אויסגעמאַכט. אַנדער געזעלשאַפט דאָך איז געוואָרן אַ טאָטאַליטאַרע פּראָפּאַגאַנדע־געזעלשאַפט. אַלץ שרייט — עס שרייט אַרויס פון די שפּאַלטן פון דער צייטונג, עס שרייט אַרויס פון ראַדיאָ און קינאָ און אויף טעלעוויזיע. עס שרייט אַרויס פון דער רעקלאַמע. מענטשן גלויבן ניט מער די גענויסטע. „מיסטער קאָנסומער" — וואָס מען דערציילט, פון לערנען זיין אַנדערש אומזיסט; אויב ניט צו הערן וואָס דער שרייער רעדט. מען גלויבט ניט מער קיינעם פון די שרייער. און דער לאָזט מען זיך פאַרפירן פון זיי. ער מאַכט הערט געגעבען, ער מוז געהעריג זיך צו נעמען צו גלויבן מער און מער שׂכל בכלל.

דער איינציגער וועג, וואָס מען קען געפינען פאַר אַזאַ דער באַנאַלער פּראָפּאַגאַנדע, וואָס הייסט „פּאַבליק רילייישאַנס", איז דאָס, וואָס אַן איינער קאָנען זיך צוטיילן דעם שׂכל, אויסשמועסן און זיינע אויגן גוט און שיין און פּראָפּאָרציע. ווען די גרויסע קאָרפּאָראַציעס העלפן ביים שאַפן, פאַלגן, שולן, כאָטש אַביסל אויסזען מענטשלעך, געזעלשאַפטלעך פאַראַנטוואָרטלעך. איינער אַ קלוגער און דורכגעטריבע־

די יובליי־פייערונג אין מעדיסאַן סקווער גאַרדען

(שלוס פון זייט 7)

ברודער, פּלימעניצעס, פּלימעניקעס קוזינען און קוזינקעס. די מייסטע זיינען געקומען קיין אַמעריקע פון די קאָנצענטראַציע־לאַגערן, קינדער פון לאַנדשאַפט בשלום אַלע פון אַנדערע געגענטען פון דער אידישער אַרעמקייט און מיזלאָן. זייערע טאַטע־מאַמעס האָבען געליטען פון פרייד און שטאָלץ איבער מיטגליד פון זייער שטאַם און איבער פאַקט וואָס דער גרויסער אַרבעטער־פירער אין אַמעריקע האָט איינערלען קיינמאָל ניט איבערגעריסען מיט זייער געמיינשאַפטלעכער היים.

די היסטאָרישע פייערונג אין מעדיסאַן סקווער גאַרדען האָט זיך פאַרענדיגט מיט א האַרציגען דאַנק־אויסדרוק פונעם יובילאַר פאַר דעם הערלעכען יום טוב און מיט א גרויסער מתנה פון דעם רייזיגען עולם מיטגלידער פאַר זייער ענערגישען פּרעזידענט.

די פייערונג ווערט פאָרגעזעצט אין יתניסי הויז

די גרויסע יובליי־פייערונג אין מעדיסאַן סקווער גאַרדען האָט זיך פאַרענדיגט מיט א מער אינטימער שׂמחה אין יתניסי־הויז, סוף־וואָך פון 15טען יוני. צו דער וויכטיגער שׂמחה זיינען געווען איינגעלאַדען קאָלעגעס פון די לאָקאַלען און דעפּאַרטמענטס און דער אינטערנעשאַנאַל, פאַרשטייער פון דער אַלגעמיינער און אידישער פּרעסע און פאַרטרעטער פון דער אידישער אַרבעטער־באַוועגונג.

די אידישע אַרבעטער באַוועגונג האָט זיך באַזונדערס שטאַרק אָנגעזען אויף דער שלוס־פייערונג. עס זיינען געווען די הויפּט־פירער פון אידישען אַרבעטער־קאָמיטעט, פון אַלגעמיינעם אידישען אַרבעטער „בונד", פאַראייניגטע אידישע געווערקשאַפטען, א גרעסערע גרופּע פון דער שרייבער־משפּחה, אין „פאָרווערטס" מיט דעם מנהל־רעדאַקטאָר פון „פאָרווערטס" — אַלעקסאַנדער קאַהאַן, און דעם פּרעזידענט פון דער „פאָרווערטס"־אַסאָסיאַיישאַן, אַדאָלף העלד — פאַרשידענע פּרעסע־מענטשען פון „טאָג־מאָרגען זשורנאַל" און פּראָמינענטע פאָרשטייער פון א ריי אידישע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס.

דער שבת׳דיגער אַוונט איז געווען געווידמעט צו א „שלום פאַר דובינסקי". די ראָזיגע פייערלעכקייט, וועלכע איז פאָרגעקומען אין דעם פּראַכטפולען סאַלאַן, איז דערעפנט געוואָרען פון ווייס־פּרעזידענט לואיס סטולבערג און איז געפירט געוואָרען פון ווייס־פּרעזידענט טשאַרלס קריינדלער, דער טאָסטמייסטער פון דעם באַנקעט.

לאָקאַל 25, האָט דערציילט א מאָמענטאַלע מעשׂה: אַלס טשערמאַן פון דער שׂמחה און אַלס רעדנער פאַר די מיטגלידער־לאָקאַלען אין ניו־יאָרק, וועמענס מיטגלידער האָבען זיך שטאַרק אָנגעזען ביי דער פייערונג אין מעדיסאַן סקווער גאַרדען. אָבער זייערע פּערזענלעכע האָבען ניט געהאַט קיין געלעגנהייט צו אַדרעסירען דער פאַרזאַמלונג. ווייס־פּרעזידענט קריינדלער האָט באַגריסט דעם יובילאַר אין נאָמען פון די אַנדערע בוידעס פון דער אינטערנעשאַנאַל אין ניו־יאָרק — די אָרגאַניזאַציעס פון ניט־גודס אַרבעטער, צעבראָכענע סטיילס, אונטערבעקליידונג און געלייזשע אַרבעטער, קינדער־קליידער, בלאַוזמאַכער און אַנדערע — וואָס האָבען אַרום 110 טויזענט מיטגלידער.

פון די מיטגלידער פון דעם אינטערנעשאַנאַל גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד, וועלכע האָבען די פאַלגענדיגע רעדנער באַגריסט זייער קאָלעגע־יובילאַר ווינשענדיג אים יום־טוב, האָבען באַגריסט די ווייס־פּרעזידענטען מאָריס ביאַלים, דייוויד גינגאָלד און יוסף ברעסלאַו. דער לעצטער האָט באַגריסט אין נאָמען פון די „אַלד־טיימערס" אין דער אינטערנעשאַנאַל צאַרירונג און האָט איבער א פּירונג פון היסטאָרישען שטאַנדפּונקט רעפּאַרטירט ספּעציפישע עפּיזאָדען פון דער היסטאָרישער פאַרגאַנגענהייט.

א דערהויבענדיגער מאָמענט ביי דער פייערונג איז געווען ווען דער גענעראַל־קאָנסול פון איזראַעל האָט איבערגעגעבען פּרעזידענט דובינסקי אַן אויסצייכענונג פון דער איזראַעליטישער רעפּובליק, פאַר דעם וואַרעמען אינטערעס פון דעם יובילאַר און דעם וואָרבילד פון דעם איזראַעליטישען פאָלק, און פאַר די אינסטיטוציעס וואָס די אינטערנעשאַנאַל האָט אויפגעבויט אין איזראַעל.

יעקב פּאַט, עקזעקוטיוו־סעקרעטאַר פון אידישען אַרבעטער־קאָמיטעט, האָט אין זיין קורצער באַגריסונג־רעדע דערמאָנט די פאַרדינסטען פונעם יובילאַר אין דער אַרבעט פון אידישען אַרבעטער־קאָמיטעט צו ראַטעווען הונדערטער פּראָמינענטע פירער אין דער אייראָפּעישער אַרבעטער באַוועגונג, וועמענס לעבענס זיינען געווען באַדראָט פון דעם נאַציזם, פאַשיזם, אין דער לעצטער וועלט־מלחמה. מען האָט געזען, אַז פּרעזידענט דובינסקי איז געווען טיף באַרירט פון דעם בלעסעל געשיכטע, וואָס דער רעדנער האָט איבערגעגעבען.

א וואַרעמע באַגריסונגס־רעדע, וואָס האָט גערירט די אינטימסטע געפילען צווישען דער אינטערנעשאַנאַל „פאָרווערטס" און דער אידישער אַרבעטער באַוועגונג, האָט געהאַלטען אַלעקסאַנדער קאַהאַן, מנהל־רעדאַקטאָר פון „פאָרווערטס". אַלקאָ ... פּרעזידענט פון דער פאַרייניגטער אַרבעטער אינטערנעשאַנאַל, האָט אין זיין באַגריסונג־רעדע באַגריסט און דאַנקען פון דער ליבע־שאַפט פאַר זיי, אויסגעבראַכט דעם גרויסען ווערט פון דער פייערונג פאַר דער אַלגעמיינער אַרבעטער באַוועגונג, ווי א דעמאָנסטראַציע פאַר דעם סאָציאַליסטישען יונגען, וועלכען די אינטערנעשאַנאַל פאָרשטעלט, און ווי אַן עזרה קענען פאַר איר טשעמפּיאָנען פּרעזידענטען.

נאָר „פּאַבליק רילייישאַנס"־מענטשען האָבען, צווייענדיג אויף דער ראָזיגער גרויסער ווייט פון דער זאַך, עס אָנגערופען מיט א נייעם נאָמען: „גרעסקעפּ". א מין קאָמבינאַציע געשאַפען פון דער „מאַנגעבעל"־גערופען. כאָטש באַקוועם איז דאָס דערוויל דאָס איינציגע וואָס מען קען זאָגען וועגען דער מעריטאָריער ווייס פון דער יונגער. אָבער אַזוי האָט דער „פּאַבליק רילייישאַנס"־פּראָצעס. דאָס הייסט „פּאַבליק רילייישאַנס".

סאָציאַלע קאַמפּען אין אַרגענטינע

פון אויגוסטין זוכי

פּעראָנ׳ס דיקטאַטור האָט איבערגעלאָזען נאָך זיך אין אַרגענטינע א ירושה פון עקאָנאָמישע און סאָציאַלע חורבות. קאָמאַנדירען האָבען דאַרפען פאָרקומען נייע וואַלען אין לאַנד און גלייך נאָך דעם זאָל געשאַפען ווערען א דעמאָקראַטישע רעגירונג. מען גרייט אויך צו א נייע קאָנסטיטוציע, וואָס אַרום דעם אינהאַלט ווערען שוין היינט געפירט ליידענשאַפטלעכע דיסקוסיעס אין דעם אַרגענטינער עפנטלעכען לעבען. די פּראָגרעסיווע קרייזען ווילען ניט נאָר האָבען אַן ענדערונג אין דעם אופן פון באַנוצען זיך מיט די רעכט פון דער פאָרמאַלער פּאָליטישער דעמאָקראַטיע; זיי פאַרלאַנגען פריער פון אַלץ א נייע ערד־פאַרטיילונג און רעכטלעכע יסודות פאַר א פאָרגעשריטענער ווירטשאַפטלעכער דעמאָקראַטיע. די קאָנסערוואַטיווע כוחות זיינען געגען אַזעלכע ווייטגייענדיגע רעפאָרמען. מען קען דעריבער זיך ריכטען, אַז אויך אין די קומענדיגע יאָרען וועט אַרגענטינע זיין א קאַמפּפּלאַץ צווישען געגנזייטיגע סאָציאַלע קרעפטען.

נאָך דעם, ווי מען האָט אַרונטערגעוואָרפען פּעראָנען, איז דאָס לאַנד געווען אָנגעפילט מיט סאָציאַלען ברענשטאָף. עס זיינען אויסגעבראָכען מאַסען־סטרייקען. די רעגירונגס־מאַכט האָט איינגעריסען און שווערע סאָציאַלע קאַמפּען האָבען אויפגעטרייסעלט די געזעלשאַפטלעכע אָרדענונג אין לאַנד. דאָ און דאָרט האָט מען געקענט הערען די מיינונג, אַז ביי פּעראָנ׳ען איז אין לאַנד געווען רואיג און אַז איצט כאַפּען די אַרבעטער איבער די מאָס און טומלען, אַפילו מיט דער צוריקגעווינענער פרייהייט פון סטרייקען. געגען דער מיינונג קען מען זיך שוין אָפּגעבן, ווייל זי שטעלט אַרויס די זאַכען אין א פאַלשען ליכט. די איצטיגע אַרבעטס־קאַמפּען אין אַרגענטינע האָבען א צו ערנסטען כאַראַקטער, אַז מען זאָל זיי קענען אָפּטאָן מיט אויבערפלעכלעכע באַהויפּטונגען. די סיבה פון די מאַסען־סטרייקען, ווי אויך פון די לאָקאַוטס, שטעקט אין די צוזאַמענשטויסונגען און די צוהערדיגע ווירקונגען, וואָס דער איבערגאַנג פון דער טאָטאַליטאַרער פּלאַנונגס־ווירטשאַפט צו דער פרייער מאַרק־ווירטשאַפט האָט געבראַכט מיט זיך.

אונטער פּעראָנ׳ס רעזשים איז די פּריוואַטע איניציאַטיוו אין דער ווירטשאַפט געווען אונטערגעוואָרפען אונטער דער דיקטאַטאָרישער מאַכט פונעם שטאַט. דער טאָטאַליטאַרער שטאַט האָט געהאַט איינגעשטעלט א שטרענגע סיסטעם פון קאָנטראָל איבער פרייזען פון סחורות און שכירות פאַר אַרבעט. דער דאָזיגער קאָנטראָל האָט כלומרשט געהאַט דעם ציל צו באַשיצען די אינטערעסען, צווישען די אַרבעטער און די אונטערנעמער און אַפילו די אונטערשיידען צווישען אָרעם און רייך בכלל. נאַטירלעך, איז דאָס געווען א גראָבער שווינדעל. דער אמת׳ער ציל פון דעם פּעראָניסטישען שטאַטס־קאָנטראָל איז געווען — צו באַרעכטיגען די עקזיסטענץ פון דעם דיקטאַטאָרישען רעזשים אין די אויגען פון די נאַראַנים. די סאָציאַלע געגענזאַצען זיינען געבליבען די זעלבע, וואָס פאַר פּעראָנ׳ען, און דער אונטערשייד צווישען אָרעם און רייך איז ניט געמינערט געוואָרען. די איינציגע געניסערס פון דעם דיקטאַטאָרישען רעזשים זיינען געווען בלויז דער דיקטאַטאָר און זיין סוויטע.

נאָכ׳ן פאַלען פון דער דיקטאַטור האָט מען די טאָטאַליטאַרע ווירטשאַפטס־פּאָליטיק באַזייטיגט. דעם שטאַטלעכען קאָנטראָל איבער פרייזען און שכירות האָט מען אָפּגעשאַפט און צוריק איינגעפירט די סיסטעם פון פרייען ווירטשאַפטס־מאַרק, די אַלטע ליבעראַליסטישע סיסטעם פון שטאַטלעכער ניט־אַריינמישונג אין דעם גאַנג פון דער ווירטשאַפט. מען האָט געגלייבט האָט לאַנג געלעבט מיט דער האָפענונג, אַז אין דער צוריקגעוואונענער פרייהייט וועלען זיך אַלע פּראָבלעמען פון זיך אַליין לייזען. דאָס איז, אָבער, געווען א טעות; עס איז באַלד געקומען אַזוי ווייט, אַז די עקאָנאָמיש שוואַכערע, ד.ה. די אָרעמערע שיכטען, האָבען באַלד געמוזט איבערלעבען א גרויסע אַנטוישונג. די פרייהייט איז ניט געווען פאַר אַלעמען גלייך. די ווירטשאַפט פון פרייען מאַרק איז איינגעשטעלט געוואָרען אויף אַן אופן, וואָס האָט געפירט צו שווערע סאָציאַלע פּראָבלעמען. דאָס אָפּשאַפן די פריערדיגע פאַראָרדענונגען וועגען פיקסירטע מאַקסימום־פרייזען האָט געבראַכט מיט זיך א באַלדיגען און שפּרינגענדיגען וואוקס פון פרייזען. לעבענס־מיטעל־אַרטיקלען זיינען געוואָרען מיט 50, 60 און אַפילו 80 פּראָצענט טייערער און דער לעבענס־סטאַנדאַרד פון דער אַרבעטענדיגער באַפעלקערונג איז גלייך געוואָרען ערנסט באַדראָהט. די לאַגע איז געוואָרען נאָך שווערער דורך דעם, וואָס אין א סך אינדוסטריעס זיינען געבליבען אין קראַפט די אַלטע קאָנטראַקטען, לויט וועלכע די אַרבעטער זיינען געווען געצוואונגען צו בלייבען אויף די אַלטע שׂכירות, ניט געקוקט אויף דעם אַלץ־שטייגענדיגען יוקר. אַלע פאָדערונגען פון די אַרבעטער צו העכערען זייערע לוינען זיינען אָפּגעוואָרפען געוואָרען אויף דעם סמך פון די אַלטע קאָלעקטיווע אָפּמאַכען, וואָס א טייל פון זיי זיינען גילטיג ביז 1958. די עקשנות פון די אונטערנעמער און זייער אָפּזאָגען זיך אונטערצוגעבן די גערעכטע פאָדערונגען פון די אַרבעטער צו העכערען זייערע שׂכירות אַנטשפּרעכענדיג צום שטייגען פון די פרייזען האָט אין לעצטען סך־הכל געבראַכט צו דער גרויסער סטרייק־כוואַליע, וואָס האָט זיך געצויגען דורך דעם גאַנצען יאָר 1956 און ציט זיך נאָך אויך היינטיגס יאָר.

די שטעלונג פון דער פּראָוויזאָרישער רעגירונג אין די דאָזיגע קאָנפליקטען איז ניט אַלע מאָל געווען אין הסכם מיט די וואונטשען פון די אַרבעטער. ביים אָנהייב פון דער סטרייק־כוואַליע האָבען ווייט־זעענדיגע און גוטס־ווינשענדיגע קרייזען פאָרגעשלאָגען די נייע מאַכטהאָבערס, זיי זאָלען די, צוליב דעם יוקר נויטווענדיג געוואָרענע, לוין־העכערונגען רעגולירען אויפן וועג פון רעגירונגס־פאַראָרדענונגען, ד.ה. זיי זאָלען צווינגען די אונטערנעמער צו העכערען די אַרבעטער־שׂכירות אַנטשפּרעכענדיג צו די אויפגעשטיגענע פרייזען אויף לעבענסמיטעל־פּראָדוקטען, כדי אַזוי אַרום אויסצומיידען עפנטלעכע קאָנפליקטען, און אָפּצוהיטען דעם לעבענס־סטאַנדאַרד פון די אַרבעטער פונעם אַרונטערזינקען אונטער עקזיסטענץ־מינימום. די רעגירונג האָט דעם פאָרשלאָג אָפּגעוואָרפען. זי האָט זיך דערביי באַרופען אויף דעם שלאַגוואָרט „רעספּעקט פאַר פרייהייט", וואָס איז לעצטענס אַזוי שטאַרק אַריין אין דער מאָדע און וואָס האָט אין דעם פאַל באַדייט, אַז די רעגירונג דאַרף צו די געגנזייטיגע באַציאונגען צווישען די שטאַטבירגער זיך פאַרהאַלטען שטרענג נייטראַל. ווען, אָבער, די סטרייקען זיינען געוואָרען אַלץ מאַסענהאַפטיגער און אַלץ גרעסער, איז די רעגירונג דאָך געווען געצוואונגען זיך אָפּצוזאָגען פון איר נייטראַליטעט־שטאַנדפּונקט און זי האָט זיך גענומען אַריינמישען אין דעם קאָנפליקט צווישען די קלאַסען; זי האָט עס, אָבער, מייסטענס געטאָן לטובת די אונטערנעמערס. און דאָס איז עס טאַקע פאַר וואָס די אַרבעטער־קרייזען מאַכען פאָרוואָרפען דער רעגירונג.

די קריטיק פון די אַרבעטער איז געצילט באַזונדערס געגען צוויי רעגירונגס־פאַראָרדענונגען. די ערשטע האָט צו טאָן מיט די צוריקצאָלונגען פאַר דער פאַרגאַנגענער צייט, וואָס די נייע קאָלעקטיווע אָפּמאַכען זאָלען פאַר, בעת די פירען איין די נייע לוין־העכערונגען. נאָך דעם ווי די אַרבעטער האָבען ביים שליסען די נייע קאָלעקטיווע אָפּמאַכען געפאָדערט, אַז די לוין־העכערונג זאָל צוריקגעצאָלט ווערען פאַר דער פאַרגאַנגענהייט גלייך ביים שליסען דעם נייעם אָפּמאַך, האָט די רעגירונג, דורך א ספּעציעלען דעקרעט, פאַראָרדנט, אַז די פאַרגיטיגונג זאָל אויסגעצאָלט ווערען אין 24 ראַטעס אין משך פון א יאָר צייט. א גרויסע צאָל אַרבעטער האָט זיך, א דאַנק דעם דעקרעט, אַליין באַרויבט פון דער, דורך דעם קאָלעקטיווען אָפּמאַך דערוואָרבענער, באַלדיגער פאַרגיטיגונג פאַר דעם פאַרגאַנגענעם. די צווייטע רעגירונגס־פאַראָרדענונג פאַרלענגערט, דורך א סעקרעטאַרין, געזעצלעך די גילטיגקייטס־צייט פון קורצטערמיניגע קאָלעקטיווע אָפּמאַכען, און דאָס איז דאָן, ווען דער יוקר האַלט אין שטייגען. עס איז דעריבער קיין וואונדער ניט וואָס די אַרבעטער נעמען אויף מיט דעם „ליבעראַליזירונגס־דעקרעט" פון דער רעגירונג ווי אַן אָנגריף אויף זייער לעבענס־סטאַנדאַרד.

אין דעם רוב סכסוכים שיידט מען אונטער צווישען די לעגאַלע און אומגעזעצלעכע סטרייקען. און דער דאָזיגער אונטערשייד ווירקט ניט זעלטען אומגינסטיג פאַר די אַרבעטער. ווען די פאַרהאַנדלונגען צווישען די

ארבעטערס און די אונטערנעמערס און די פריסעס־קאמיסיעס ברענגען ניט צו קיין פאזיטיווע רעזולטאטן און די ארבעטער גייען ארויס אין סטרייק, איז דער סטרייק לעגאל. ווען, אבער, דאס ארבעטס־געריכט (אדער בודרים־געריכט) האט ארויסגעגעבן אן אורטייל וועלכן די ארבעטער באטראכטן פאר ניט־גערעכטיג און זיי גייען דאך ארויס אין סטרייק, ווערט דער סטרייק דערקלערט פאר אומגעזעצלעך. ביים קאנפליקט אין דער מעטאל־אינדוסטריע האבן זיך די בודרים ניט געקאנט איניגן און דער שטאטלעכער בודרים־געריכט האט ארויסגעטראגן אן אורטייל. די ארבעטער פון די קליינע אונטערנעמונגען האבן דעם אורטייל אנגענומען. אבער אין די גרויסע פאבריקן האבן די ארבעטער זיך אפגעזאגט און האבן פארגעזעצט צו סטרייקן. דעמאלט האט מען דעם סטרייק דערקלערט פאר אומגעזעצלעך.

אן אומגעזעצלעכער סטרייק קאן האבן ערנסטע פאלגן פאר די ארבעטער. די "אנטי־סטרייק" פאראָרדענונג נומ. 16, וואס שטאמט נאך פון די פעראן־צייטן, איז נאך אלץ ניט אפגעשאפט און איר תקנות קאנען נאך היינט אויך אנגעווענדט ווערן. די דאזיגע פאראָרדענונג גיט דער שטאט־מאכט די מעגלעכקייט צו מאביליזירן די סטרייקערס אין מיליטער. די אייזנבאן־ארבעטער האבן עלף מאנאטן געפירט פארהאנדלונגען וועגן א נייעם קאלעקטיוון אפמאך, אבער אן רעזולטאט. ענדלעך האט ביי די ארבעטער געפּלאצט דאס געדולד און זיי האבן זיך א קער געטאן צו אנדערע מיטלען; זיי זיינען ניט ארויס אין אפענעם סטרייק, אבער זיי האבן "געארבעט פּינקטלעך", ווי עס שטייט אין די ארבעטס־פאראָרדענונגען. און דער רעזולטאט איז געווען א ווייסע מהומה אין דער אייזנבאן־קאמוניקאציע. דעמאלט האט די רעגירונג געדראט מיט מיליטערישער מאביליזאציע.

אין פארלויף פון א סך סטרייקן האט מען הונדערטער ארבעטער אריינגעזעצט אין תפיסות. די צאל ארעסטירטע איז געווען באזונדערס גרויס צווישן די סטרייקערס אין שיפס־יארדן. ערשט נאך דער אינטערווענץ פון דעם אינטערנאציאנאלן פארבאנד פון פרייע טרייד יוניאנס און פון דער אמעריקאנער [illegible] פון ארבעטער [illegible], וואס איז אויך אנגעשלאסן צו דעם פרייען טרייד יוניאן־אינטערנאציאנאל, האט מען די ארעסטירטע סטרייקערס פריי געלאזן. ביים קאנפליקט אין דער טיפּאגראפישער אינדוסטריע איז די טעגלעכע פרעסע צוויי מאל געווען אפגעשטעלט; ענדלעך האט דאס ארבעטס־געריכט ארויסגעטראגן דעם באשלוס צו העכערן די ארבעטס־לוינען אין דער אינדוסטריע אויף 53־ביז־60 פראצענט, בשעת די העכערונגען, וואס די רעגירונג האט פארעפנטלעכט, זיינען געגאנגען ניט ווייטער ווי אויף 37־ביז־40 פראצענט.

די פעראניסטישע תקופה האט אין קיין שום פאל [illegible] ניט געלאזט נאך זיך [illegible], ווי ביי די ארבעטער־ארגאניזאציעס. אונטער דער דיקטאטור זיינען די דאזיגע ארגאניזאציעס רעגולירט געווארן צו קארפּאראטיווע ("ווערטיקאלע") שטאטס־ארגאנען. א דאנק דעם האבן און דעם דיקטאטארישן רעזשים [illegible] פאשיסטישע פירערס און פירערלעך פון דעם ארבעטס־פראנט; זיי האבן פאר זיך געשאפן א פריווילעגירטע פאזיציע און האבן דערפאר בעסער ווען די ארבעטער אין צוים צו האלטן. די גאנצע ארבעטערשאפט איז איבערגעוואלד אריינגעפירט געווארן אין דעם "נאציאנאל־סינדיקאליסטישן" ארבעטס־פראנט און אזוי ארום האט דער פארבאנד פון די טרייד יוניאנס (סי־דזשי־טי) דערגרייכט צו א מיטגלידערשאפט פון 2 מיליאן מיט 800 טויזנט. — א ציפער, וואס איז ביז דעם ניט געהערט געווארן אין די יוניאנס פון לאנד.

נאך דעם פאלן פון דער דיקטאטור איז די ארבעטער באוועגונג פון ארגענטינע געשטאנען פאר דער ברירה: אדער גרינדען גאנץ נייע יוניאנס, אדער צורייסן די אלטע יוניאנס פונעם שטאט און די איבערפירעמען אין פרייע פאראייניגונגען. אנגעשטעלט האט מען זיך אויפן צווייטן*). די נייע רעארגאניזאציע איז פארגעקומען מיט דער באטייליגונג פון דער רעגירונג דערין. די יוניאן־פירערס, וואס זיינען דורך פעראנ׳ס חסד זיינען [illegible] פון שטאט־באאמטע, האט מען פון די פאסטנס ארויסגעווארפן. לעבאראטע, דער ארבעטס־מיניסטער אין דער נייער רעגירונג, האט צום סוף פון 1956 אין א ראדיא־רעדע דערקלערט, אז 13,341 אייניגע פעראניסטישע יוניאן־פירערס האט מען ארויסגעווארפן פון די פאסטנס. די רעגירונג האט אריינגעשיקט אין די יוניאנס מיליטערישע פארשטייערס, וואס דארפן בלייבן אויף זייערע פאסטנס ביז דעמאלט, ווען די ארבעטער אליין וועלן זיין אין שטאנד אויסצוקלייבן זייערע אייגענע פארשטייערס אויף נארמאלע, אלגעמיינע פארזאמלונגען פון זייערע יוניאן־מיטגלידער. צום באדויערן, זיינען ביז איצט נאר אין א קליינעם טייל יוניאנס אויסגעוויילט געווארן נייע פארוואלטונגען, דער רוב יוניאנס ווערן נאך אלץ קאנטראלירט פון די [illegible], וואס די רעגירונג האט אהין אריינגעשיקט. אויסער דעם, ווערט נאך אלץ דער מיטגלידס־אפצאל ארויסגערעכנט פון דעם ארבעטערס שכירות, אזוי ווי דאס איז איינגעפירט געווארן אונטער פעראנ׳ען. ביי אזעלכע אומשטענדן איז נאך צו פרי צו ריידן וועגן פרייע, פולשטענדיג אומאפהענגיגע יוניאנס. ערשט ווען די פרייע יוניאן־באוועגונג וועט האבן דערגרייכט איר פולשטענדיגע אומאפהענגיגקייט, וועט דאס ארבעטס־פאלק פון ארגענטינע האבן פארזיכערט זיין דעמאקראטישן ווידערגעבורט.

*) בלויז די אנארכיסטישע "פארא" האט זיך ניט באטייליגט אין דער רעארגאניזאציע פון דער "סי. דזשי. טי."; די אנארכיסטישע טרייד יוניאנס זיינען אין פעראנ׳ס צייטן געווען צום טייל טעטיג אומלעגאל און האבן אפילו פראקלאמירט גרויסע שטרייקן קעגן פעראנען. נאכן פאלן פון דעם דיקטאטאר האבן זיי זיך רעארגאניזירט אויף א פרייען אופן, אבער אין א זעלבסטשטענדיגער לאנדס־ארגאניזאציע, זיי האבן אבער א קליינעם איינפלוס אין דער ארבעטער באוועגונג.

מענדעל בלושטיין

דעם 29סטן מאי איז פּלוצים געשטארבן מענדעל בלושטיין, לאנגיאריגער טוער אין דער דרעסמאכער יוניאן און לעצטנס געהילף־מענעדזשער אין לאקאל 22. בלושטיין איז געשטארבן עטלעכע מינוטן נאך א כירורגישער אפעראציע, וואס דאקטוירים ספעציאליסטן האבן דורכגעפירט אין דעם מאונט סיני שפיטאל, צו ראטעווען זיין געזונט. עטלעכע חדשים פאר זיין טויט האט דער ענערגישער, 67יאריגער יוניאן־וועטעראן זיך באקלאגט אויף ווייטאגן אין מאגן. אבער ער איז ווי א פּינקטלעכער און פאראנטווארטלעכער געזעלשאפטלעכער טוער, וואס ער איז אלעמאל געווען, אנגעגאנגען מיט זיין ארבעט אין דער יוניאן.

ווען די דאקטוירים האבן געראטן דורכצופירן אן אפעראציע, האט מענדעל געבראכט אין ארדענונג אלע זיינע יוניאן־געשעפטן, דערלעדיגט די וויכטיגסטע געזעלשאפטלעכע עסקים און, געגאנגען אין שפיטאל טראכטנדיג; מסתמא וועט זיך די אפעראציע ניט איינגעבן. א ליבהאבער פון ארדנטלעכקייט אין אלץ וואס ער האט געטאן, האט מענדעל בלושטיין זיך געוואלט פארזיכערן, אז אויב עס וועט דער טויט קומען, זאלן "ניט בלייבן קיין שום "קאמפליצירטע" ענינים פאר די, וואס וועלן דארפן איבערנעמען זיין ארבעט.

מענדעל בלושטיין איז געווען א לייטערער מענטש און אן אידעאליסט אין יעדער געזעלשאפטלעכער ארבעט וואס ער האט אונטערגענומען. ער האט א לעבעדלאנג, פון זיין פריער יוגנט ביז זיין טויט, מיט ברענענדיגן ענטוזיאזם געדינט דער יוניאן און דער אלגעמיינער ארבעטער־באוועגונג (זע דעם הספד־ארטיקל פון ה. סיימאן אין דעם היינטיגן נומער "גערעכטיגקייט").

ביי דער לויה, וואס איז פארגעקומען פרייטאג, דעם 31סטן מאי, האבן דעם פארשטארבענעם מספּיד געווען: דוד דובינסקי, פרעזידענט פון דער אינטערנעשאנעל; לואידזשי אנטאניני, ערשטער וויס־פרעזידענט פון אינטערנעשאנעל; דזשוליוס האכמאן, גענעראל־מענעדזשער פון דרעס דזשאינט באארד; אברהם קעזין, [illegible] פירער אין קאנטראקטאר הייזער־בוי און מענעדזשער פון די [illegible] אינטערנעשאנעל [illegible]; בנימין טאבאטשינסקי, א פירער פון אידישן ארבעטער־קאמיטעט; [illegible], פון דער "פרייער ארבעטער שטימע", און ישראל ברעסלאו, אין נאמען פון ארבעטער־רינג בראנטש 122. וויצע־פרעזידענט שאשא זימערמאן האט אנגעפירט מיט דער לויה־צערעמאניע.

דער פארשטארבענער לאזט איבער זיין אלמנה, די ליבהארציגע שיינדעל, צוויי טעכטער, מיני און דינה, א זון — [illegible], א באקאנטער טוער אין דער ארבעטער־באוועגונג, און אייניקלעך. מיר דריקן אויס אונזער טיפסטע מיטגעפיל דער פאריתומטער משפחה.

עס ווערט קלענער די מחנה — די איינזאמקייט דריקט

(ביים פרישן קבר פון מיין נאנטסטן חבר מענדעל בלושטיין)

פון ה. סיימאן

אין די עלטערע יארן טרייקענען אויס די עמאציעס צוזאמען מיט אלע אנדערע לעבנס זאפטן; געפילן באַרואיגן זיך. ליבע און האס פארבלאסן, נשמה־וואונדן פון קנאה, שנאה, באליידיגונג און פארדרוס, פארציען זיך מיט א הייטעל פון פריש אנגעוואקסענע צעלן, ווי דער שראם פון א פארהיילטער וואונד אויפן קערפער. פון די פריילעכסטע ווי פון די פינצטערסטע מאמענטן אין לעבן בלייבן בלויז איבער זכרונות, ווי די פאטאגראפישע בילדער פון לאנדשאפטן וואס מיר האבן באזוכט אין אונזער יוגנט.

אויך די געפילן פון ווייטאג אויפן טויט פון א באקאנטן מענטשן פון דעם זעלבן דור איז פיל שוואכער ביי מענטשן אין די עלטערע יארן. דער טויט איז אן אפטער גאסט אין די קרייזן — "אלטע מוזן שטארבן" און מען געוואוינט זיך צו...

מיט אט די געפילן האב איך זיך ארומגעטראגן א לאנגע צייט און האב זיך שוין דעריבער געפילט פארפאנצערט קעגן א שארף־שניידיגן ווייטאג דורך א פלוצלונגער בשורה, אז נאך איינער פון מיין קרייז האט אונז פארלאזן. די מוראדיגע איבערראשונג וואס עס האט אין מיר ארויסגערופן די נייעס פון מענדעל בלושטיינ׳ס טויט, איז דעריבער פאר מיר געווען אומדערווארט און ווען איך האב צוריקגעוואונען מיין גלייכגעוויכט, האב איך ניט געקענט אויפהערן טראכטן וועגן דער סיבה, וואס האט מיך געמאכט אזוי שטארק פילן אט דעם טראגישן פארלוסט.

איך זיץ אין לויה־זאל. יעדער בענקל פלאץ איז פארנומען. הונדערטער מענטשן זיינען געקומען זיך געזעגענען מיט מענדלען. די איבערוועגנדע מערהייט פון זיי, געטרייע ארבעטער. מערסטנס דרעסמאכער מיטגלידער פון דער יוניאן, וועטעראנען פון די יוניאן־שלאכטן אין פילאדעלפיע און אין ניו־יארק, באלד נאך דער ערשטער וועלט־מלחמה און יונגע רעקרוטן, וואס זיינען אריין אין דער יוניאן די לעצטע יארן דורך דער ארגאניזאציאנס טעטיגקייט אונטער בלושטיינ׳ס פירערשאפט. געקומען זיינען אויך חברים און מיטקעמפער זיינע פון דער ראדיקאלער באוועגונג, פון ארבעטער־רינג, פון דער קאאפּעראטיווער באוועגונג און פון דער "פרייע ארבעטער שטימע".

און ניט נאר די פשוט׳ע מיטגלידער פון די אלע ארגאניזאציעס זיינען געקומען, עס זיינען אויך געקומען די פירער פון דער באוועגונג, פון די "[illegible]" ביז צו די העכסטע קאמאנדירן זיינען געקומען אפּצוגעבן דעם לעצטן כבוד דעם פארשטארבענעם פריינט און קעמפער זייערן.

עס הייבן זיך אן די הספדים. שאשא זימערמאן דערעפנט די טרויער־סעסיע. זימערמאן, דער יוניאן־פירער, מיט וועמען מענדעל האט זיך גערן געבוסטן מיט די פּלענער, אין 1933, אים איבערגעבענדיג די חיפּוש־פירערשאפט פון לאקאל, ווייל ער האט אים געהאלטן פאר מער צוגעפאסט צו טאן די ארבעט. און האט אין 1957, איינגעשטימט צו ווערן זימערמאנ׳ס געהילף. עס רעדט פרעזידענט דובינסקי, דער העכסטער פירער פון דער אינטערנעשאנעל. עס רעדט אנטאניני — דער ערשטער וויס־פרעזידענט האכמאן, דער גענעראל־מענעדזשער פון דרעס דזשאינט באארד. אברהם קעזין, תיפּט פון דער קאנטראקטארווער

מענדעל בלושטיין

הייזער־בוי באוועגונג, און ב. טאבאטשינסקי, פארטרעטער פון אידישן ארבעטער־קאמיטעט. אלע רעדן זיי וועגן דער געטרייער ארבעט פון דעם פארשטארבענעם פאר דער באוועגונג, וועגן זיין קרבנות־גרייטקייט און זעלבסטלאזיגקייט און וואס פאר א גרויסער פארלוסט עס איז זיין פּלוצלונגער טויט פאר דער באוועגונג.

פארטיפט אין טרויעריגע מחשבות בלאנדזשען ארום מיינע אויגן איבער דעם אנגעפילטן זאל. הינטער מיר א ים מיט געבויגענע קעפּ. איינגעקארטשעטע מענטשן ווי אין יסורים שטרענגען זיך אן צו כאפן די ווערטער פון די הספדים, וואס טראגן זיך ווי דער זשומען פון בינען אין פוסטן חלל צווישן די געבויגענע קעפּ און דער הויכער סטעליע. פאראויס פאר מיר זיצט די מיר אזוי נאנטע, פאר׳אבל׳טע משפחה. שיינדעל, די אלמנה. איר רוקן געבויגן פאראויס, ווי זי וואלט זיך גרייטן צו פליען, די אויגן [illegible] ארון אין [illegible]. שיינדעל איז שטיל, קיין שלוכץ, קיין הויך געוויין, אבער יעדער גליד פון איר קערפער צוקט פון איבערמענטשלעכער אנשטרענגונג אונטערצודריקן דעם געפיל וואס וויל ארויס־דרוק. נעבן איר, דינא, דאס קליינע מיידעלע וואס איך האב אזוי געצערטלט אלס יונג קינד און געקליבן פון איר נחת, ווען זי איז אויסגעוואקסן אן אינטעליגענטע פרוי און א קינסטלערין. ארום זיי די אנדערע מיטגלידער פון דער פאמיליע. זייער פארלוסט איז א דורכאויסיגער, און די ארגאניזאציעס וועלן אנדערע פארנעמען דעם ליידיגן פלאץ. די ארבעט וועט געטאן ווערן, בעסער צי ניט אזוי גוט. אין דער משפחה איז אבער דער פארלוסט א טאטאלער. עס קען ניט ערזעצט ווערן. און דער טרויער איז דעריבער טיפער, שווערער און שמערצלעכער.

• • •

אזוי טראכטנדיג איז מיר פלוצלונג קלאר געווארן די סיבה פארוואס איך האב אזוי פיל שארפער געפילט דעם ווייטאג איבער מענדעל׳ס פלוצלונגען טויט ווי אין אנדערע פאלן. די סיבה איז וואס איך האב אין מענדלען געשעצט ניט בלויז דעם פריינט, דעם חבר, דעם אידעען־גענאסע, נאר אויך דעם אזוי־זעלטענעם העלדישן טיפ מענטש, וואס קעמפט זיין לעבנדלאנג מיט זיך אליין, מיט זיין אייגענער איינגעבוירענער נאטור און קומט ארויס דער זיגער.

"איזהו גיבור הכובש את יצרו", — א העלד איז דער, וואס עס באווייזט זיין נאטירלעכן דראנג — זאגט דער תלמוד. אט די פעסטשטעלונג איז, אן צווייפל, ריכטיג. עס איז פיל גרינגער צו ווייזן העלדישקייטן וואס קומען ווי א רעזולטאט פון די נאטירלעכע אינסטינקטן. העלדישקייטן אויפן שלאכטפעלד, וואו דער מענטש איז באהערשט פון חבר׳שאפט צו זיינע מיטקעמפער פון וועמען זיין לעבן הענגט אפ און פון האס צום שונא, אדער א העלדישקייט צו ראטעווען א מענטשן, איינשטעלנדיג דעם אייגענעם לעבן, איז ניט אזוי גרויס; פיל גרעסער איז די העלדישקייט פון איינעם וואס באקעמפט זיינע איינגעבוירענע נייגונגען א לעבנלאנג, טאג נאך טאג ווייל דער שכל זאגט אים, אז אונטער די אומשטענדן זיינען זיי שעדלעך פאר דער געזעלשאפט און פאר די מענטשן ארום אים.

אט אזא סארט העלד איז געווען מענדעל בלושטיין. דער גורל האט אים אריינגעבראכט אין אן אומגעבונג וואו ער האט אלע זיינע יארן געמוזט קעמפן קעגן זיך אליין, קעגן זיינע איינגעבוירענע נייגונגען און פארלאנגען, כדי צו העלפן דער באוועגונג אין וועלכער ער האט געגלייבט און געפילט אז זי איז נויטיג פאר זיינע מיטמענטשן.

מענדעל איז פון דער נאטור געווען א פאציפיסט. ער האט געהאסט גוואלדטאטן. ער האט פיינט געהאט צוואנג. ער האט ליב געהאט פרייהייט מער פון אלץ. ער האט ליב געהאט מענטשן — אלע מענטשן. אפילו שונאים האט ער ניט געהאלטן ווי [illegible]. דאס לעבן אבער האט אים אריינגעשטויסן אין באדינגונגען וואו ער האט כמעט זיין גאנצן

לעבן געמוזט כסדר פירען שלאכטען כדי צו העלפען און אמאל ראטעווען דינע מיט־מענשען פון ליידען נויט און צייטענווייז פון פארברעכערישע פארשווערונגען און אנפאלען. און מענדעל האט עס געטאן מיט א בלוטיג הארץ. עס האט אים וויי־געטאן אבער ער האט זיך ניט אפגעשטעלט.

• • •

אלס יונגער אינגעל האט מענדעל געהאט א גאנץ גוטען קאפ צום לערנען. אבער צו 13 יאר האט מען אים שוין אויפגעגעבען צו א קירושנער זיך לערנען א מלאכה. א קורצע צייט נאכדעם ווי ער האט פארענדיגט זיין לערן־טערמין, איז ער אוועק נאך אמעריקע. ער איז אנגעקומען אין פילאדעלפיע אין 1906, אין עלטער פון זיבעצען יאר.

א קורצע צייט נאכדעם איז דער יונגער אינגעל פריינטשאפטלעך געווארען אין קרייז פון דער „ראדיקאל לייברערי". דאס איז געווען א קרייז פון פלאמיגע אידעאליסטען וואס האבן געחלומט וועגן לעבען דעם שטאנד פאר מענטשלעכער פרייהייט. דאס זיינען געווען די יארען פון שטורעמדיגע קאמפען וועגן דעם גאנצן קאפיטאליסטישן סדר פון עקספלואטאציע און אונטערדריקונג און פון פאליציישע רעפרעסיעס פון פיקעטס און דעמאנסטראנטן דורך ברוטאלע אנפאלן און ארעסטן. דאס זיינען געווען די צייטן ווען די „ראדיקאל לייברערי" האט אנגעפירט מיט די דעמאנסטראציעס פון ארבעטסלאזע צום סיטי האל; האט איינגעארדנט לעקציעס מיט וואלטערינע דע קלער און עמא גאלדמאן. טראץ פאליציישע פארבאטן. נאר דאס זיינען געווען די ארבעטס־סטרייקס פון די באקער־ארבעטער, וואס האבן דעמאלט אויפגעבויט די אידישע טרייד יוניאן באוועגונג מיט די געוואלדיגע קאמפן פון די באסעס און די געגנערשאפטן פון די פיקעטס. דעמאלט האט זיך דארט געשאפן דער קרייז. צו וועלכן עס האבן באלאנגט באוואוסטע טרייד־יוניאן קעמפער ווי שמואל רעסניק, לואיס ליווי. שולמאן פון די אמאלגאמייטעד און א באל אנדערע, וואס האבן אויך זיך געטראפן מיט די ארבעטער. אויף דעם יונגן, שטארק־איבערגעגעבענעם מענדעל בלושטיין האט די באוועגונג איינ־געקריצט אזוי שטארק וואס איז שוין דערפון אויף אייביג פארבליבן. דער שלום־ליבענדער, מילדער אינגעל איז פארבליבן א ארבעטער־קעמפער. ער איז געווארן א קעמפער ניט אויס שנאה צו די שלעכטע, ניט אויס גלוסט צו נקמה פון פארברעכער, ווי א סך זיינען אריינגעטריבן געווארן אין דער רעוואלוציאנערער באוועגונג. נאר אויס ליבע צו די קרבנות, אויס פארלאנג זיי צו העלפען, זיי צו שיצן. ער האט אין זיך באקעמפט זיין פאציפיזם ווייל ער האט אנער־קענט, אז אונטער די איצטיגע באדינגונגען מוזן פאציפיזם איבערלאזן די הילפלאזע קרבנות אויפן חסד פון די רויבער. דאס האט ער ניט געקענט טאן.

און אזוי איז עס געגאנגען כסדר. פון פילאדעלפיע איז ער געקומען אין ניו־יארק ארום 1917 און איז געווארן טעטיג אין דער „פערער סקול" און סטעלטאן. וואו האט אזוי פיל אויפגעטאן און פארשפרייטן די פרייהייט־אידעאלן פון דער ...

אמעריקאנער פאלקס־שולען. אויך דארט איז ער שנעל אריינגעצויגן געווארן אין א צווייטאיגן גרופנגעל — איינעם מיט דער דירעקטארין, עליזאבעט פוירם. וואס איז געווען איינגעשפארט געגען אויסברייטערן די פראגראם פאר די העכערע לימודים פאר עלטערע קינדער. און א צווייטן מיט א קאמוניסטישער צעל, וואס האט געזוכט צו פארכאפן די שולע ווי אלץ אנדערש וואס זיי האבן באגעגנט. דער קרייז וואס האט אנגעפירט יענעם קאמף איז געווען דער וועל־ביגער ווי אין דער „ראדיקאל לייברערי". יוסף קאהן, דער שפעטערדיגער רעדאקטאר פון דער „פרייע ארבעטער שטימע" איז גע־ווען דער אנפירער פון די ביידע קרייזן אין יענע צייטן.

נאכדעם איז געקומען ניו־יארק און דער קאמף פריער מיט די בעלי בתים און נאכ־דעם מיט די קאמוניסטען, אין דער אינטער־נעשאנאל. אנדערע מיטגלידער זיינען בא־קאנט מיט בלושטיין'ס ארבעט אין די יארן. ער איז געווען איינער פון דער „יוניאן פאר־בעסער גרופע" וואס האבן פאר אין מיטגל ניט שלום געמאכט מיט דער קאמוניסטישער פארטיי. אפילו דעמאלט ווען פרעזידענט זיגמאן און די געגנעראל עקזעקוטיוו פון דער אינטערנעשאנאל האבן געשלאסן מיט די א שלום און די איבערגעגעבענע לאקאלס די ניו־יארקער קלאוק און דרעסמאכער יוניאנס. ביי דער קאנווענשאן אין 1925. בלויז שפעטער איז אויך געווען דער וואס האט צוריק איינגעבויט דעם צעשטערטן פראגרעסיוון פון דער דרעסמאכער יוניאן אין 1927. נאך דער רעארגאניזאציע, ער איז געווארן דער מענעדזשער פון לאקאל 22 בלויז פאר דער קריזיסדער צייט ווען די ארבעט איז געווען צום שווערסטן. אין 1932 האט ער געשאל־טן די קעגנווילן דיסקוסיאנען אויף דעם. פאר־גרעסערן אינפלוס איז ער אוועק אין דער סאנדלעך קאלאניע.

יא, מענדעל האט ניט ליב געהאט די שטאט ווי ער האט ניט ליב געהאט די אומ־פארמיידלעכע ברוטאליטעט פון קאמף. ער האט ניט ליב געהאט די ארבעט אין דער שטיקענדיגער לופט פון פאבריק, אין דעם רויש און טומל און ווילדער טראבל. ער האט ליב געהאט די בעסערע, דעם וואלד, דאס פעלד, די לאנקע, ניט די געבליטעלטע שטאף פון די קליידער. נאר די לעבעדיגע בלימעלעך וואס שטעקן ארויס ווייטער קעפ־לעך פון גראז האט ער ליב געהאט. ווען עס האט אים געוויזן אין דער קאלאניע ווי ער האט געארבעט אין פעלד ארום ווי ער האט געשוואכט די שווערע ווארק אויף ביימער אויף וואלד. און די פראסטיגע פרימארגנס. ווען דער טעמפעראטור איז געשטאנען פון צען ביז פערצן אונטער נול; ווען עס האט באדעקט דעם פלאטש פון פרייד און גע־נוס אין זיינע אויגן ווען אן איבערגעשטע־קטע סאסניע יונגע פאנאנען פלעגען זיך א הייב טאן פון גראז און דער קריסטאל־קלארער לופט. דער וואס געקענט אנשטאטן דעם מענטשנ'ס נשמה און כמו וואס די ליבשאפט.

און דער האט אים אויך אין „סאנרייז" דער גורל ניט אויפגעמיטן; אויך דארט איז אים באשערט געווען צו זיין פארוויקלט אין א שארפן קאנפליקט מיט אלע פאר־

דרוסען און הארץ־ווייטאגען וואס זיינען פאר־בונדן דערמיט. עס האט זיך אנגעהויבן דער איינערלעכער קאמף מיט די אזוי־גערו־פענע „אידישיסטן" סופער־נאציאנאליסטן, וואס האבן דזוקא געוואלט האבן אידיש ווי די איינציגע שפראך ביי די פארזאמלונגען כאטש די יוגנט און די עלטערע ניט־אידן האבן די שפראך ניט פארשטאנען. דאס איז געווען דער אנהויב פון דעם גרופנגעל וואס האט ענדלעך די קאאפעראטיווע קאלאניע אומגעבראכט. מענדעל האט די קאלאניע פריער פארלאזט. ער האט אבער געהאט זיין פארטיגע הארץ־ווייטאג פאר דער צייט וואס ער איז דארט געווען.

צוריק אין ניו־יארק און פון אלע פאזי־ציעס וואו מענדעל האט זיך אויסגעצייכנט, איז אים אייגנארטיג דער ארגאניזאציע־דעפארטמענט. אנדערע מיטגלידער דארף מען ניט דערציילן איז וואס די ארבעט פון א פארוואלטער פון דעם דעפארטמענט באַ־שטייט. דאס איז אן ארבעט פון אייביגן קאמף. קאמף מיט די „טשילער באסעס". קאמף מיט סטרייק־ברעכער. צייטנווייז אויך א קאמף מיט געגנערס וואס באשיצן די סקעב־שעפער. אט דאס איז געווען זיין אר־בעט פאר די לעצטע צוויי־און־צוואנציג יאר.

און איצט איז ער פון אונז אוועק. אוועק אין א צייט ווען ער האט פראדוקטיוו פון רו און א מעגלעכקייט צו באפרידיגן די פאר־לאנגען פון זיין גוף און נשמה. וואס ער האט אזוי לאנג באקעמפט און געהאלטן אין איין אפשטופן פון יאר צו יאר. ערשט לעצטן יאר, ווען מיר זיינען געזעסן בלאנ־קען אויף האקאציע ביים ים, האט מיר מענ־דעל געמאכט קלארע פארוואלטונג אויף די פארנעמלעכע טעמעס אין דער ווינטער־צייט: „נו! קומענדיגן יאר וועלן מיר זיך ניט האבן אזוי אייליג. מיר וועלן האבן צייט צו געניסן פון אונזער סוכה מיט שמועסן און טאג אונז קלערן וועגן אונזער ווינטער".

און דאך, ווען ער האט מיר איבערגעגע־בען אז ער וועט זיין רעטייערמענט ווידער אפלייגן האט זיך ניט געטראפן קיין שום באדויערן. קיין קלאגען זיך און טאן. ווי א געטרייער סאלדאט האט ער עס אנגענומען. ביז צום לעצטן טאג האט ער באקעמפט זיין ראנגע פרידען און פרייהייט־ליבענדע נשמה, ווייל ער האט געגלייבט אז ער דארף נאך עפעס בייטראגן צום קאמף פאר פרידען און פרייהייט, פאר רו און גערעכט פאר אנדערע.

זיין מענטשלעכן האב אין פארלוירן ניט נאר א פריינט, א חבר, א געטרייען געגעסן, נאר אויך א העלדישן מענטשן. וואס האט געוואוסט ווי צו באקעמפן אויך זיך אליין אויב ער האט געפילט אז דאס איז נויטיג פאר דער ארבעט. אין האב פארלוירן אויך א הארציגן מענטשן. וועלכער האט געזוכט שלום צו מאכן מיט זיינע פאציפיסטן וואס האבן אזוי שווער געליטן דורך פארניכטי־גונג די מיט נטע ליטעראטור און פארטרעטערן פון די פלוצלונגע בשורה פון זיין טויט האט מיך דערינגער אזוי שווער דערשלאגן.

דער משפחה ווינער, וואס קען איך זאגן ווי א טרייסט? בלויז דאס אז איך לייד און ווייטאג צוזאמען מיט זיי און בלויז זיין אנ־דענק וואס פארבלייבט לעבעדיג צווישן אונז וועט פארלייכטערן אונזערע טעג.

דזשאן פיטצפעטריק

עדער איינער, וועלכער איז געווען באטייליגט אין דער אנפירערשאפט פון יוניאנס, אין די יארען פון 1906 ביזן צווייטן וועלט־קריג, געדענקט מן הסתם דעם נאמען דזשאן פיטצפעטריק.

עלטערער פון האבן געהערט וועגן אים. אזוי דורך האבן אים געקענט.

דזשאן פיטצפעטריק פון דער שיקאגער פעדעריישאן אוו לייבאר — א „לאקאלער" מענש איז ער געווען. קיינמאל ניט אין א וועלכן נאציאנאלן אמט. און דאך איז ער געשטאנען צווישן די פראמינענטסטע אר־בעטער־פירער פון זיין צייט. און ניט צו־געבערייטע „פובליסיטי" האט אים געשאפן די פראמינענץ, נאר אויסגעצייכנטע פון דער עפענטלעכער מיינונג פון זיין ראל מיט פיי־נער אינטעליגענץ און געזעלשאפטלעכע קאמפן, דערפונדערס און געשטיצט פון דער ארבעטער באוועגונג.

נאר פריער דארף מען אויך וואס זאגן וועגן זיין אויסזען.

דזשאן ל. לואיס, פון די קוילן ארבעטער, איז ניט דער איינציגער און דער יר־ניקער וועלט צו האבן זיך דערוואורבן עקס־טרא באריסקייט דורך גרויסע, געדיכטע ברעמען. דזשאן פיטצפעטריק האט אויך גע־שטיפט ברעמען. און פריער ווי דזשאן לואיס. און זיינען די וואן געשטאנען איינער ביים אנדערן. זיינע דזשאן פיטצפעטריק'ס ברעמען אויסגעקוקט די „ויגבערי". זיי זיינען געווען ניט בלויז גרויס און געדיכט, נאר אויך צעשויבערט.

אזוי צעשויבערט, אז די האר זיינען אים געקראכן אין די אויגן — בלויע, אויס־דרוקספולע, אירישע אויגן. און אויך א געדיכלעכן שטיינער האט עס געשטימט מיט זיין נאנטער צעשויבערטער געשטאלט. א סקעפטיקישער, אן א קאמפאקטע פי־גור, א רונדע און א דיקלעכע געשטאלט. און א ריזיגער. און דאס אנטלעכן האט קיינ־מאל ניט געווירקט. אז עס זאל אים גיין אין לעבן צו פארבראכטן זיך אויף וויפיל ער האט אים קאמפקס און א געזעצטער גע־שטאלט.

זיינע קעשענעס אנגעשטאפטע, מיט צייי־טונגען און בריוו. געהאלטן אויפגעוויקלט ווי עס וואלטן געהאנגען אויף אים ועקלעך. דער ראק וויינער איז וואלטן געווען צו גראס צו זיינע פלייצעס. אין זיין ראק שטענדיג ארויסגעהאנגען לענגער ווי די ברייטע זיין.

און אויסגעטינעלטע שוועבלע האט ער געהאט. פארהאקערטעטע און שטארקע. ער איז געווען א שמיד...

דאס איז געווען זיין מלאכה. ער האט גע־שמידט פערדשוכן אויף פערד. און רייסן אויף רעגבער. פערד־און־וואגנס איז א מאל געווען זיין מצב תפלשפלע. אבער איז אנגעשטעלט א מאסטער. אז ער זאל נעמען ארגאניזירן די שמידן און שי־... און ער איז געווארן דער פירער פון

דער שמיד און זיין פרוים אויסצו־שמידן „צווייטע רעדער פארן וואגן" פון דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג — זכרונות

פון ת. לאנג

דער שמידען־יוניאן. און דורך איר א טוער אין דער שיקאגער פעדעריישאן אוו לייבאר. און ער האט זיך דערזען אין א גרעסערער וועלט.

א שמיד געמט שען געוויינלעך אן פאר א פראסטאק. וואוים וועלכער מענש מיט ווי־פיל־ניט־איז בילדונג וועט זיך נעמען צו אזא הארעוואניע? דאס איז. אבער, ניט געווען דער פאל מיט דזשאן פיטצפעטריק. איריש און קאטוילעך. איז זיין דערציאונג אנגעהויבן אין א רעליגיעזער „פאראכיאל־ סקול". און ער איז ארויס פון דער סקול מיט א לוסט צו לערנען פון לעבן וועגן אלץ. וואס עס גייט־אן אין דער וועלט. באזונדערס האט אים אינטערעסירט די באזיאלע ארבעטער באוועגונג מיט איר פירער סעמועל גאמ־פערס. און ווען ער איז אריינגעטרעטן אין יוניאן־פירערשאפט. און אין דער שיקאגער פעדעריישאן אוו לייבאר איז געווארן א קאמף פאר אידעאליסטישער יוניאן־פירונג. האט זיך פיטצפעטריק געשטעלט אויף דער זייט פון די אידעאליסטן. און אין יאר 1903 איז ער דערוויילט געווארן אלס דער פרעזי־דענט פון דער צענטראלער ארגאניזאציע פון די שיקאגער יוניאנס.

ער אלס פרעזידענט און עדווארד נאקעלס אלס סעקרעטאר (איך האב וועגן אים גע־שריבן אין א פריערדיגן ארטיקל אין דער „גערעכטיגקייט") — זיי זיינען געווען א געבענטשטע פאר. זיי האבן אויף זיך גע־האט די ברכה פון סעמועל גאמפערס. און זיי האבן געמאכט קיינמאל די שיקאגער יוניאן־וועלט אין דער גאמפערס־ריכטונג. אז מען זאל אנגעמען פרייד־יוניאניזם אלס א געזעלשאפטלעכע קראפט פאר וואוך־מענטש־לעכע אידעאלן. דזשאן פיטצפעטריקס ערש־טער שריט, אז דאס לאנד האט געהערט פון אים. איז פארגעקומען אין יאר 1906. עס איז דעמאלט געווארן א רעגע ראיין לאנד פון אן אינטערנאציאנאלן פאליטישן כאר־אקטער. די צארישע רעגירונג אין רוסלאנד האט געפאדערט פון דער אמעריקאנער רע־גירונג ארויסצוליפערן א פאליטישן רעוואַ־לוציאנער, וועלכער איז געווען אן אנטלאַ־פענער פון רוסישע טורמעס. אמעריקאנער פרייהייטס־מענשען האבן זיך געשטעלט גע־גען. מיט זיי האט זיך געשטעלט אויך די אידישע וועלט אין אמעריקע. און ספעציעל די אידיש־סאציאליסטישע אינטעליגענץ מיטן „פארווערטס" בראש. און אויך די אמעריקאנער פעדעריישאן אוו לייבאר. אונטער דער פי־רערשאפט פון סעמועל גאמפערס. דזשאן פיטצפעטריק האט געמאבילדעט די שטימונגען וועגן דעם אין דער שיקאגער פעדעריישאן אוו לייבאר. און ער האט זיי ארויסגעבראכט ... אין וואלט־פרייד־

הייס, אז מ'האט זיך דעמאלט געוואונדערט: ווער איז ער, דער דזשאן פיטצפעטריק, וועל־כער רעדט מיט אזא טיפקייט און מיט אזא פארנעם וועגן פאלקער און וועגן פליכטן פון דער פרייער אמעריקע.

פון דעמאלט־אן איז די פערזענלעכקייט פון דזשאן פיטצפעטריק כסדר געשטיגן אלס אן ארבעטער־פירער מיט גייסטיגער עלע־גאנץ, און ער איז געשטיגן אויך אין זיין אמט.

סעמועל גאמפערס האט אים ארויפגענו־מען אויף דער ספעציעלער ליסט פון „פאר־טרויענערס" פון דער אמעריקאנער פעדעריישאן אוו לייבאר — אז ער זאל זיין ניט בלויז א מאך־געבער ביי די שיקאגער יוניאנס, נאר א פארשטייער פון דער גאנצער א. פ. אוו ל.; און עס האבן זיך געעפנט אויסשטעלן גאר גרויסע ארבעטער־קאפיטלען און גע־זעלשאפטלעכע סיטואציעס מיט זיין נאמען אין זיי אלס גייסטיגער וועגווייזער.

בלעטערט איר די געשיכטע פון דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג זינט דאס יאר 1906, געפינט איר דזשאן פיטצפעטריקן ווי א דאמינירענדע געשטאלט אין אלע גרוי־סע יוניאן־דראמעס.

ער פיגורירט אין די נאציאנאלע סטרייקס ביי די שטאל, שלאכטהייזער און אויך ביי די באנען.

מ'הערט פון אים ביי קאמיטעס פון קאנ־גרעס און פון ווייסן הויז וועגן יוניאן־רעכט אפילו אויף סטרייקן. אזוי לאנג ווי די ארבעטס־געבער געברויכן סטרייק־ברעכער.

מ'זעט אים אין די שטורמישע קאמפן וועגן דער „בלעקליסט"־סיסטעם, וואס די טראסטס שטעלן־אויס וועגן יוניאן־לייט.

א קעמפער וועגן דער עקספלואטאציע פון דער „אבעליר"־ריכטונג אין דער בריי־טער ארבעטער־וועלט. און גלייכצייטיג א ליידנשאפטלעכער פארטיידיגער פון רעכט פון יעטוועדער אידעאישער גרופע אין דער ארבעטער באוועגונג.

מען באוואונדערט זיין ראל אין דער היס־טארישער מעקסיקאנער־דראמע. און אין די דראמעס פון „בילי הייוואוד" און פון עמא גאלדמאן און אלעקסאנדער בערקמאן, וואס האבן געוואלט באגרעניצן פרייער־אקטן אלס אן ענטפער צו די סטרייק־אקטן פון פארביסענע יוניאן־שונאים.

און אט איז ער אין דער טאג טעטיגער שיכטע; און אט אין דער פארטיידיגונג פון סאציאליסטן, וועלכע ווערן פארפאלגט אלס געגנער צו אמעריקעס אריינטרעטן אין דער ערשטער וועלט־מלחמה; און אט ווכט ער שוין פאר יוניאן־רעכט צו קענען אויפטרעטן אין דער ארבעטער באוועגונג און אין לאנד בכלל פאר זיינע אידעען; און אט שטייט ער צוריק די היסטאריקע בער־בען דייטשן, אמעריקאנער ביזנעס. וואס איז אויפגעקומען דורכן ערשטן וועלט־קריג; און אזוי ווייטער און ווייטער אינם גאנג פון די יארן — ער קעמפט פאר אידישער פרייער היים און גאר „ווילסאניאנער" בנוגע אויסט־לענדישע. און געגען פרעסע וועלס וועלטאכיס עקסעקט. וואס פיל ניט אנערקענען די פאר־

פאלגנע מלחמה־געגנער זיינען מאראלע און פאליטישע אידעאליסטן; און נאך ווייטער — ס׳הערט פון אים אין דעם קאמף אז סאקא און וואנזעטי וועלן קריגן גערעכטיגקייט; און גאר שפעטער, אז אמעריקע וועט זיך שטעלן אין דער ערשטער ריי צו פארטיליגן דעם קאמוניזם, דעם פאשיזם און דעם נאציזם — און אויס דעם אלעמען איז דאך אויך פילאזאפיע. וואס באהערשט אים — עכטע פרייהייט און דעמאקראטיע.

א גרויסער פאהערער פון דעם גייסט, וואס האט באהערשט די אידישע ארבעטער באוועגונג, האט ער זיך איינגעשפאלט פאר אלע אונטערנעמונגען, וואס זיינען ארויסגעשטאנען פון די יוניאנס פון אידישע ארבעטער, סיי אויף די טרייד־יוניאן פעלדער, סיי אויף געזעלשאפטלעכע וועגן. א פארמעלער פארשטייער פון דער א. פ. אוו ל. — און דאך האט ער געשטיצט די אמאלגעמייטעד קלאדינג וואָרקערס; און ס׳האט געהערט זיין קול פאר יעדן שריט פון דער אינטערנעשאנאל לעידיס גארמענט וואָרקערס יוניאן. אפילו ווען זי האט נים געשטימט מיט די אפיציאליסטן פון די א. פ. אוו ל.־קאנווענשאנס; און ער איז קיינמאל נים צענזורירט געווארן פון דער א. פ. אוו ל. פאר אזעלכע האנדלונגען זיינע. ס׳האט געוואוסט אויף דער גאנצער לענג און ברייט פון דער אמעריקאנער יוניאן־וועלט, אז וואס דושאן פיטצפעטריק טוט, איז דער אנטרייב דערצו אי רייכקייט פון געדאנק, אי עדלעכע סענטימענטן. און אז פראוון אים שטערן וואלט געווען נים מער ווי ווילדע רשעות.

אבער נים דאס כאראקטעריזירט אים, דושאן פיטצפעטריק׳ן. זיין אייגנארטיגקייט אין דער ארבעטער באוועגונג איז דווקא געווען א חלום זיינער, וואס איז קיינמאל נים פארווירקלעכט געווארן.

א שמיד, האט ער געחלום׳ט צו קענען איבערשמידן דעם „פערד־און־וואגן" פון דער ארבעטער באוועגונג, די גאנצע ארגאניזאציע פון דער יוניאן־וועלט...

ער האט געוואלט אויסשמידן צוויי נייע רעדער...

דער מוח און דאס הארץ ביי דער א. פ. אוו ל. זיינען געווען אירע נאציאנאלע קאנווענשאנס. דעם טאן דארטן האבן געגעבן די אינטערנעשאנאל־יוניאנס פון די באזונדערע אינדוסטריעס. די צענטראלע יוניאן־קערפערשאפטן פון די באזונדערע שטעט האבן דארטן תמיד געהאט פארטרעטערשאפטן. אבער קיין ראלע האבן זיי נים געשפילט. הגם, ערשט זיי שטעלן צונויף דעם כאראקטער פון דער א. פ. אוו ל.

אינטערנעשאנאל־יוניאנס זיינען פארנומען מיט אינדוסטריעלע פראבלעמען, בעת די שטאטישע קערפערשאפטן זיינען פארנומען מיט די געזעלשאפטלעכע אויפגאבן פון דער טרייד יוניאן־וועלט.

עס איז תמיד געווען נאך אן אפטייל אין דעם געבוי פון דער א. פ. אוו ל. — די סטייט־פעדעריישאנס. זיי פארנעמען זיך מיט דער געזעצגעבונג אין יעדן סטייט, און האבן דערפאר א פאליטישן כאראקטער. זיי האבן זייערע אייגענע קאנווענשאנס. אבער ביי דער נאציאנאלער א. פ. אוו ל. קאנווענשאן שפילן זיי אויך קיין ראלע, פונקט אזוי ווי די שטאטישע קערפערשאפטן.

האט דושאן פיטצפעטריק געטרוימט וועגן צוויי נייעסן:

ערשטענס, אז אלע שטאטישע יוניאן־קערפערשאפטן וועלן האבן יעדן יאר, אדער יעדע פאר יאר, א נאציאנאלן צוזאמענפאר, און נאכדעם קומען צו די א. פ. אוו ל. קאנווענשאנס פון די אינטערנעשאנאל יוניאנס מיט אידעען און פארשלאגן;

צווייטענס, וואלטן אלע סטייט־פעדעריישאנס אויך האבן נאציאנאלע קאנווענשאנס פון די שטאטישע קערפערשאפטן, און גלייכצייטיג א בריק צווישן זיי און דער נאציאנאלער א. פ. אוו ל. פון די אינטערנעשאנאל־יוניאנס.

דער רעזולטאט דערפון וואלט געווען, אז די נאציאנאלע א. פ. אוו ל. קאנווענשאנס פון די אינטערנעשאנאל יוניאנס וואלטן געווען מער אינטים מיט אלץ וואס ס׳קומט פאר אינעם לאקאלן יוניאן־לעבן.

איך בין געווען דערביי ווען דושאן פיטצפעטריק האט וועגן דעם ארגומענטירט מיט סעמועל גאמפערס׳ן. דושאן פיטצפעטריק האט ארגומענטירט לויט דער רעאליטעט פון יענער צייט.

גאמפערס האט ארגומענטירט קעגן דעם מיט דער טענה, אז דאס וואלט געבראכט „איבעראָרגאניזירטקייט" אין דער ארבעטער באוועגונג. צופיל ארגאניזאציע, וואס קען פירן צו קאמפליקאציעס און צו א צוזאמענברוך. ער האט גע׳טענה׳ט מיט זיין באליבטן ווארט־שפיל, אז אזוי לאנג ווי די ארבעטער־באוועגונג וועט זיך צונויפגעשמידט ווי „א שטריק פון האמער" אלץ מער דערפאלג וועט זי האבן. וועט מען נעמען די אויסשמידן ווי א שטיק אייזן, וועלן דעמאלט ארויסקאלן עלעמענטן, וועלכע קענען נים ווערן צונויפגעשמאלצן מיט אייזן, און עס וועט נים זיין קיין צונויפגעגאסענע ארבעטער־באוועגונג.

פיטצפעטריק האט גע׳טענה׳ט פארקערט. און כאראקטעריסטיש איז געווען א זאג זיינער:

— איך בין א שמיד. און איך פיל טאג־אויס, טאג־איין, אז מען דארף האבן אי בעסערע פודקעס פארן פערד אי בעסערע רייפן פארן וואגן...

אדרבא, קלערט וועגן דעם. ווער עס וואלט געווען גערעכט אין היינטיגער צייט...

ד. קריוויצקי: מיר טאנצן

ס׳האט יעדער מענטש אן אנדער טאנץ,
און טאנצט אים אפ זיין לעבן לאנג,
ווער טרויעריג, און ווער מיט גלאנץ,
ווער מיט געוויין, ווער מיט געזאנג.
דער כאפט זיך אן דער ברעכט אין צווי
אין קאראהאד, אין דעם געדריי.
דער לויפט פאראויס, דער לויפט צוריק,
געיאגט פון רויש פון דער מוזיק.
עס דרייט דער טאנץ און יאגט געשווינד
ווי בלעטלעך אין א שטורעמווינט.
פון הינטן טרייבט זיך דער געיעג,
פון פארנט איז פארשטעלט דער וועג.
דער האט די הענט זיך ברייט צעשפרייט,
דער שטעכט קוים און גאלאפירט.
ס׳האט איינער ליב דעם שטילן וואלץ,
און וויכער קלאנג דערהערט ער אלץ,
פון וואקזאל דעם ווילדן רויש,
דעם אורגאן און זיין געברויז.
און איינער טאנצט מיט הענט און פיס,
גיט דעם א שטויס און דעם א ריס,
ער ווייסט נים ווי און וואו ער גייט,
דער קאפ איז אלעמאל פארדרייט.
און טאנצט און ציילט די טריט,
ער טאנצט נאר זיכער אין דער מיט.
און איינער דרייט זיך אין געדריי,
און פילט — נים לאנג וועט זיין אזוי,
ער ווייסט דאס איז דער לעצטער טאנץ,
ס׳איז גארנישט אים געבליבן גאנץ,
דאס הארץ צעפלאצט, נשמה קראנק,
גענומען אלץ — דאס איז דער דאנק...
געפלויגן ווילד אין דעם גאלאפ,
און אט — ער טאנצט דעם טאנץ שוין אפ!
דער פלאנטערט זיך, [illegible],
[illegible] דאס איז טאנץ קיין זין.
דער זוכט פאר זיך א ריכטיק וועג,
אים ווילט זיך נאר אויף יענעמס ברעג.
דער האלט זיך אן איינעמס קארק
און טאנצט, מיט יענעם איז ער שטארק!
דער טאנצט אין קאראהאד אליין,
אליין — איז די נשמה ריין,
דער טאנצט אליין — ניטא קיין פאר,
געהאפט, געווארט א יאר נאך יאר,
געזוכט א ציל און שיינעם שפיל,
און איצט אליין אין דעם קאדריל...
דער טאנצט א טאנגא, קאפ פארדרייט,
די הענט און פיס אין לופט צעשפרייט,
ער פאלט אראפ און גלייכט זיך אויס,
א טראט צוריק און גייט פאראויס.
עס בייגן מיד זיך די קני —
דער נאך א שפרונג און נאך א פלי...
דעם ווילט זיך נאר א פאקסטראטן,
ער מיינט אז דארט איז וואס פארטאן.
דער האט א שער צונויפגעשפארט,
ער טאנצט און שטייט דאך אויף
איין ארט.
דער טאנצט און קוקט מיט אויגן שטאר,
זיין יעדער טראט א מיטער צער,
עס איז אים ענג, אין הארץ! אין שוך!
ער טאנצט און שיקט צו וועלט א פלוך.
דער גייט און זוכט, עס איז צו שפעט,
ער גייט ארום און בעט און בעט,
און דער ביים טאנץ, אים פעלט נים אויס,
ער האט א סך — כאטש הארץ ארויס...
דער טאנצט וואוהין עס בלאזט
דער ווינט,
דער טאנצט וואוהין מען פירט אים בלינד.
עס קלאפט די שיך, די פידל וויינט,
צו וואס, זאג, האט זיך דאס געלוינט?
נאר ס׳טאנצט די מאלקע און ער פליט,
ער וויל ארויס און טאנצט דאך מיט.
מיר אלע טאנצן ווי מען קען,
ביז פלוצים קומט וואס אומגעזען,
און עפעס דריקט דיך האט צונויף,
דו פאלסט אוועק, דער טאנץ הערט אויף!

ביים מיטינג פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד

דער האלב־יערלעכער מיטינג פון גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון דער אינטערנעשאנאל איז פארגעהאלטן געווארן אין מיטן יוני אין יוניטי הויז. אין דער צאל טעג, וואס די זיצונגען פון דער גענעראל עקזעקוטיוו זיינען פארגעקומען, איז עס געווען דער קירצסטער צוזאמענפאר פון דעם העכסטן פארוואלטונגס־ראט פון אונזער אינטערנעשאנאל די לעצטע יארן. די זיצונגען זיינען אנגעגאנגען בלויז צוויי און א האלב טעג. די ארבעט אבער וואס איז דורך דער צייט אפגעטאן געווארן, די פראגן וואס זיינען אויפגענומען און פארהאנדלט געווארן אין די צוויי א האלב טעג, האט ווארשיינלעך איבערגעשטיגן אין צאל און וויכטיגקייט מאנכע אנדערע מיטינגען פון דער גענעראל עקזעקוטיוו, וועלכע האבן געדויערט פיל לענגער. אין די צוויי א האלב טעג זיינען געהאלטן געווארן פולע פינף זיצונגען פון דריי שעה יעדע פון זיי. עס זיינען אויסגעמיטן געווארן איבעריגע ווערטער. רעדנער האבן זיך געפאסט קורץ און צום פונקט.

פרעזידענט דובינסקי אלס פארזיצער האט געגעבן דעם ביישפיל און איינגעשטעלט דעם טאן. עפענענדיג דעם מיטינג מאנטאג פרי, דעם 17טן יוני, האט ער דערקלערט אז צוליב דעם וואס א טייל מיטגלידער פון דעם גענעראל באארד דארפן זיין אין ניו יארק אין מיטן וואך, דארף גענומען ווערן א פארזוך צו פארענדיגן די זיצונגען ביז מיטוואך נאך מיטאג. אויב אבער מען וועט נים קענען פארטיג ווערן מיט דער ארבעט אין דער צייט וועט מען דארפן צוריקקומען סוף וואך צו פארענדיגן די זיצונגען.

דער צושטאנד אין דער פרויען קליידער אינדוסטריע און די עקאָנאמישע לאגע אין לאנד בכלל

כדי איינצושפארן מער צייט האט פרעזידענט דובינסקי פארגעלייגט צו ענדערן דאס מאל דעם סדר און וועלכן פראגן ווערן געווענלעך אויפגענומען ביי די זיצונגען פון גענעראל באארד. אנשטאט דעם איבערזיכט פון פרעזידענט וועגן דער אינדוסטריעלער לאגע און די באריכטן פון יעדן פון די וויצע־פרעזידענטן וועגן דעם צושטאנד פון דער אינדוסטריע און די געשעענישן אין דער יוניאן אין דעם פראדוקציע צענטער אונטער זיין יורידיקציע, מיט וועלכע די מיטינגען פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד הייבן זיך געוויינלעך אן, וועט מען דאס מאל איינעמען אין אנהייב די באריכטן פון די דעפארטמענטס און דערגאנצן די מיט צוגאבן פון פרעזידענט וואס וועלן האבן א שייכות צו דער פראגע וועגן וועלכער עס ווערט באריכטעט. די באריכטן פון די וויצע־פרעזידענטן וועגן דער לאגע אין די פארשיידענע מארקעטס וועלן די באארד־מיטגלידער קענען לייענען שריפטלעך.

וועגן דעם עקאנאמישן צושטאנד אין לאנד בכלל און אין דער פרויען קליידער אינדוסטריע בפרט האט באריכטעט דר. לאזאר טעפער, דירעקטאר פון ריסוירטש דעפארטמענט. ער האט אנגעוויזן, אז די עקאנאמיע אין לאנד בכלל האט אין דער ערשטער העלפט פון היינטיגן יאר נים ארויסגעוויזן קיין אויפלעבונג. בלויז די העכערע פרייזן אויף סחורות האבן געגעבן די קליינע העכערונג פון דעם געלט־ווערט פון די געשאפענע פראדוקטן אין דעם לעצטן האלב יאר, אין פארגלייך מיט דער צווייטער העלפט פון יאר 1956. מיט פאקטן און ציפערן האט דר. טעפער אנגעוויזן אז די אורזאך פון דער שטילער סטאגנאציע איז די פארקלענערונג פון דער קויף־קראפט פון די אינדוסטריעלע ארבעטער צוליב די העכערע פרייזן און קלענערע וועכנטלעכע פארדינסטן כאטש דער דורכשניטלעכער שטונדן־לוין איז געבליבן אומפארענדערט. די סיבה פון דער קלענערער הכנסה פון די ארבעטער איז וואס זיי האבן אין דורכשניט געהאט ווייניגער שטונדן ארבעט א וואך.

וואס אנבאלאנגט דער קליידער אינדוסטריע בכלל און דער פרויען קליידער אינדוסטריע ספעציעל, האבן זיי אין די ערשטע פיר מאנאטן פון היינטיגן יאר ארויסגעמאכט עטוואס בעסער ווי די אנדערע אינדוסטריעס. די געלט־איינקומען פון פארקויף היינטיגס יאר איז געווען מיט זיבן ביז צען פראצענט מער ווי לעצטן יאר אין די זעלביגע מאנאטן און דער ריטעיל־פרייז פון קליידער האט זיך געהעכערט בלויז מיט איינס און אכט־צענטל פראצענט. געהעכערט נאך ווייניגער האט זיך דער ריטעיל־פרייז פון פרויען קליידער וואס האט זיך געהעכערט בלויז מיט עטוואס מער ווי איין־האלב פון איינס פראצענט. דאס הייסט אז פרויען קליידער האבן זיך דאס יאר פארקויפט מער ווי אין 1956.

די אויסזיכטן פאר די ארבעטער אין אונזער אינדוסטריע אין די קומענדיגע חדשים איז שווער פאראויסצוזאגן מיט באשטימטקייט. נאך אלעמען העגגט עס אפ פון דער אלגעמיינער עקאנאמישער לאגע אין לאנד. וואס באשטימט דעם פארקויף אין פארבראוך פון דער באפעלקערונג. אין אלגעמיין אבער זיינען די אויסזיכטן פאר דער פרויען קליידער אינדוסטריע פארהעלטניסמעסיג גוט. די גרעסערע שוועריגקייטן צו קריגן קרעדיט און די העכערע פראצענטן וואס מען דארף צאלן, צוזאמען מיט דעם פארהעלטניסמעסיגן גרויסן איינקויף פון די מער־קאסטבארע ארטיקלען ווי אויטאמאבילן, טעלעוויזשאן סעטס, הייזער און עלעקטרישע נויטיגקייטן דורך די לעצטע פאר יאר, פארקלענערט דעם אפזאץ פון די קאסטבארע ווארן און פארגרעסערט דעם טייל פון די געלט וואס דער עולם גיט אויס אויף פארבראוך־ארטיקלען פון וועלכע באקליידונג איז איינע פון די וויכטיגסטע סחורות. דער נידעריגער רעזערוו פון פארטיגע בגדים אין די סטארס וועט זיי דעריבער צווינגען צו מאכן גרעסערע באשטעלונגען. אויב די קרעמער וועלן זיכן זיך צו פארגרייטן מיט גענוג סטאק פארן סעזאן דארף דער היי־יאריגער הערבסט סעזאן אין אונזער אינדוסטריע זיין באדייטענדיג בעסער ווי דעם לעצטן יאר.

דערגאנצענדיג דר. טעפער׳ס באריכט האט פרעזידענט דובינסקי געמעלדעט אז דער צושטאנד פון אונזער אינדוסטריע אין די פארשיידענע צענטערס איז מעסיג. עס איז נים באזונדערס גוט אדער שלעכט. דורך דער צייט, זינט דעם לעצטן מיטינג פון גענעראל באארד, זיינען פארגעקומען נים פיל ענדערונגען. נייע אגרימענטס זיינען אונטערגעשריבן געווארן אין סאן פראנציסקא און לאס אנדושעלעס און עס איז באנייט געווארן דער קאלעקטיווער אגרימענט מיט די קלאוק בעלי בתים אין מאנטרעאל, קאנאדע. אין קאנאדע איז אונזער יוניאן די ערשטע צו געווינען קירצערע ארבעטס־צייט ווי פערציג שעה א וואך, וואס זיינען דארט די נארמאלע ארבעטס־שטונדן. די שטונדן ווערן דורך דעם נייעם אגרימענט ביסלעכווייז פארקירצט אין די קומענדיגע צוויי יאר ביז 37 און א האלב שטונדן א וואך (איינצלהייטן וועגן די געוואונענע באדינגונגען אין די נייע אפמאכן זיינען פארעפנטלעכט אויף אן אנדער פלאץ אין דער „גערעכטיגקייט").

אט די איבערדערמאנטע אגרימענטס האט פרעזידענט דובינסקי באריכטעט זיינען באנייט געווארן פרידלעך. אן אויסנאם איז געווען דער אגרימענט אין דער וואסערפרוף גארמענט אינדוסטריע אין באסטאן, וואו די אסאסיאיישאן האט אין דער לעצטער מינוט חרטה געהאט אויף איר פארשפרעכען און זיך אנטזאגט אונטערצושרייבן דעם אגרימענט. נאך א קורצן סטרייק איז אבער אויך דארט דער אגרימענט באנייט געווארן.

העלטה, וועלפעיר און רעטייערמענט פאנדען אין גוטן צושטאנד

אדאלף העלד, דירעקטאר פון דעם העלטה און וועלפעיר דעפארטמענט, האט באריכטעט וועגן דער ארבעט און דעם צושטאנד פון די פאנדען פאר געזונט־פארזיכערונג, וואקאציע און עלטער פענסיע אין אונזערע יוניאנס איבערן לאנד. דער באריכט ווייזט אן דעם גוטן צושטאנד פון די פאנדען און ווי די בענעפיטן פון די מיטגלידער ווערן ביסלעכווייז פארגרעסערט.

דער באריכט ווייזט אן אז די העלטה און וועלפעיר פאנדען האבן אין 1956 באדייטנד פארגרעסערט די אויסגאבן פאר בענעפיטן פון די מיטגלידער. אין דעם יאר 1955 האבן די פאנדען אויסגעגעבן 75 פראצענט פון דער הכנסה אויף בענעפיטן, איבערלאזנדיג דאס איבעריגע אין רעזערוו.

לעצטן יאָר האָבן די פֿאָנדן שוין אויסגעגעבן אַליין בענעפֿיטן פֿאַר די מיטגלידער 80 פּראָצענט פֿון דער סומע וואָס זיי האָבן אײַנגענומען. דאָס איז געטאָן געוואָרן אין אײַנקלאַנג מיטן באַשלוס פֿון דעם גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד אַז דאָרט וווּ די רעזערוו־קאַפּיטאַלן זײַנען גרויס גענוג צו פֿאַרזיכערן די נייטיקע געלט פֿאַר די אויסגאַבן אין דער צוקונפֿט זאָלן די בענעפֿיטס פֿאַרגרעסערט ווערן.

די 47 עלטער־פּענסיע פֿאָנדן פֿון אַנדערע יוניאָנס האָבן איצט 15,656 פּענסיאָנערן אויף זייערע ליסטן. די רעקטייערמענט פֿאָנדן, ווי באַוווּסט, ווערן ניט פֿאַרוואַלטעט פֿון איין צענטראַלן אָפֿיס, נאָר יעדער פֿון די פֿאָנדן האָט זײַן באַזונדערע פֿאַרוואַלטונג וואָס באַשטייט פֿון אַ גלײַכער צאָל מענטשן פֿון די בעלי בתּים אַסאָסיאיישאַנס און דער יוניאָן. דער צענטראַלער אָפֿיס פֿון דער אינטערנעשאָנעל שיקט זײַנע אייגענע אַקאַונטאַנטס איין מאָל אין יאָר נאָכצוקאָנטראָלירן די אַרבעט און דעם צושטאַנד פֿון יעדן פֿון די פֿאָנדן.

די 67 העלטה און וועלפֿער פֿאָנדן האָבן דורך דעם יאָר 1956 אײַנגענומען 41 מיליאָן מיט 904 טויזנט און 587 דאָלאַר און האָבן אויסגעצאָלט 33 מיליאָן 234 טויזנט און 234 דאָלאַר צו מיטגלידער פֿאַר געזונט און ווײַלשטאַנד בענעפֿיטס. קנאַפּע 95 פּראָצענט פֿון אַלע מיטגלידער זײַנען געדעקט פֿון די פֿאָנדן.

די יוניאָן האָט אויך 18 העלטה סענטערס אין פֿאַרשיידענע שטעט און דער די „מאָביל יוניטס" (מעדיצינישע קליניקס אויף אויטאָמאָבילן וואָס באַזאָרגן מיטגלידער אין די קלענערע שטעטלעך). צו די יוניטס איז לעצטנס צוגעקומען נאָך איינער אין פּאָרטאָ־ריקאָ.

אין פֿאַרבינדונג מיטן באַריכט פֿון דעם העלטה און וועלפֿער דעפּאַרטמענט איז אויפֿגעקומען די פֿראַגע וועגן אַנטוויקלען די מעגלעכקייטן צו פֿאַראייניקן די פֿאָנדן. דאָס האָט אַ קאָמיטע געדאַרפֿט אויספֿאָרשן און אײַנברענגען אַ באַריכט. די אויספֿאָרשונג איז ניט פֿאַרענדיקט געוואָרן צוליב געזעצלעכע שוועריקייטן און עס איז איבערגעגעבן געוואָרן צו די דירעקטאָרן פֿון דעם העלטה דעפּאַרטמענט און דעם ריסוירטש דעפּאַרטמענט, ד״ר. סטוטער. זיי זאָלן אַ באַריכט וועגן דעם צום נעקסטן מיטינג פֿון גענעראַל באָאַרד.

פּרעזידענט דובינסקי באַריכט וועגן פּאָרטאָ־ריקאָ און אייניקע וויכטיקע אַגרימענטס אום און טאָן

אין זײַן ווײַטערדיקן באַריכט האָט פּרעזידענט דובינסקי אָנגערירט די באַשלוסן פֿון עקזעקוטיוו קאָונסיל פֿון דער אַ. פֿ. ל.־ס. אָ. וועגן די עטישע פּראַקטיקן אין יוניאָנס וואָס זײַנען אָנגעשלאָסן אין דער פֿעדעראַציע. פּרעזידענט דובינסקי האָט אָנגעוויזן אַז די „קאָודס" וועגן עטישע פֿירונגען, וואָס דער קאָונסיל האָט אָנגענומען, וועלן פֿיל גיכער דער טעריין באַוועגונג. אין פֿאַרבינדונג דערמיט האָט די גענעראַל עקזעקוטיוו אָפֿיציעל אָנגענומען די קאָודס פֿאַר אונזער אינטערנעשאָנעל.

דער געזעצלעכער מינימום לוין פֿאַר די בראַזיער אַרבעטער אין פּאָרטאָ־ריקאָ, האָט פּרעזידענט דובינסקי באַריכטעט, איז געהעכערט געוואָרן מיט פֿינף סענט אַ שעה. כאָטש דאָס איז ווײַט ניט גענוג, וועלן אָבער אין דער נאָענטער צוקונפֿט פֿאָרקומען נאָך צוויי באַטראַכטונגען וועגן דעם און עס וועט זײַן אַ געלעגנהייט עס צו פֿאַרבעסערן. עס וועלן דאָרט באַלד פֿאָרקומען די פֿאַרהערן וועגן דעם מינימום־לוין אין די אַנדערע נאָדל טריידס. וויצע־פּרעזידענט זימערמאַן וועט פֿאָרשטעלן אונזער יוניאָן ביי די פֿאַרהערן און ד״ר. טיילער וועט דאָרט אויפֿטרעטן אַלס עקספּערט. אונזער יוניאָן האָט איצט אין פּאָרטאָ־ריקאָ אַ פֿעסטע לאָקאַל־יוניאָן מיט איבער דרײַ טויזנט מיטגלידער אין בראַזיער טרייד. עס זײַנען פֿאַראַן גוטע אויסזיכטן אַז אין משך פֿון קומענדיקן יאָר וועט די מיטגלידערשאַפֿט פֿון אונזער אינטערנעשאָנעל אויפֿן אינזל פֿאַרטאָפּלט ווערן.

פֿון די אַנדערע אָרגאַניזאַציע דערפֿאָלגן לעצטנס האָט פּרעזידענט דובינסקי באַריכטעט וועגן דעם אַגרימענט וואָס אונזער יוניאָן האָט באַקומען מיט דער „באַסאַרד קאָרסעט קאָמפּאַני", וועלכע האָט פֿינף פֿאַבריקן אין דער מיטל־וועסט טעריטאָריע אונטער דער פֿאַרוואַלטונג פֿון וויצע־פּרעזידענט מאָריס ביאַליס. די אַרבעטער האָבן געוואונען אַ 35 שטונדיקע אַרבעטס־וואָך מיט עקסטראַ באַצאָלט פֿאַר אָוווערטיים נאָך 35 שעה. ער האָט אויך דערמאָנט דעם באַקומענעם אַגרימענט מיט דער „באַרביזאָן אונדערוועיר קאָמפּאַני" מיטן אויסשטעל אום אַ סך דעפּאַרטמענטן. ער האָט אויך באַריכטעט וועגן די גוטע רעזולטאַטן, וואָס עס האָט געבראַכט דער קאַמפּיין פֿון דרעס דזשאָינט באָאַרד מיטן באַריכט דערפֿאַרסומען צו זען אַז די אַרבעטער אין ספּעציאַליטעט שעפּער וואָס אַרבעטן פֿאַר ניו יאָרקער דזשאָבערס, זאָלן קריגן די פּרײַזן פֿאַר דער אַרבעט ווי געזעצט פֿון דזשאָבער אין ניו יאָרק. די אַרבעטער אין די קאָנטראַקטאָר שעפּער אין פּענסילוועניע, ווי דערגרייכנדיק אַז מען באַצאָלט די דזשאָבער פֿאַר דער אַרבעט, ווי דאָס צו וואָס די זײַנען באַרעכטיקט, האָבן אָנגעהויבן זיך צוקוקן צו די סקאַלעס און פֿאָדערן די פֿולע סומע וואָס מען האָט געזעצט.

אין פֿאַרבינדונג מיט די „קאָודס" פֿאַר עטישע פֿירונגען פֿון יוניאָן באַאַמטע, וואָס די אַ. פֿ. ל.־ס. אָ. האָט אָנגענומען, האָט זיך אָנגעהויבן אַ לעבעדיקע דיסקוסיע ביים מיטינג. עס זײַנען אויסגעדריקט געוואָרן אַ פּאָר מיינונגען אַז די פֿאָרשריפֿטן זײַנען אין אייניקע הינזיכטן ניט שטרענג גענוג פֿאַר פֿירער פֿון דער אַרבעטער באַוועגונג. פּרעזידענט דובינסקי האָט אָבער אָנגעוויזן אַז די פֿיר פּונקטן פֿאַרגעשריבענע „קאָודס", ווי ניט אַרויסגעבן טשאַרטערס צו פֿאַרדאָרבענע לאָקאַלס, אויסשליסן פֿון פֿירערשאַפֿט קאָמוניסטן און רעקעטירס, שטרענגער קאָנטראָל פֿון די העלטה און וועלפֿער פֿאָנדן און ניט זײַן אַ שותּף אין אַן אונטערנעמונג מיט וועלכער ער דאַרף פֿאַרהאַנדלען וועגן די אינטערעסן פֿון די אַרבעטער וואָס זיי באַשעפֿטיקן, זײַנען בלויז דער מינימום, וואָס די יוניאָן פֿאָדערט און וואָס באַרעכטיקט די גענעראַלע פֿעדעראַציע צו נעמען אַ שטעלונג געגן אַן אײַנגעשלאָסענער אינטערנעשאָנעל יוניאָן. וואָס אָנבאַלאַנגט עטישע פֿירונגען פֿאַר באַאַמטע און אָנגעשטעלטע וואָס די אינטערנעשאָנעל אַליין באַשטימען, זײַנען זיי, ווי דער פֿאַל איז ביי אונזער אינטערנעשאָנעל, פֿיל שטרענגער.

ביים שלוס פֿון דער דיסקוסיע איז באַשלאָסן געוואָרן אַ קאָמיטע וואָס זאָל אויסאַרבעטן רעגולאַציעס פֿאַר עטישער אויפֿפֿירונג פֿון באַאַמטע אין אונזער יוניאָן און ברענגען וועגן דעם אַ באַריכט צום קומענדיקן מיטינג פֿון גענעראַל באָאַרד. די קאָמיטע באַשטייט פֿון די וויצע־פּרעזידענטן דזשוליוס האָכמאַן, מאָריס ביאַליס, דזשאָזעף ברעסלאַו, דייוויד גינגאָלד און לואיס נעלסאָן. אין שייכות מיט דער פֿראַגע האָט פּרעזידענט דובינסקי אויסגעדריקט זײַן גרויסע צופֿרידנהייט מיט דעם וואָס וויצע־פּרעזידענט טשאַרלס זימערמאַן איז באַשטימט געוואָרן פֿון דעם עקזעקוטיוו קאָונסיל פֿון דער פֿעדעריישאָן אַלס טשערמאַן פֿון דער אַנטי־דיסקרימינאַציע קאָמיטע פֿון דער פֿעדעראַציע. באַשטימט איז דזשעימס קערי, דער געוועזענער סעקרעטאַר פֿון ס. אַ. אָ., האָט רעזיגנירט. דאָס איז דער איינציקער פֿאַל וואָס אַ אַרבעטער־פֿירער וואָס איז ניט קיין מיטגליד פֿון עקזעקוטיוו קאָונסיל ווערט אַזוי באַערט.

גענעראַל באָאַרד באַשליסט בײַשטײַערן צום קלאָוק פּראָמאָשאָן קאַמפּיין און פֿינאַנסירן קאָאָפּעראַטיווע הײַזער

דער גענעראַל באָאַרד האָט באַשלאָסן בײַצושטײַערן צען פּראָצענט צום קלאָוק פּראָמאָשאָן קאַמפּיין וואָס דער נאַציאָנאַל קאָוט און סוט ריקאַוועריי באָאַרד פֿירט איצט אָן. פּרעזידענט דובינסקי האָט אָנגעוויזן אַז כאָטש די סומע געלט וואָס דער ריקאַוועריי באָאַרד האָט באַשטימט איז צו קליין צו קענען פֿיל אויספֿירן, איז עס אָבער אַ טריט אין דער ריכטיקער ריכטונג. פּרעזידענט דובינסקי האָט ביים צוזאַמענטרעף פֿון דעם ריקאַוועריי באָאַרד פֿאַרשפּראָכן אַז די יוניאָן וועט בײַשטײַערן צען פּראָצענט פֿון דער סומע וואָס די וועלן אויסגעבן צו פֿאַרגרעסערן דעם פֿאַרקויף פֿון קלאָוקס איבערן לאַנד און אַרום שאַפֿן מער אַרבעט פֿאַר אונזערע בעל מלאכות. דער ריקאַוועריי באָאַרד האָט באַשלאָסן אויסצוגעבן אין דעם קאַמפּיין [illegible] הונדערט טויזנט דאָלאַר. די יוניאָן וועט דעריבער בײַשטײַערן [illegible] טויזנט דאָלאַר ווי איר טייל.

פּרעזידענט דובינסקי האָט אויך אַנאָנסירט, אַז אין אײַנקלאַנג מיט די באַשלוסן פֿון דעם גענעראַל באָאַרד האָט די יוניאָן זיך אונטערגענומען צו פֿינאַנסירן אַ נײַעם פּראָיעקט פֿאַר אַלגעמיינע קאָאָפּעראַטיווע הײַזער [illegible]. די יוניאָן האָט שוין פֿריער פֿינאַנסירט די קאָאָפּעראַטיווע הײַזער אין דעם „אינטערנעשאָנעל ווילעדזש" אויף גראַנד סטריט. דער נײַער פּראָיעקט איז אײַנגעטיילט אין [illegible] בנינים און וועט באַשטיין פֿון קליינע־ווינטשאַפֿטן אויף דער וועסט סייד פֿון שטאָט, פֿון דער 23סטער ביז דער 29סטער גאַס, צווישן 8טע און 9טע עוועניוס. די קאָסטן פֿון אַ צימער מאָנאַטלעך וועט אין די נײַע הײַזער זײַן עטוואָס העכער ווי אין גראַנד סטריט, ווײַל דאָס לאַנד איז דאָרט טײַערער. עס וועט קאָסטן אַרום צוואַנציק דאָלאַר אַ חודש. די יוניאָן וועט דאָרט אינוועסטירן אַרום צוואַנציק מיליאָן דאָלאַר.

אין פֿאַרבינדונג מיט דעם קלאָוק פּראָמאָשאָן קאַמפּיין איז אויפֿגעקומען ווידער אַמאָל די פֿראַגע וועגן דער מעגלעכקייט אײַנצושטעלן אַ נאַציאָנאַלן אַגרימענט פֿאַר דער קלאָוק אינדוסטריע איבערן גאַנצן לאַנד. די פֿראַגע איז נאָך אויפֿגעקומען ביי אונזער לעצטער קאָנווענשאָן און עס איז באַשטימט געוואָרן אַ קאָמיטע פֿון דער גענעראַל עקזעקוטיוו אויסצופֿאָרשן די מעגלעכקייטן פֿאַר אַזאַ אַגרימענט. וויצע־פּרעזידענט יוסף ברעסלאַו איז דער טשערמאַן פֿון דער קאָמיטע. ביים מיטינג האָט ער באַריכטעט אַז די קאָמיטע האָט זיך אָנגעשטויסן אויף געוויסע שוועריקייטן צו קריגן די נייטיקע אינפֿאָרמאַציע און זי איז דעריבער נאָך ניט פֿאַרטיק מיט איר אַרבעט. ער האָט פֿאָרגעשלאָגן אַרײַנצוברענגען אַ באַריכט צום קומענדיקן מיטינג פֿון דעם גענעראַל באָאַרד.

די אַרבעט פֿון אונזער טרעינינג אינסטיטוט; סקאָלערשיפּס פֿאַר קינדער פֿון מיטגלידער

אַן אינטערעסאַנטן באַריכט פֿון דער אַרבעט און דערגרייכונגען פֿון דעם „טרעינינג אינסטיטוט" פֿון דער אינטערנעשאָנעל אויסצובילדן באַאַמטע און פֿירער פֿאַר אונזערע יוניאָנס האָט איבערגעגעבן דער דירעקטאָר פֿון אינסטיטוט. ער האָט אָנגעוויזן אַז אין די זיבן יאָר זינט דער אינסטיטוט האָט זיך געעפֿנט האָבן 151 סטודענטן פֿאַרענדיקט די קורסן. 98 פֿון די זײַנען פֿאַרבליבן מיט אונזער יוניאָן אַלס באַאַמטע און אָנגעשטעלטע. דאָס איז אַ חוץ די 27 וואָס זײַנען אַרײַנגעטראָטן אין אינסטיטוט הײַנטיקס יאָר.

די סטודענטן וואָס ווערן אָנגענומען ווערן זייער פֿאָרזיכטיק אויסגעקליבן. די 602 קאַנדידאַטן, וואָס זײַנען אָנגענומען געוואָרן, זײַנען אויסגעקליבן געוואָרן פֿון 948 אַפּליקאַנטן. די איבערוויגנדע מערהייט פֿון די האָבן דורכגעמאַכט ווייניקסטנס אַ מיטל־שולע. אַ צאָל פֿון די האָבן אויך אַ קאָלעדזש בילדונג. אַ באַדײַטנדיקער טייל פֿון די קומען פֿון אַרבעטער־פֿאַמיליעס און יוניאָן־לײַט. אייניקע האָבן שוין אַליין אויך פֿאַרזוכט דעם טעם פֿון אַרבעטן. דער דירעקטאָר שילדער האָט איבערגעגעבן ווי וויכטיק עס איז די דערפֿאַרונג וואָס די סטודענטן קריגן פֿון דער פּראַקטישער אַרבעט, ווען זיי ווערן געשיקט אין די יוניאָן אָפֿיסעס דורך דער צייט פֿון דער לערע. ער האָט שטאַרק באַטאָנט אַז דער צוועק פֿון זייער זײַן דאָרט איז ניט צוליב דער אַרבעט וואָס זיי קענען דאָרט טאָן, נאָר עס איז אַ טייל פֿון דער לערע. מען דאַרף זיי דעריבער געבן אַלע מעגלעכקייטן צו לערנען די סיסטעם פֿון דער אַרבעט און ניט האַלטן אויסשליסלעך אויף אָרגאַניזאַציע אַרבעט אין גאַס.

ביים מיטינג זײַנען אויך פֿאַרעפֿנטלעכט געוואָרן די אײַנצלהייטן וועגן די סקאָלערשיפּס וואָס אונזער אינטערנעשאָנעל שטעלט אײַן פֿאַר פֿעאיקע קינדער פֿון מיטגלידער אַז זיי זאָלן קענען קריגן אַן אוניווערזיטעט בילדונג. דער פֿאָנד איז באַשלאָסן געוואָרן לכּבֿוד פּרעזידענט דובינסקיס זילבערנעם יוביליי אַלס העכסטער פֿירער פֿון דער אינטערנעשאָנעל.

לויט דעם באַריכט וועט דער פֿאָנד פֿינאַנסירט ווערן פֿון די פּראָצענטן וואָס עס וועט אײַנקומען פֿון אַ האַלבן מיליאָן דאָלאַר וואָס וועט אינוועסטירט ווערן אין פֿאַרזיכערטע מאָרטגעדזשעס אויף געביידעס פֿון דער פֿעדעראַל האַוזינג אויטאָריטי. די הכנסה וועט זײַן צווישן צוואַנציק און פֿינף און צוואַנציק טויזנט דאָלאַר אַ יאָר און וועט זײַן גענוג פֿאַר צען 4־יאָריקע סקאָלערשיפּס יעדעס יאָר.

דער גענעראַל באָאַרד האָט באַשטימט אַ קאָמיטע וואָס זאָל פֿאַרוואַלטן מיט די סקאָלערשיפּס. די קאָמיטע באַשטייט פֿון ערשטן וויצע־פּרעזידענט לואיגי אַנטאָניני, טשאַרלס קרײַנדלער פֿון דער בלאַוזמאַכערס יוניאָן לאָקאַל 25, עקזעקוטיוו וויצע־פּרעזידענט לואיס סטולבערג, דזשוליוס האָכמאַן, איזידאָר נאַגלער, יוסף ברעסלאַו און [illegible].

פּרעזידענט דובינסקי האָט אויך באַריכטעט וועגן די קאָנפֿערענצן וואָס דער גענעראַל באָאַרד האָט געהאַט מיט די אינוועסטירונגען פֿון די יוניאָן פֿאָנדן וועלכע זײַנען ביז לעצטנס באַגרענעצט געוואָרן אויסשליסלעך צו רעגירונגס באָנדס וועלכע ברענגען אַרײַן זייער נידעריקע פּראָצענטן. לויט דעם לעצטן באַשלוס פֿון גענעראַל באָאַרד וועט איצט אינוועסטירט ווערן אַ טייל פֿון די געלט אין רעגירונגס גאַראַנטירטע הלוואות אויף גרויסע מאָרטגעדזשעס וואָס ברענגען אַרײַן פֿיל העכערע פּראָצענטן. דער אונטערשייד אין דער סומע געלט וואָס ברענגט אַרײַן איז באַדײַטנדיק גרויס און דאָס געלט פֿון דער יוניאָן איז פֿונקט אַזוי זיכער.

פּרעזידענט דובינסקי האָט אויך באַריכטעט אַז די יוניאָן האָט אָנגעשיקט אַ טשעק פֿון 25 טויזנט דאָלאַר פֿאַר אַ טרעינינג שול אין חיפֿה. ער האָט אויך געמאָלדן, אַז די אינטערנעשאָנעל האָט געגעבן אַ האַלבן מיליאָן דאָלאַר פֿאַר אַ האָספּיטאַל אין באר־שבע, אין דער נגב געגנט אין ישׂראל. די אינטערנעשאָנעל האָט פֿאַר דעם צוועק געזאַמלט 200 טויזנט דאָלאַר. פֿון דער סומע האָט דער ניו יאָרק קלאָוק דזשאָינט באָאַרד געגעבן 120 טויזנט דאָלאַר.

אין פֿאַרבינדונג מיטן באַשלוס פֿון דער לעצטער קאָנווענשאָן פֿון דער אינטערנעשאָנעל, אַז יעדער מענעדזשער אָדער דירעקטאָר פֿון אַ דעפּאַרטמענט, וועלכער איז 64 יאָר אַלט, מוז אָנשטעלן אַ געהילף, וועלכער זאָל ניט זײַן עלטער פֿון 55 יאָר, האָט פּרעזידענט דובינסקי געמאָלדן אַז עס מוז דורכגעפֿירט ווערן אין משך פֿון נאָך איין יאָר.

עס איז דעריבער אָנגענומען געוואָרן, אַז העדי העסקאַל וועט אָנגעשטעלט ווערן אַלס געהילף־דירעקטאָר פֿון דעם [illegible] בענעפֿיט פֿאָנד.

דער גענעראַל באָאַרד האָט באַשלאָסן אַז פּרעזידענט דובינסקי זאָל צונעמען מיט טשאַרלס קרײַנדלער, מענעדזשער פֿון בלאַוזמאַכערס לאָקאַל 25, פֿאָרטרעטן די אינטערנעשאָנעל ביי דעם וועלט־צוזאַמענפֿאָר פֿון דער באַקליידונגס־פֿעדעראַציע, וואָס וועט פֿאָרקומען אין דער וואָך פֿון 16טן סעפּטעמבער אין ווין. אויך ביי דעם קאָנגרעס פֿון די דענישע קלאָוקמאַכער, וועלכער וועט פֿאָרקומען דעם 22סטן סעפּטעמבער אין קאָפּענהאַגען, אויב מעגלעך.

אין פֿאַרבינדונג מיט דער [illegible] געגנערשאַפֿט פֿון אונזער אינטערנעשאָנעל אַז יוניאָן באַאַמטע זאָלן זאַמלען בײַשטײַערונגען אין די שעפּער, וואָס אויך בעלי בתּים געבן פֿאַר געזעלשאַפֿטלעכע אָדער אַרבעטער אינסטיטוציעס, האָט דער גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד דערוויילט אַ ספּעציעלע קאָמיטע אונטערצוזוכן די פֿראַגע און געפֿינען אַ לייזונג. די קאָמיטע באַשטייט פֿון די פֿאָלגנדע: איזידאָר נאַגלער, מענעדזשער פֿון קלאָוק דזשאָינט באָאַרד; יוסף ברעסלאַו, מענעדזשער פֿון פּרעסערס לאָקאַל 35; טשאַרלס זימערמאַן, מענעדזשער פֿון דרעסמאַכער לאָקאַל 22; האַרי גרינבערג, מענעדזשער פֿון טשילדרענס דרעסמאַכער לאָקאַל 91; מאָו פֿאַליקמאַן, מענעדזשער פֿון קאַטערס לאָקאַל 10; און בענדזשאַמין קאַפּלאַן, מענעדזשער פֿון קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 117.

האַננאַ האַסקעלס מתּנה דעם פּרעזידענט צו זײַן יוביליי

אַ באַוווּנדערנס שיינער עפּילאָג צו דער פֿײַערונג פֿון פּרעזידענט דובינסקיס זילבער־יוביליי איז געווען דאָס פּרעזענטירן אים מיט אַן אויסגעצייכנטער מתּנה ביים שלוס פֿון די זיצונגען פֿון גענעראַל באָאַרד. די מתּנה האָט אים איבערגעגעבן זײַן פּריוואַטע סעקרעטאַרין די אַלע יאָרן, האַננאַ האַסקעל־קרײַנדלער. די קורצע רעדע וואָס זי האָט דערבײַ געהאַלטן איז געווען אויסערגעוויינלעך אין פּשטות און געפֿילקייט. פּרעזידענט דובינסקי איז געווען גערירט ביז טרערן.

די מתּנה איז געווען אַ פּרעכטיקער אײַנגעפֿאַסטער בוך מיט באַגריסונגען און גליקווונטשן פֿון באַרימטע פּערזענלעכקייטן פֿון דער גאַנצער וועלט, וואָס זײַנען אָנגעקומען צום פּרעזידענט ביי פֿאַרשיידענע געלעגנהייטן. געווען צווישן די דאָקומענטן וואָס זײַנען היסטאָריש ווערטפֿול פֿאַר דער געשיכטע פֿון אונזער אינטערנעשאָנעל און אַלע פֿון זיי, בין איך זיכער, וועלן זײַן אַ קוואַל פֿון גרויס צופֿרידנקייט און פֿאַרגעניגן פֿאַר פּרעזידענט דובינסקי אין די קומענדיקע יאָרן. און פֿונקט אַזוי וועט די קורצע רעדע וואָס האַננאַ האָט געהאַלטן ביי דער געלעגנהייט אַרויסרופֿן שיינע זכרונות און קאָלירפֿולע בילדער.

אין איר רעדע דערציילט האַננאַ ווי אַזוי זי איז געקומען צום געדאַנק צו פּרעזענטירן דעם יובילאַר מיטן בוך באַגריסונגען. זי דערציילט אַז ווען עס איז פּובליצירט געוואָרן אַז עס ווערט 25 יאָר זינט דובינסקי איז פּרעזידענט פֿון דער אינטערנעשאָנעל, האָט אָנגעהויבן אָנקומען אַ שטראָם פֿון צושריפֿטן און באַגריסונגען פֿון דער גאַנצער וועלט. לייגנדיק אַוועק די צושריפֿטן

פֿונעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־לעבן

פֿון דר. יוסף קיסמאַן

דרײַ פֿראַגן װערן באַהאַנדלט פֿון דער איצטיקער קאָנפֿערענץ פֿון אינטערנאַציאָנאַלן לייבאָר־אָפֿיס (אײ־על־אָ) אין זשענעװע, װאָס רירן אָן די װיכטיקסטע אינטערעסן פֿון דער אַרבעטערשאַפֿט איבער גאַנץ דער װעלט. מען קען זיי ממש באַצייכענען װי דעם סאַמע יסוד פֿון פֿרײַער אַרבעט. די דרײַ פֿראַגן זײַנען: פֿאַרװערן שקלאַפֿן־אַרבעט, פֿאַרװערן דיסקרימינאַציע קעגן אָנגעהעריקע פֿון מינאָריטעטן און באַשטימען די מאַקסימאַלע אַרבעטס־צײַט אין דער אינדוסטריע.

אין די אַלע דרײַ פֿראַגן האַלטן די פֿאַרהאַנדלונגען אין אײ־על־אָ אויף אַ גוטן װעג. אין די ערשטע צװיי — װעגן שקלאַפֿן־אַרבעט און דיסקרימינאַציע — װײַזן צו דערװאַרטן פּאָזיטיװע רעזולטאַטן שוין אויף דער איצטיקער סעסיע פֿון אײ־על־אָ. אין דער פֿראַגע װעגן אַרבעטס־צײַט איז צו דערװאַרטן דעם רעזולטאַט ניט שפּעטער װי אין אַ יאָר אַרום.

שקלאַפֿן־אַרבעט פֿאַרבאָטן

דעם פּראָיעקט װעגן שקלאַפֿן־אַרבעט האָט אויסגעאַרבעט אַ ספּעציעלער קאָמיטעט פֿון אײ־על־אָ, אין װעלכן עס זײַנען געװען פֿאַרטראָטן אַלע גרויסע מלוכות, סײַ פֿון דעמאָקראַטישן צד, סײַ פֿון קאָמוניסטישן בלאָק. דער טעקסט פֿון דעם פֿאַרגעשלאָגענעם אינטערנאַציאָנאַלן אָפּמאַך איז זייער אַ קלאָרער און קאַטעגאָרישער.

עס װערן פֿאַרבאָטן אַלע פֿאָרמען פֿון צװאַנגס־אַרבעט. עס װערן בפֿירוש אויסגערעכנט די פֿינף „בעװעלצעכץ" מאָטיװען פֿאַר צװאַנגס־אַרבעט אין די לענדער הינטערן אײַזערנעם פֿאָרהאַנג, װי װעלכע: צװאַנגס־אַרבעט װי אַ שטראָף־מיטל קעגן פּאָליטישע געגנער; װי אַ מיטל דורכצופֿירן און אײַנצוהאַלטן אַרבעטס־דיסציפּלין; װי אַ שטראָף־מיטל קעגן סטרײַקס; װי אַ מיטל פֿון רדיפֿות אויף אָנגעהעריקע פֿון ראַסן און רעליגיעס; װי אַ מיטל פֿאַר דער עקאָנאָמישער אַנטװיקלונג פֿון לאַנד. אין אָט די אַלע פֿאַלן, װערט געזאָגט אין דעם פֿאַרגעשלאָגענעם אָפּמאַך, איז פֿאַרבאָטן אַנצואװענדן שקלאַפֿן־אַרבעט.

דער פֿאַרגעשלאָגענער אינטערנאַציאָנאַלער אָפּמאַך האָט אַ לאַנגע געשיכטע הינטער זיך. באַלד מיט צען יאָר צוריק האָט די אַמעריקאַן פֿעדעריישאַן אָװ לייבאָר אויפֿגעהויבן די פֿראַגע װעגן פֿאַרװערן שקלאַפֿן־אַרבעט. זי איז באַהאַנדלט געװאָרן אין קאָמיטעטן און סוב־קאָמיטעטן פֿון דער יונײַטעד נײשאַנס אָרגאַניזאַציע. מען האָט געמאַכט אויספֿאָרשונגען איבער אויספֿאָרשונגען. ס'איז פֿעסטגעשטעלט געװאָרן די גרויסע פֿאַרשפּרייטונג פֿון שקלאַפֿערײַ אין קאָמוניסטישע לענדער און, אגב, אויך אין סײַ ניט־קאָמוניסטישע לענדער. סאָװעטן־רוסלאַנד האָט נישט געװאָלט אײַנלאָזן אַ דעלעגאַציע פֿון יו־ען צו באַזוכן אירע אַרבעטס־לאַגערן אין סיביר. בכלל האָט רוסלאַנד אויף יעדן מעגלעכן אופֿן סאַבאָטירט די אַרבעט פֿון דער אויספֿאָרשונג. אָבער דער גאַנצער קאָמוניסטישער װידערשטאַנד האָט נישט געהאָלפֿן.

מיר האָבן שוין נישט איין מאָל אָנגעװיזן דערויף, אַז שקלאַפֿן־אַרבעט איז אַ פּראָבלעם נישט בלויז פֿאַר דער אַרבעטערשאַפֿט פֿון די לענדער, װאו עס װערט פּראַקטיצירט צװאַנגס־אַרבעט, נאָר כמעט נישט װייניקער אויך פֿאַר די פֿרײַע לענדער. שקלאַפֿערײַ אין איין לאַנד איז אַ געפֿאַר פֿאַרן סטאַנדאַרד פֿון אַרבעט אין אַלע לענדער.

דעריבער איז דער איצטיקער פּראָיעקט פֿון אײ־על־אָ קעגן שקלאַפֿן־אַרבעט אַ גרויסער געװינס פֿאַר דער אַרבעטערשאַפֿט אויך פֿון די פֿרײַע לענדער. װען דער באַשלוס פֿון קאָמיטעט װעט אָנגענומען װערן אויף דער פּלענאַרער פֿאַרזאַמלונג פֿון דער קאָנפֿערענץ, װעט דאָס זײַן די קרוינונג פֿון די אומדערמידלעכע באַמיאונגען פֿון דער אַמעריקאַנער טרייד יוניאָן באַװעגונג, אין פֿאַרלויף פֿון צען יאָר צײַט. אַ גרויסע אינטערנאַציאָנאַלע דערגרייכונג פֿון פֿרײַער אַרבעט איבער דער װעלט.

רעכט אויף אַרבעט פֿאַר אַלע מענטשן

אַ פֿאָרשלאַג װעגן אַן אינטערנאַציאָנאַלן אָפּמאַך קעגן דיסקרימינאַציע בײַ אַרבעט באַגעגנט שװעריקייטן אויף דער אײ־על־אָ קאָנפֿערענץ און די הויפּט־שולד פֿאַר די שװעריקייטן פֿאַלט אויף דער איצטיקער רעפּובליקאַנער אַדמיניסטראַציע פֿון די פֿאַראייניקטע שטאַטן.

דער פּראָיעקט, װאָס װערט אויסגעאַרבעט פֿון אַ קאָמיסיע פֿון אײ־על־אָ, זאָגט פֿאָר, אַז פֿאַר אַלע מענטשן זאָל פֿאַרזיכערט װערן דאָס רעכט אויף אַרבעט און עס טאָרן נישט געמאַכט װערן קיין שום דיסקרימינאַציעס בײַ דזשאָבס, מחמת ראַסע, רעליגיע, אָדער נאַציאָנאַלן אָפּשטאַם פֿון די אַרבעטס־מענטשן. מיט אַנדערע װערטער; עס װערט פֿאָרגעשלאָגן אַ געזעץ פֿון „פֿעיר־עמפּלאָימענט" (עף־אי־פּי־סי) אין װעלט־מאַסשטאַב. בײַ אונדז אין לאַנד האָט מען ביז איצט נאָך אַלץ נישט באַקומען דערגרייכן אַ פֿעדעראַלן עף־אי־פּי־סי־געזעץ פֿאַר אַמעריקע גופֿא, איז פֿאַרשטענדלעך, אַז מען װיל נישט דערלאָזן צו אַן אינטערנאַציאָנאַלן עף־אי־פּי־סי־געזעץ פֿאַר דער גאַנצער װעלט.

דער דעלעגאַט פֿון דער אַמעריקאַנער רעגירונג, דזשאָ דזשאָנסאָן, האָט אויף דער קאָנפֿערענץ פֿאָרגעלייגט אַ באַריכט װעגן גרויסע דערגרייכונגען פֿון דער נעגערישער באַפֿעלקערונג אין דינסט פֿון דער פֿעדעראַלער רעגירונג. אין יאָר 1938, למשל, האָט די פּראָצענט נעגערס צװישן די

איז פֿאַר איר געװאָרן קלאָר, אַז דער מאַטעריאַל דאַרף אַמגעמאַכט װערן עס זאָל ניט פֿאַרלאָרן גיין. זיך דערמאָנענדיק אַז פּונקט מיט 15 יאָר צוריק, װען דער גענעראַל באָאַרד האָט געפֿײַערט דובינסקי'ס צען־יאָריקן יובל אין דעם פּרעזידענט־אַמט, האָט די איים געגעבן אַ בוך מיט די באַגריסונגען װאָס זײַנען רעקאָרט אָנגעקומען, האָט זי באַשלאָסן צו מאַכן איצט אַ צװייטן באַנד אויזאָגעס, מיט דעם אונטערשייד װאָס דער ערשטער באַנד איז געװען אויסשניטן און דאָס מאָל זאָל עס באַשטיין פֿון די אָריגינעלע דאָקומענטן.

רירנדיק איז געװען, װען זי האָט געזאָגט אין איר רעדע צום פּרעזידענט:

„בײַ אַ צאָל פֿון געלעגנהייטן האָט איר פֿאַרמעגנדיקן פֿאַרגעניגן פֿון האָבן רעװאָלוציען אין דעם בוך. עס איז אמת, אַז מיט סוף פֿון יאָרן בוך האָב איך אַנגעמערקט אַז אָט דער רעקאָרד װעט פֿאַרגעסן װערן אין שפּעטערדיקע יאָרן פֿון אַנדערע העלנס. אָבער דאָס לעבן װערט ניט געטריבן לויט אַ פֿעסטער צײַכענונג פֿון אַן אַרכיטעקט. און אָט בין איך דאָ מיט 15 יאָר שפּעטער מיט אַ צװייטן באַנד. דאָס מאָל באַשטייט עס פֿון די װאונדערבאַרע דאָקומענטן און באַגריסונגען אין אָריגינאַל. אַנשטאָט פֿון צײַטונגען.

באַדאַנקענדיק מיר סימן און לחיים סטײט פֿאַר װעלטן איר צוגרייטן דעם בוך און דער אָרגאַנדזשמענטס קאָמיטע פֿאַר לאָזן איר עס איבערגעבן דעם פּרעזידענט בײַ דער װיעטונג, האָט זי פֿאַרענדיקט די רעדע װאָרגעזאָגט;

„װער װייסט? װען דער דריטער באַנד װעט צונויפֿגעשטעלט װערן װעלן רעפּאָרטס זײַן אַנדערע מענטשן צום איבערגעבן עס דעם יוביליאַר".

דער אײַנדרוק אויף אַלע אַנװעזנדע איז געװען אַ מאַכטיקער. פּרעזידענט דובינסקי איז געװען טיף גערירט. ער האָט האַרציק געדאַנקט. בײַ פֿילע האָט זיך פֿאַרגאָסן אַ טרער אין די אויגן. דאָס איז געװען אַ װאַרעמער, פֿרײַנדלעכער צולאָג צו דער יובל־פֿײַערונג.

באַלד נאָכדעם האָט זיך דער מיטינג פֿון גענעראַל עקזעקוטיװ באָאַרד געשלאָסן מיט דאַנק צום עקזעקוטיװ װײַס־פּרעזידענט סטאָלבערג און דער אָרענדזשמענטס קאָמיטע װאָס האָט אײַנגעפֿירט די יובל־פֿײַערונג.

רעגירונגס־באַאַמטע אין װאַשינגטאָן באַטראָפֿן נישט מער װי 3־אַ־האַלב פּראָצענט. די צאָל נעגערס צװישן די רעגירונגס־אָנגעשטעלטע האָט זינט דאַן געהאַלטן אין איין װאַקסן און װאַקסן, מיט קנאַפּע צװיי צענדליג יאָר שפּעטער, באַטרעפֿט שוין די פּראָצענט העכער 24 פּראָצענט פֿון דער גאַנצער צאָל רעגירונגס־באַאַמטע.

גלײַכבאַרעכטיקונג פֿון די ראַסן בײַ אונדז אין לאַנד, האָט געזאָגט דער פֿאַרשטייער פֿון דער אַמעריקאַנער רעגירונג, איז אַ פֿראַגע פֿון דערציאונג, פֿון אויסראָטלען אַלע פֿאָראורטיילן אין די דרום־שטאַטן פֿון אַמעריקע. צוליב דעם שלאָגט פֿאָר די אַמעריקאַנער רעגירונג, אַז די קאָנפֿערענץ זאָל אָננעמען בלויז אַ רעקאָמענדאַציע, נישט קיין אינטערנאַציאָנאַלן אָפּמאַך.

די דעלעגאַטעס פֿון די סקאַנדינאַװישע לענדער גרייטן צו אַ קאָמפּראָמיס־פֿאָרשלאַג. װאָס עס װעט זײַן דער באַשלוס פֿון דער קאָנפֿערענץ, קען מען אין איצטיקן מאָמענט נישט פֿאָראויסזען.

װעגן דער פֿראַגע פֿון אַרבעטס־צײַט

פֿון 35 שעה אַ װאָך ביז 70 שעה אַ װאָך — דאָס איז די צײַט װיפֿיל עס אַרבעטן היינט לױן־אַרבעטער אין די אינדוסטריעלע אונטערנעמונגען פֿון פֿאַרשידענע לענדער. אויף קיין געביט פֿון אינטערנאַציאָנאַלער עקאָנאָמיש־סאָציאַלער פּאָליטיק הערשט נישט אַזאַ כאַאָס װי אויפֿן געביט פֿון אַרבעטס־צײַט. אײ־על־אָ האָט שוין אָנגענומען עטלעכע באַשלוסן װעגן אַרבעטס־צײַט, נאָך פֿאַר דער צװייטער װעלט־מלחמה. אָבער זיי זײַנען אַלע געבליבן אויפֿן פּאַפּיר.

צו דער איצטיקער קאָנפֿערענץ האָבן די פֿרײַע טרייד יוניאָנס צוגעגרייט קאָנקרעטע פֿאָרשלאָגן, אָבער צוליב מיסטעריעזע מאַכינאַציעס הינטער די קוליסן איז די פֿראַגע נישט אויפֿגעשטעלט געװאָרן אויפֿן סדר־היום. דאָס איינציקע װאָס עס קענען איצט טאָן די אַרבעטער־דעלעגאַטן, איז: פּרוּװן מאַכן דעם װעג פֿאַר אַ דעפֿיניטיװן באַשלוס אויף דער קומענדיקער קאָנפֿערענץ, אין 1958. דאָס װעט זיך על כל פּנים אײַנגעבן.

נײַע רעגירונג, אַלטע פּראָבלעמען אין פֿראַנקרײַך

די סאָציאַליסטן באַטייליקן זיך אין דער נײַער רעגירונג פֿון פֿראַנקרײַך. בראָש מיטן פּרעמיער־מיניסטער מאָריס בורזשע־מאָנורי. דער איצטיקער קאָאַליציע־קאַבינעט איז צונויפֿגעשטעלט פֿון די זעלביקע פּאָליטישע פּאַרטייען װי דער פֿריערדיקער. מיט קיין נײַע אידעען פֿאַר די שװערע פּראָבלעמען פֿון דער פֿראַנצויזישער אַלזשירער־פּאָליטיק איז די רעגירונג אויך נישט אויפֿגעקומען. און אַלזשיר האַלט מען הײַנט דאָרט װאו נעכטן. װערט טאַקע געשטעלט די פֿראַגע: צו װאָס האָט געטויגט די רעזיגנאַציע פֿון דעם סאָציאַליסטישן פּרעמיער גי מאָלע און דאָס שאַפֿן אַ נײַע רעגירונג?

אין דער פּרעסע װערט אָנגעװיזן, אַז דער נײַער פּרעמיער־מיניסטער װעט װײַזן אין אַלזשיר „די שטאַרקע האַנט" פֿון פֿראַנקרײַך. אָבער אויך גי מאָלע איז לכל הדעות נישט מילד געװען צו די צעבונטעװעטע נאַציאָנאַליסטן פֿון אַלזשיר. אַפֿילו אויף פֿירער פֿון דער פֿרײַער טרייד יוניאָן באַװעגונג אין אַלזשיר האָט מען דאָרט נישט געליטן קיין אַכט, בשעת דער רעגירונג פֿון גי מאָלע, און אַ גרויסע צאָל טרייד יוניאָניסטן האָט מען פֿאַרשפּאַרט אין קאָנצענטראַציע־לאַגערן. װאָס װײַזט עס האָט געפֿירט צו די „שטאַרקע האַנט", האָט מען שוין געזען און װעלכן מזל עס װעט האָבן די נײַע רעגירונג מיט אירע שטאַרקע מיטלען, װעט מען זיכער אויך באַלד זען.

פֿון זינט עס האָט זיך געענדיקט די מלחמה, איז פֿראַנקרײַך פֿאַרװיקלט אין אַ בלוטיקן און האָפֿענונגסלאָזן קאַמף אין אירע קאָלאָניאַלע טעריטאָריעס. זי קען נישט גלאַט אַװעקגיין און אַלץ איבערלאָזן אויף הפֿקר. װײַל דער סאָװעטישער אימפּעריאַליזם איז מוכן ומזומן...

פֿאַרבײַטן די פֿריערדיקע קאָלאָניאַלע באַציאונגען אויף אַ פֿרײַװיליקן פֿאַרבאַנד פֿון פֿרײַנטשאַפֿטלעכער קאָאָפּעראַציע — אָט דעם װעג קען פֿראַנקרײַך נישט אַזוי שנעל געפֿינען. דערװײַל איז שלעכט.

די אינערלעכע עקאָנאָמישע לאַגע איז אַ בעסערע װי מען װאָלט זיך געקענט משער זײַן לויט דער סיטואַציע אין דער אויסלענדישער פּאָליטיק. אין יאָר 1956 איז די נאַציאָנאַלע פּראָדוקציע געװאַקסן מיט 10 פּראָצענט לגבי 1955, מיט 21 פּראָצענט לגבי 1954. אויך די רעאַלע שכירות פֿון די אַרבעטער זײַנען געװאַקסן מיט העכער 5 פּראָצענט, נישט געקוקט אויף דער גרויסער אינפֿלאַציע.

אָבער די „פּראָספּעריטי" איז געבויט אויף זאַמד. לאַנג קען זי נישט אויסהאַלטן, אויב עס װעט נישט קומען באַלד צו אַ לייזונג פֿון דעם קריזיס אין צפֿון־אַפֿריקע. די אַרבעטער האַרעװען שוין יאָרן און יאָרן אויף גרינטלעכע עקאָנאָמישע רעפֿאָרמען, צו װעלכע מען קען זיך באַלד ניט נעמען אין פֿראַנקרײַך, בײַ דער איצטיקער אויסלאַנד־פּאָליטישער סיטואַציע. אין דער סאָציאַליסטישער באַװעגונג װאַקסט די אָפּאָזיציע קעגן דעם איצטיקן קורס פֿון דער רעגירונג.

סאָװעטישע רציחות אין אונגאַרן פֿאַרן משפּט פֿון דער װעלט

„די סאָװעטישע רעגירונג האָט דורכגעפֿירט אַ באַװאָפֿנטן אָנפֿאַל אויף אונגאַרן, דערשטיקט אין בלוט דעם אונגאַרישן פֿאָלקס־אויפֿשטאַנד, אַראָפּגעװאָרפֿן די לעגאַלע רעגירונג פֿון לאַנד, אַרויפֿגעצװאונגען אויף אונגאַרן אַ רעגירונג, װאָס האָט נישט קיין שום אָנהאַלט אין פֿאָלק" — אָט דאָס איז דער תמצית פֿון דעם אָפֿיציעלן באַריכט, װעלכן עס האָט פֿאַרעפֿנטלעכט די יו־ען־קאָמיסיע װעגן אונגאַרן, נאָך אַ גרינטלעכער אויספֿאָרשונג פֿון אַרום 5 חדשים צײַט.

װען די אויספֿאָרשונגס־קאָמיסיע איז באַשטימט געװאָרן פֿון דער יונײַטעד נײשאַנס אַסעמבלי, אין חודש יאַנואַר, האָט די אַזוי גערופֿענע „רעגירונג" פֿון אונגאַרן, בראָש מיטן סאָװעטישן משרת, קאַדאַר, תיכף געלאָזט װיסן, אַז זי װעט נישט אַרײַנלאָזן די יו־ען פֿאַרשטייער קיין אונגאַרן אויסצופֿאָרשן אויפֿן אָרט די בלוטיקע געשעענישן פֿון לעצטן האַרבסט. אָבער עס זײַנען פֿאַראַן מחוץ די גרענעצן פֿון אונגאַרן צו־פֿיל עדות פֿון די סאָװעטישע רציחות. אַז די קאָמיסיע האָט געקענט צונויפֿשטעלן אַ באַשולדיגונגס־אַקט מיט העכער [illegible] עדות־פּראָטאָקאָלן.

די קאָמיסיע באַשטייט פֿון פֿאַרשטייער פֿון 5 מלוכות: אויסטראַליע, צײלאָן, דענעמאַרק, טוניזיע און אורוגװײַ. דאָס האָט מען בכיװן באַשטימט אין דער קאָמיסיע דװקא קלענערע לענדער, בכדי עס זאָל אויף איר נישט פֿאַלן דער קלענסטער חשד פֿון אַנטי־סאָװעטישער פֿאַרטייאישקייט פֿון גרויסמאַכטן.

די קאָמיסיע האָט אָנגענומען אירע באַשלוסן איינשטימיק. זי האָט איינשטימיק אָפּגעװאָרפֿן אַלע קאָמוניסטישע טענות און תירוצים: נישט אמת, זאָגט די קאָמיסיע, אַז די אונגאַרישע רעװאָלוציע איז אַרויסגערופֿן געװאָרן פֿון אויסלענדישע אַגענטן. נישט אמת, אַז די רעװאָלוציע איז געשטיצט געװאָרן פֿון „אימפּעריאַליסטן" מיט געלט צו מיט צוזאָגונגען אויף הילף. ס'איז געװען אַן אמת'ע פֿאָלקס־רעװאָלוציע, דורכגעפֿירט פֿון סטודענטן, אַרבעטער און סאָלדאַטן, אַ רעװאָלוציע װאָס האָט זיך געשטעלט דעם ציל, אַז דעמאָקראַטישער סאָציאַליזם זאָל זײַן די באַזע פֿון דער נײַער שטאַטלעכער אָרדענונג אין אונגאַרן. די סאָװעטישע אינטערװענציע איז געװען אַ קאָנטער־רעװאָלוציע, דורכגעפֿירט מיט די גרויזאַמסטע מיטלען קעגן אַ װערלאָזן פֿאָלק.

אַ פֿאַרניכטנדיקע אָנקלאַגע אין אַזאַ קאָנקרעטער, פּרעציזער פֿאָרם איז ביז איצט נאָך קיינמאָל נישט אויפֿגעהויבן געװאָרן קעגן אַ לאַנד װאָס איז אָנגעשלאָסן אין דער יונײַטעד נײשאַנס אָרגאַניזאַציע.

אָפּקלאַנג אויף דער קאָנפֿערענץ פֿון אײ־על־אָ

דער באַריכט פֿון דער יו־ען קאָמיסיע װעגן אונגאַרן האָט געהאַט ממש אַן אויפֿטרייסלענדיקע װירקונג איבער דער װײַטער װעלט. די אַ. פֿ. ל.־סי. אײ. אָ. איז געװען די ערשטע קערפּערשאַפֿט פֿון דער פֿרײַער אַרבעטער־באַװעגונג, װאָס האָט אויפֿגעהויבן פֿון אַ װעלט־פֿאָרום די אָנקלאַגע פֿון דער יו־ען קאָמיסיע קעגן די קאָמוניסטישע מערדער.

אויף די באַראַטונגען פֿון דער אײ־על־אָ קאָנפֿערענץ אין זשענעװע איז אַרויסגעקומען דער דעלעגאַט פֿון דער אַ. פֿ. ל.־סי. אײ. אָ., דעלעני, מיט אַ פֿאָרשלאַג, אַז עס זאָל באַשטימט װערן אַ פּערמאַנענטע קאָמיסיע װאָס זאָל האָבן דאָס רעכט דורכצופֿירן אינספּעקציעס אין אַלע לענדער, צי עס װערט רעספּעקטירט דער פֿאַרבאָט פֿון שקלאַפֿן־אַרבעט. שטיצנדיק זיך אויפֿן באַריכט פֿון דער יו־ען קאָמיסיע װעגן אונגאַרן, האָט ער אין אַ שאַרפֿער רעדע גע'משפּט די היפּאָקריטישע באַציאונג פֿון די קאָמוניסטישע לענדער צו אינטערנאַציאָנאַלע אָפּמאַכן: זיי נעמען אָן, מיט אַ פֿרומער מינע צו דער װעלט, אַלע אינטערנאַציאָנאַלע אָפּמאַכן פֿון אַ פֿרײַהייטלעכן כאַראַקטער. אָבער זיי טראַכטן אַפֿילו נישט װעגן אויסהיטן די דאָזיקע אָפּמאַכן בײַ זיך, אין זייער אייגענע לענדער.

אין דער אמעריקאנער ארבעטער־באוועגונג

פון ש. ווייס

דער היינטיגער איבערזיכט מוז אויך נויטווענדיגער־ווייז ארומנעמען די גע־שעענישן אין דער אמע־ריקאנער ארבעטער בא־וועגונג פאר די לעצטע צוויי חדשים, מחמת דעם וואס דער לעצטער נומער „גערעכטיקייט" איז געווען געווידמעט דער היסטארישער פייערונג פון 25 יאר אינטערנעשאנעל און־טער פרעזידענט דובינסקי'ס פירערשאפט. זיינען אויסגעלאזן געווארן די לויפנדיקע פאסירונגען אויפן ארבעטער פראנט. איינע פון די וויכטיגסטע פאסירונגען זיינען געווען די פארהאנדלונגען און באשלוסן פון דעם א. פ. ל.־סי־איי־א עקזעקוטיוו קאונסיל, וועל־כע האבן, כאטש אין קורצן, איבערגע־געבן ווערן אינם היינטיגן איבערזיכט.

אומעטישע עלעמענטן אין דער פרייער יוניאן באוועגונג קריגן שווערע קלעפ

די מיטטע צייט פון די זיצונגען, וואס זיינען פארגעקומען אין דער וואך פון 20טן מאי, האט די צענטראלע קערפערשאפט פון דער פאראייניגטער פעדעראציע זיך אפגע־געבן מיט פראבלעמען צו רייניגן די אר־בעטער־באוועגונג פון אומווירדיגע מענטשן און אומעטישע מעטאדן אין די פארוואלטונ־גען פון יוניאנס. אין פארלויף פון די פינף טעג, וואס די זיצונגען האבן אנגעהאלטן, האט דער עקזעקוטיוו־קאונסיל באשלאסן:

1) צו באזייטיגן דייוו בעק, דעם פרע־זידענט פון דער „אינטערנעשאנעל בראדער־הוד אוו טימסטערס" (טראנספארט־ארבעטער יוניאן) אלס וויצע־פרעזידענט פון דער א. פ. ל.־סי־איי־א און אלס מיטגליד פונם עק־זעקוטיוו קאונסיל;

2) צו סוספענדירן פון דער פאראיי־ניגטער פעדעראציע די אינטערנעשאנעל פון וועשעריי־ארבעטער און רעקאמענדירן צום קומענדיגן צוזאמענפאר פון דער פעדערא־ציע, אז די יוניאן זאל ארויסגעווארפן ווער־רן פון דער פאראייניגטער ארבעטער באַ־וועגונג;

3) צו שטעלן צוויי אנדערע יוניאנס — די „עלייד אינדאסטריעל וואָרקערס" (פרי־ערדיגע א. פ. אוו ל. אויטא ארבעטער יוניאן) און די „דיסטילערי וואָרקערס אינטערנעשא־נעל" — אונטער דער דירעקטער השגחה פון א באאמטן פון דער פעדעראציע, אויף א יאר צייט;

4) צוצונעמען די פארמולירונג פון צוויי „קאודס", פון דער „עטיקאל פראקטיסעס" קאמיטע בנוגע דער פינאנס־פארוואלטונג פון די יוניאן־פאנדן און פראצעדורעס פון דעמא־קראטישע פירונגען אין די יוניאנס.

די באזייטיגונג פון דייוו בעק האט געהאט א גוטע ווירקונג סיי אויף דער אלגעמיינער עפנטלעכער מיינונג אין לאנד, און סיי אויף דער מיטגלידערשאפט אין דער יוניאן. אין דער אלגעמיינער פרעסע איז די האנדלונג פון עקזעקוטיוו קאונסיל אויפגענומען געווא־רן ווי א באווייז פון דער אנטשלאסנקייט פון דער פעדעראציע־אנפירונג צו באזייטי־גן קארופטע פירער און אונטערשייד ווי שטארק די זיינען איינגעפעסטיגט אין זייערע יוניאן־פאזיציעס און אז דער עקזעקוטיוו־קאונסיל קען זיך ספראווען מיט דעם ריינו־גונגס־דערלאנג אליין, אן דער הילף פון ספע־ציעלע געזעצן. פאר דער יוניאן גופא איז די האנדלונג פונם עקזעקוטיוו־קאונסיל גע־ווען א דערמוטיגונג פאר די רעפארם־עלע־מענטן צוצוגרייטן א פרעזידענט־קאנדי־דאט און וויס־פרעזידענט, וואס זאלן זיין בכח אויפצוהייבן דעם עטישן סטאנדארד פון דער ארגאניזאציע. וואס פעסטן ווי בעק, האפא און ברוסטער האבן אזוי ארונטערגע־ריסן.

דער א. פ. ל.־סי־איי־א עקזעקוטיוו־קאונ־סיל האט באשטימט דעם סעקרעטאר־טרע־זשורער פון דער טימסטערס יוניאן, דזשאן פ. ענגליש, וואס איז א לאנג־יאריגער גע־גנער פון בעק, אלס מיטגליד אינם עקזעקו־טיוו קאונסיל אויף בעקס פלאץ. דאס אליין איז געווען א בעניגענדיגע אנצוהערעניש, אז די פאראייניגטע פעדעראציע האט נים ברעה צו סוספענדירן די טימסטערס יוניאן, נאר צו באזייטיגן אירע קארופטע פירער. באלד נאכן באשלוס פונם קאונסיל האט דייוו בעק באקאנט געמאכט, אז ער וועט נים זיין קיין קאנדידאט פארן פרעזידענט־אמט ביים קו־מענדיגן צוזאמענפאר פון דער טימסטערס ברודערהוד. אין סעפטעמבער. איצט בלייבט בלויז פאר די רעפארם־עלעמענטן זיך צו איינינגן אויף א פרעזידענט־קאנדידאט און קריגן גענוג דעלעגאטן דורכצופירן. די ריינונגס־ארבעט ביי דער קאנווענשאן פון דער יוניאן.

אין איצטיגן מאמענט איז פאראן בא־גרינדעטע האפענונגען, אז די פאראייניגטע ארבעטער באוועגונג וועט נים דארפן סו־ספענדירן די טימסטערס יוניאן, פון וועל־כן עס וואלט געליטן די פשוטע מיט־גלידערשאפט און וואלט געשטערט די אנט־וויקלונג פון דער פאראייניגטער פעדעראציע. אזעלכע האפענונגען זיינען אויך פאראן בנוגע די צוויי אנדערע יוניאנס — די „עלייד אינ־דאסטריעל וואָרקערס" און די „דיסטילערי וואָרקערס" — וואס האבן צוזאמען איבער הונדערט טויזנט מיטגלידער. די הויגע יוניאנס האבן מסכים געווען, אז דער עקזע־קוטיוו־קאונסיל זאל באשטימען א ספעציע־לן מענטש. וועלכער וועט האבן די גוהע־ריגע אויטאריטעט צו באזייטיגן די קאָר־רופטע באאמטע און מיט דער קאאפעראציע פון די ערלעכע עלעמענטן עטאבלירן אן עטישע פארוואלטונג איבער דער יוניאן, אי־רע פינאנסן און אירע וועלפעיר־פאנדן.

ווי האלט עס מיט דער געזעצגעבונג צו באווארענען אן ערלעכע פארוואלטונג איבער וועלפעיר־פאנדן?

אין סענאט זיינען איצט פאראן צוויי גע־זעץ־פראיעקטן צו באשיצן די ריזיגע וועלפעיר־פאנדן פון די פריוואטע אינדוס־טריעס קעגן מיסברויך און מיספארוואלטונג. איין פראיעקט (סענאט ביל 1145) איז פאר־געשלאגן געווארן פון סענאטאר אייוועס, פון ניו־יארק; דער צווייטער — סענאט ביל 1122 — איז פארגעשלאגן געווארן פון סענאטאר דאגלאס, פון אילינוי. ביידע גע־זעץ־פראיעקטן פארלאנגען עפנטלעכע בא־ריכטן איבער די הכנסות און הוצאות פון די וועלפעיר־פאנדן. דאס זאלן צוגע־שטעלט ווערן צו מלוכה־אגענטורן. דער אייוועס־ביל פארלאנגט, אז אזעלכע באריכטן זאלן צוגעשטעלט ווערן צום ליבאר־דע־פארטמענט. דער דאגלאס [illegible] וויל, אז די באריכטן זאלן צוגעשטעלט ווערן צו דער „סעקיוריטיס ענד עקס־טשענדזש קאמיסיאן".

אבער די הויפט־סיבה וואס ביידע גע־זעץ־פראיעקטן זיינען געבליבן שטעקן אין סענאט און עס איז ביז איצט נים דער־גאנגען צו א ממשות'דיגער אנטשיידונג, איז נים דער אונטערשייד צווישן ביידע פרא־יעקטן, נאר די עקשנות פון די אונטער־נעמער־ארגאניזאציעס, וואס ווילן נים דער־לאזן, אז פאנדן וואס ווערן פארוואלטעט אויסשליסלעך פון די אונטערנעמער, זאלן געשטעלט ווערן אונטער דער השגחה פון מלוכה־אגענטורן. ווי, די אונטערנעמער ווילן, אז די יוניאן־פאנדן זאלן אזעלכע וואס ווערן פארוואלטעט בשותפות פון יו־ניאנס און די מאנופעקטשורערס־אסאסיאי־שאנס, זאלן געשטעלט ווערן אונטער דער רעגירונגס־קאנטראל. אבער נים די פאנדן, וואס זיי אליין פארוואלטן.

די פריוואטע אינדוסטריע־פאנדן נעמען ארום 75 מיליאן מענטשן און זיי האבן א יערלעכן איינקונפט פון איבער 7 ביליאן דאלאר א יאר. אבער 92 פראצענט פון אלע וועלפעיר־פאנדן און 86 פראצענט פון אלע עלטער־פענסיע פאנדן ווערן פארוואלטעט אויסשליסלעך פון די אונטערנעמער און די ארבעטער האבן נים קיין שום דעה אין דער פארוואלטונג פון אט די פאנדן. לויט דער לאגיק פון דער „נעשאנעל אסאסיאיישאן אוו מאנופעקטשורערס" און „טשעמבער אוו קאמערס", דארף מען שטעלן 8 פראצענט פון די בשותפות'דיגע וועלפעיר־פאנדן און 14 פראצענט פון די פענסיע־פאנדן אונטער א רעגירונגס־קאנטראל. אבער די איבעריגע

גערעכטע מערהייט פון די פאנדן דארפן זיין פריי און פריי פון וועלכן עס איז קאנטראל און די אונטערנעמער קענען טאן וואס זיי ווילן מיט די רעזערוון פון די פאנדן, וועלכע זיינען אייגנטלעך געשאפן געווארן פארן שוץ פון די ארבעטער.

פארגאנגען חודש האט ענדלעך א סוב־קא־מיטע פון דעם סענאט־קאמיטעט איבער אר־בעטער־ענינים אנגעהויבן עפנטלעכע פאר־הערן איבער ביידע געזעץ־פראיעקטן. ביי איינעם פון די פארהערן איז אויפגעטראטן דער פרעזידענט פון דער א. פ. ל.־סי־איי־א, דזשארדזש מיני, און פארטיידיגט אט דעם שטאנדפונקט, אז דער לייבאר־דעפארטמענט און נים די „סעקיוריטיס קאמישאן" זאל הא־בן דעם אויפזיכט איבער דער פינקטלעכער דורכפירונג פון די פארשריפטן אין דעם נייעם געזעץ. ביי דער געלעגנהייט האט פרעזידענט מיני ארויסגעבראכט עטלעכע פאקטן וועגן דעם ווי אזוי גרויסע פירמעס האבן מיסברויכט די וועלפעיר־פאנדן, וואס זיי האבן געשאפן פאר די ארבעטער.

איין טראנספארט־פירמע, אין מאסאטשוזעטס סטייט, האט געשטעלט איר וועלפעיר־פאנד אונטערן קאנטראל פון א פארזיכערונגס־גע־זעלשאפט פון וועלכער די פירמע איז גע־ווען דער איינציגער קליענט. די עקזעקוטיוו־באאמטע פון דער פירמע זיינען אויך געווען די באאמטע פון דער אינשורענס־קאמפאני. די בענעפיטן וואס זיינען געצאלט געווארן צו די ארבעטער, זיינען געווען מיזעראבעל קליין. פאר דאס האט אבער די פירמע גע־קראגן צוריקגעצאלט פון דער פארזיכע־רונגס־געזעלשאפט א גרעסערע סומע אין די־ווידענדן ווי די האט אויסגעצאלט אין בענע־פיטן צו די ארבעטער. פרעזידענט מיני האט. צווישן אנדערע, אויך דערציילט דער סענאט סוב־קאמיטע וועגן א פירמע, וואס האט באנקראטירט און איז געבליבן שולדיג איבער 64 טויזנט דאלאר צו א פענסיע־פאנד. וועלכן די פירמע האט געזאלט עטאב־לירן. א דריטע פירמע האט אנגעזאמעלט איבער 600 טויזנט דאלאר, וואס די האט ארונטערגעצויגן פון די וועכנטלעכע אר־בעטער־שכירות פאר א גרופן לעבנס־פארזיכערונג פלאן, וועלכער איז קיינמאל נים עטאבלירט געווארן.

די פאקטן, וואס פרעזידענט מיני האט ארויסגעבראכט, וועגן באלעבאטישע מיס־ברויכן פון די וועלפעיר־פאנדן, ווערן געשילדערט נים דערמאנט אין דער אלגע־מיינער פרעסע. דער עולם קריגט דעריבער די איינזייטיגע פארשטעלונג וועגן מיס־ברויכן פון וועלפעיר־פאנדן אין יוניאנס. די הויכע אינטערעסן באגריפן זיינען אויך פארשפרייט בנוגע דעם, אז די יוניאנס זיינען קעגן געזעצלעכער רעגולירונג פון די וועל־פעיר־פאנדן. פאקטיש איז אבער די לאגע גאנץ אנדערש; אייב עס זיינען ביז איצט נים אנגענומען געווארן קיין שום שוץ־געזעצן פאר די ריזיגע וועלפעיר־פאנדן זיינען אין דעם שולדיג די אונטערנעמער און נים די יוניאנס.

א וויכטיגע סופרים קאורט אנטשיידונג לטובת יוניאנס

דער סופרים־קאורט האט פארינגען חודש ארויסגעגעבן אן אנטשיידונג, לויט וועל־כער א יוניאן וועט קענען צווינגען אן אונ־טערנעמער איבערצוגעבן א סכסוך צו ארביטראציע, אין זנכם מיט די ארביטריי־שאן־פארשריפטן און די קאלעקטיווע אפ־מאכן. אין אנדערע ווערטער: טריב א יוניאן האט אין איר אפמאך מיט דער פירמע א פארשריפט איבערצוגעבן א סכסוך צו ארביטראציע און די פירמע וואגט זיך אפ פון ארביטריישאן, האט די יוניאן א רעכט אנצו־קלאגן די פירמע אין פעדעראלן געריכט פאר ברעכן דעם אגרימענט. די יוניאן קען אויך געריכטלעך צווינגען א פירמע אויסצו־פאלגן אן אנטשיידונג פונם ארביטריישאר.

די אנטשיידונג פונם העכסטן געריכט איז אנגענומען געווארן מיט א מערהייט פון 7 צו איינס און אן אנקלאגע וואס איז אריינ־געבראכט געווארן פון צוויי טעקסטיל־אר־בעטער יוניאנס. אין דער דערקלערונג פון דער מערהייט, וואס איז געשריבן געווארן פון ריכטער וויליאם א. דאגלאס, ווערט צווי־שן אנדערעס, געזאגט, אז א פארשריפט אין א קאלעקטיווען אגרימענט צו ארביטרי־רן סכסוכים באדייט דאס זעלביגע ווי אן אפמאך אויסצומיידן סטרייקס"... „עס דריקט אויס א פעדעראלע פאליסי, אז פע־דעראלע געריכטן זאלן אונטערהאלטן די דאזיגע אפמאכן, פאר אידער בעטן די אר־בעטער ארגאניזאציעס, כדי אויף אזא אופן אויפצוהאלטן שלום אין דער אינדוסטריע".

מחמת דעם, וואס אין 90 פראצענט פון אלע אפמאכן צווישן יוניאנס און אונטער־נעמער, זיינען פאראן פארשריפטן וועגן ארביטראציע, ווערט די איצטיגע אנטשיידונג פון סופרים־קאורט באטראכט פאר א זייער וויכטיגע צו קענען געזעצלעך באשיצן אט די אפמאכן. ספעציעל איז דאס וויכטיג פאר יוניאנס, וואס האבן קאלעקטיווע אפמאכן מיט פירמעס אין די דרום־שטאטן, וואו אונ־טערנעמער נוצן אויס די אלגעמיינע אנטי־יוניאן שטימונג נים דורכצופירן די פאר־שריפטן פון די יוניאן־אפמאכן. אין הסכם מיט דער אנטשיידונג פון העכסטן געריכט, וועלן יוניאנס אין אזעלכע פאלן זיך קע־נען באנוצן מיט דעם פעדעראלן געריכט, אויף צו שטארקן דעם ארביטראציע־פאר־שריפט אין יוניאן־אפמאכן.

קאנווענשאן פון דער פאקעטבוקמאכער אינטערנעשאנעל

די קאנווענשאן פון דער פאקעטבוקמאכער יוניאן, וואס איז לעצטן חודש פארגעקומען אין אטלאנטיק סיטי, האט זיך אנגעהויבן מיט א שטרייט צווישן דער ניו־יארקער ארגאניזאציע, לאקאל איינס, און דער צענ־טראלער קערפערשאפט פון דער יוניאן. די טיפערע סיבות פונם שטרייט זיינען אלטע און די ליגן אין דעם צוזאמענשטעל פון דער פאקעטבוקמאכער יוניאן, אדער ווי עס איז איר פולער נאמען: „אינטערנעשאנעל אוו לע־דער גודס, פלעסטיק ענד נאוועלטי וואר־קערס יוניאן".

פון די איבער 31 טויזנט מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל, געהערן א 10 טויזנט, כמעט א דריטל, צו לאקאל איינס. די אינדוסטריע, איבער וועלכער די יוניאן האט די יורידיקציע, איז דערהויפט קאנ־צענטרירט אין ניו־יארק. די [illegible] שעפער, וואס פראדוצירן די פארשיידענע סארטן האנט־טאשן פאר פרויען, זיינען מייסטנס אפטיילונגען פון ניו־יארק. די ניו־יארקער פאקעטבוקמאכער יוניאן איז דעריי־בער, וואס אנבלאנגט איר קאמפאקטער צאל מיטגלידער און איר אינדוסטריע, דער רו־קנביין פון דער אינטערנעשאנעל. אבער די ארבעטס־באדינגונגען פון די ניו־יארקער פאקעטבוקמאכער זיינען אין א גרויסער מאס אפהענגיג פון א שטארקן יוניאן־קאנטראל איבער די אום און טאן שעפער און פון דער ארגאניזירונג פון דעם אום און טאן מאר־קעט. דאס איז אן ארבעט וואס קען דורכ־געפירט ווערן דורך דער אינטערנעשאנעל ארגאניזאציע. וואלט עס, חלילה, געקומען צו א שארפער צעטיילונג צווישן לאקאל איינס און דער אינטערנעשאנעל, וואלטן דערפון געליטן די מיטגלידער פון דער ניו־יארקער ארגאניזאציע נים ווייניגער ווי די אנדערע צוויי דריטעל מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל.

עס קען זיין, אז דאס איז געווען די סיבה וואס פרעזידענט דובינסקי, ווי דער פירער פון דער גרעסטער גאלדענ־טרייד ארגאני־זאציע אין אמעריקע, האט זיך אריינגעמישט אין דעם סכסוך צווישן לאקאל איינס און דער אינטערנעשאנעל פון די פאקעטבוקמא־כער, ערב דער קאנווענשאן, און האט גע־בראכט צו א פרידלעכן אויסגלייך צווישן ביידע צדדים בנוגע פארטרעטערשאפט אין דער צענטראלער אנפירונג און אנדערע אינערלעכע צווייסטיגקייטן. דער שטרייט ביי דער קאנווענשאן גופא האט זיך טאקע אפ־געהויבן פון דעם, וואס איין צד האט בא־שולדיגט דעם אנדערן, אז ער האלט נים דעם שלום־אפמאך. ערשט אויפן לעצטן טאג פון דעם צוזאמענפאר, נאך א רייע הינטער־קוליסן פארהאנדלונגען, האט די דעלעגאציע פון לאקאל איינס מסכים געווען זיך צו באטייליגן אין דער קאנווענשאן. אזוי ווי די ארבעט וואס די קאנווענשאן האט געטאן דעם לעצטן טאג, איז געווען צו דערוויילן די גענעראל־עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאנעל קען מען זאגן, אז די הינטער־קוליסן פארהאנדלונגען האבן זיך געדרייט ארום דער פארטיילונג פון די מאנדאטן אין דער עקזעקוטיווע.

ביים איצטיגן צוזאמענפאר האט [illegible] וואלינסקי, דער פרעזידענט פון דער אינ־טערנעשאנעל, און א קאלירפולע פיגור אין דער אידישער ארבעטער באוועגונג, זיך צו־ריקגעצויגן פון זיין אמט. ער איז דערוויילט געווארן אלס ערן־פרעזידענט פון דער ארגאניזאציע. אלס פרעזידענט פון דער אינ־טערנעשאנעל איז דערוויילט געווארן נאר־מאן זשוקאווסקי. וועלכער איז ביז דער קאנ־ווענשאן געווען דער סעקרעטאר־טרעזשורער פון דער ארגאניזאציע. מאריס פוקס איז דערוויילט געווארן אלס סעקרעטאר־טרע־זשורער און פיליפ לובלינער, דער הויפט־פירער פון לאקאל איינס, איז דערוויילט גע־ווארן אלס עקזעקוטיוו וויס־פרעזידענט. די קאנווענשאן, וועלכע האט זיך אנגעהויבן אין א שטימונג פון אן אינערלעכן שטרייט, האט זיך געשלאסן אין א שטימונג פון איינינקייט און שלום וואס וועט, האפנטלעך, אנהאלטן א לאנגע צייט.

אין אונזער אינטערנעשאַנעל

דער לערן־אינסטיטוט פון אונזער אינטערנעשאַנעל אויסצובילדן אָרגאַניזערס און באַאַמטע פאַר אונזערע יוניאָנס, האָט, דעם 28סטן מײַ גראַדואירט די זיבעטע גרופּע שילער, וועלכע האָט פאַרענדיגט דעם אײַנ־יאָריגן קורס פון דעם אינסטיטוט. 21 סטודענטן האָבן בײַ דער פײַערלעכער גראַדואיר־צערעמאָניע, אין האָטעל ניו־יאָרקער, געקראָגן זייערע דיפּלאָמעס און זייערע באַשטימטע פּלעצער אַלס מיטגלידער פון דעם אינטערנעשאַנעל באַאַמטן־סטאַף.

אַ חוץ די 21 שילער פון דעם טרעינינג־אינסטיטוט, האָבן פאַרענדיגט דעם קורס צוועלף יונגעלייט פון אינדאָנעזיע, וועלכע זײַנען געווען אין אַמעריקע אויף אַ סקאָלערשיפּ פון דער ראָקעפעלער פאָונדיישאַן. די דאָזיגע גרופּע סטודענטן, וואָס איצט צוריקפאָרן אין זייער היימלאַנד און באַנוצן זייערע דערוואָרבענע קענטעניש אויף צו העלפן בויען די פרײַע טרייד־יוניאָן באַוועגונג אין דער אינדאָנעזיער רעפּובליק.

די גראַדואיר־פײַערונג איז אָנגעפירט געוואָרן פון וויס־פּרעזידענט דזשוליוס האָכמאַן, טשערמאַן פון בילדונגס־קאָמיטעט פון גענעראַל עקזעקוטיוו באָארד. די סטודענטן־גרופּע איז פאָרגעשטעלט געוואָרן דורך גאַס טײַלער, דירעקטאָר פון אינסטיטוט און אין נאָמען פון די גראַדואירטע שילער האָט געהאַלטן אַ רעדע פּיטער נאָדאַש. אין דעם מוזיקאַלישן טייל פונם פּראָגראַם האָט זיך באַטייליגט דער כאָר פון דרעס־שיפּינג־קלוירקס, לאָקאַל 60־עי.

ערשטער וויס־פּרעזידענט, לואיִדזשי אַנטאָניני, וועלכער האָט, ווי אַלע יאָרן, אויסגעטיילט די דיפּלאָמעס צו די שילער, האָט אין אַ קורצער רעדע אָנגעוויזן אויף דער פאַראַנטוואָרטלעכקייט, וואָס די נײַע באַאַמטע נעמען איבער אין זייער דינסט פאַר דער יוניאָן און אירע מיטגלידער.

דעם 17טן יוני האָט זיך שוין אָנגעהויבן דער אַכטער טערמין פון דעם אינטערנעשאַנעל טרעינינג־אינסטיטוט, מיט 34 סטודענטן, צווישן זיי אויך איינער פון פּאָרטאָ־ריקאָ. אין דעם נײַעם קלאַס נעמען אויך אָנטייל פינף יונגעלייט פון אינדאָנעזיע וועלכע שטודירן אין אַמעריקע אויף אַ סקאָלערשיפּ פון דער ראָקעפעלער פאָונדיישאַן.

די אינטערנעשאַנעל טרעינינג־אינסטיטוט, וואָס האָט אָנגעהויבן זײַן אַרבעט אין 1950, ווי אַן עקספּערימענט פון דער יוניאָן אויסצובילדן נײַע אָרגאַניזערס און באַאַמטע איז שוין איצט אַ גוט־אײַנגעפירטע אינסטיטוציע אין אונזער אינטערנעשאַנעל.

לאָק. 99 באַנײַט אַגרימענט אין קלאָוק טרייד; געווינט פאַרבעסערונגען

לאָקאַל 99, אָפּיס און דיסטריביושאָן אַרבעטער, האָט באַנײַט דעם קאָלעקטיוון אַגרימענט אין דער ניו־יאָרקער קלאָוק־אינדוסטריע, באַריכטעט שעלי אַפּעלסאָן, מענעדזשער פון לאָקאַל. דער אַגרימענט נעמט אַרום 600 שיפּינג־קלוירקס, וואָס זײַנען באַשעפטיגט אין 250 קלאָוק און סוט שעפּער.

לויט דעם נײַעם אַגרימענט, וואָס גייט אויס אין יוני, 1960, וועלן די שיפּינג־קלוירקס קריגן אַ לוין העכערונג פון 6 פּראָצענט, אָבער ניט ווייניגער פון דרײַ דאָלאַר אַ וואָך. די מינימום סקיילס וועלן געהעכערט ווערן אויף דרײַ דאָלאַר; די אַרבעטס־וואָך וועט געקירצט ווערן צו 35 שעה מיט עקסטרע באַצאָלט פאַר אָווערטײַמס. נאָך 37 און אַ האַלבע שעה. אָנהייבנדיג פונם ערשטן יוני, 1959, וועלן די שיפּינג־קלוירקס קריגן עקסטרע באַצאָלט פאַר אָווערטײַמס, נאָך 35 שעה אַרבעט אַ וואָך.

דער וויכטיגסטער געווינס אין דעם נײַעם אַגרימענט איז, ווי עס דערקלערט מענעדזשער אַפּעלסאָן, די אײַנפירונג פון אַ 35 שעהיגער אַרבעטס־וואָך. עס איז דער ערשטער אַגרימענט אין דער פרויען באַקליידונגס־אינדוסטריע, וואָס פירט אײַן די קורצע אַרבעטס־וואָך פאַר שיפּינג־קלוירקס. מענעדזשער אַפּעלסאָן האָט געלויבט די פירער פון די דרײַ קלאָוק־אַסאָסיאיישאַנס פאַר זייער "קאָנסטרוקטיוון צוגאַנג" בײַ די פאַרהאַנדלונגען פון דעם נײַעם אַגרימענט. דער נײַער אַגרימענט איז באַשטעטיגט געוואָרן בײַ אַ ספּעציעלן מיטינג פון די מיטגלידער, דעם 17טן יוני, אין מאַנהעטן סענטער.

דער נײַער אַגרימענט אין דעם קלאָוק־טרייד איז דער צווייטער אָפּמאַך, וואָס דער לאָקאַל האָט פאַרהאַנדלט היינטיגס יאָר. לעצטן אַפּריל האָט דער לאָקאַל באַנײַט דעם אַגרימענט פאַר פיר טויזנט מיטגלידער, וואָס זײַנען באַשעפטיגט אין די ביוראָס און אין די לאַגערן פון די פרויען קליידער סטעיף־סטאָרס.

אײַער רעכט און בענעפיטס אונטערן סאָציאַל פאַרזיכערונג געזעץ

אײַער רעכט און בענעפיטס אונטערן סאָציאַל פאַרזיכערונגס־געזעץ, איז דער נאָמען פון אַ ספּעציעלער אויסגאַבע פון "דזשאַסטיס", וואָס יעדער מיטגליד קען קריגן אומזיסט פרײַ. אויף צוויי צענדליג זײַטן ווערן אין דער אויסגאַבע גענוי אָנגעוויזן די אַלע בענעפיטס אונטערן פעדעראַלן סאָציאַל־פאַרזיכערונגס־געזעץ צו וועלכע אַ רעטייערטער אַרבעטער איז באַרעכטיגט, ווי אויך אַ טאַבעלע ווי אַזוי די גרויס פון עלטער־פּענסיעס ווערט באַשטימט פאַר מענער איבער 65 יאָר און פאַר פרויען איבער 62 יאָר אַלט. די אויסגאַבע איז צונויפגעשטעלט פון דעם רעסוירטש־דעפּאַרטמענט פון דער אינטערנעשאַנעל און אַנטהאַלט וויכטיגע אינפאָרמאַציע פאַר צוקונפטיגע פּענסיאָנערן.

פאַר אַ קאָפּיע פון אָט דער אויסגאַבע דאַרף מען שרײַבן צום אינטערנעשאַנעל־אָפיס, 1710 בראָדוויי, ניו־יאָרק.

לאָק. 10 וועט בויען היים פאַר לופט־פליער פּערסאָנאַל אין ישראל

לאָקאַל 10, קאַטערס יוניאָן, וועט בויען אַ גאַסט־היים פאַרן לופט־פליער פּערסאָנאַל אין ישראל. וויס־פּרעזידענט מאָע פאַליקמאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, האָט איבערגעגעבן אַ טשעק אויף 40 טויזנט דאָלאַר צום פאַרשטייער פון דער הסתדרות, אפרים עפרון, אַלס ערשטע אײַנצאָלונג. לאָקאַל 10 האָט זיך פאַרפליכטעט בײַצושטייערן הונדערט טויזנט דאָלאַר, אויסצוצאָלן אין פאַרלויף פון פיר יאָר, פאַר דעם גאַסט־ און אונטערהאַלטונגס־סענטער. וואָס דער הסתדרות וועט אויפבויען אין דעם מאַגאַן־קיבוץ בײַם ברעג פון ים אין גליל־טאַל.

בײַ דער צערעמאָניע, ווען וויס־פּרעזידענט פאַליקמאַן האָט איבערגעגעבן דעם טשעק צו דעם הסתדרות־פאַרשטייער, זײַנען אָנוועזנד געווען צווישן אַנדערע סאַם וואַניק, דער פּרעזידענט פון לאָקאַל, העדי שאַפּירא, סעקרעטאַר פון דער עקזעקוטיווע און פאַרשטייער פון דער פּרעסע.

• • •

לאָקאַל 10 האָט אַרויסגעגעבן אַ בראָשור פון 32 זײַטן, אין וועלכע עס ווערט באַהאַנדלט די פאַרשיידענע פאָרמען פון טעטיגקייטן אינעם לאָקאַל, זײַנע דערגרייכונגען פאַר די מיטגלידער, די פאַרשיידענע פונקציעס פונם יוניאָן־אָפיס ווי אויך די פאַרשיידענע רעגולאַציעס פון דער קאַטערס יוניאָן.

רעגיסטרירט זיך פאַר
אַן אָנגענעמער וואַקאַציע
אין יוניטי האַוז!
טעלעפאָנירט קאָלומבוס 5־7000

איסטערן אַוט אָוו טאַון דעפּ. אָרגאַניזירט ספּאָרטסווער־שאַפּ אין נוואַרק

אין דעם אינטענסיוון קאַמפּיין צו אָרגאַניזירן די אומאָרגאַניזירטע שעפּער אין נאָרטערן ניו־דזשוירזי, האָט דער איסטערן אַוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט לעצטענס אונטערגעשריבן אַן אַגרימענט מיט דער "עליִיד אַוטערווער קאָמפּאַני", אין נוואַרק, באַריכטעט וויס־פּרעזידענט איזראַעל האָראָוויץ, גענעראַל־מענעדזשער פון דעם דעפּאַרטמענט. דער ספּאָרטסווער־שאַפּ איז אָרגאַניזירט געוואָרן דורכן נוואַרקער לאָקאַל, אונטער דער אָנפירונג פון פּיטער דעטלעפסאָן.

דער אָרגאַניזיר־קאַמפּיין, וואָס גייט אָן זייט אַפּריל, האָט לעצטענס געקראָגן אַ צוריקשטויס, ווען עס איז געוואָרן ווייניג אַרבעט אין שאַפּ און ווען דער בעל הבית האָט אָנגעהאַלטן צוויי אַקטיווע יוניאָן־מיטגלידער פון דער אַרבעט. די יוניאָן האָט זיך דאַן געגרייט אָנצוקלאָגן די פירמע צום נעשאַנעל לייבאָר רילייישאַנס באָאַרד. ווען די פירמע האָט געמערקט די אַנטשלאָסנקייט פון דער יוניאָן צו דורכפירן דעם קאַמפּיין צו אַ זיגרייכן סוף, האָט זי מסכים געווען צו פאַרהאַנדלען אַן אַגרימענט.

נאָך אַ ריי קאָנפערענצן איז אויסגעהאַמערט געוואָרן אַן אָפּמאַך מיט דער יוניאָן, לויט וועלכן די אַרבעטס־וואָך ווערט רעדוצירט פון 40 צו 35 שעה; די אַרבעטער וועלן קריגן אין דעם ערשטן יאָר פון אַגרימענט פיר און אַ האַלב באַצאָלטע יום־טובים, וועלכע וועלן אין פאַרלויף פון די קומענדיגע צוויי יאָר געהעכערט ווערן צו 6 און אַ האַלב יום־טובים; עקסטרע באַצאָלט פאַר אָווערטײַמס. נאָך 35 שעה אַרבעט און די מינימום סקיילס וועלן געהעכערט ווערן מיט 15 סענט אַ שעה איבער די פעדעראַלע מינימום סקיילס.

דער אָפּמאַך שרײַבט אויך פאָר, אַז 6 חדשים פון היינט וועלן אַלע אַרבעטער קריגן אַ העכערונג פון 5 סענט אַ שעה און די פירמע וועט צאָלן צו די וועלפער און רעטייערמענט פאָנדן. אין הסכם מיט די סטאַנדאַרד אַגרימענטס פון דעם איסטערן אַוט אָוו טאַון דעפּאַרטמענט.

דער איסטערן רידזשאַן רעטייערמענט פאַנד נעמט אָן אַפּליקאַציעס

אַדאָלף העלד, דירעקטאָר פון אינטערנעשאַנעל וועלפער און רעטייערמענט פאָנדן דעפּאַרטמענט, מאַכט באַקאַנט, אַז אָנהייבנדיג פונם ערשטן היינטיגן חודש, וועלן אָנגענומען ווערן אַפּליקאַציעס פאַר עלטער־פּענסיעס אין דעם איסטערן רידזשאַן רעטייערמענט פאַנד. אַפּליקאַציעס פון באַרעכטיגטע מיטגלידער, וואָס ווילן רעטייערן אין יאַנואַר, 1958, וועלן אָנגענומען ווערן ביזן ערשטן אָקטאָבער.

אויף צו זײַן באַרעכטיגט צו עלטער־פּענסיע מוז אַ מיטגליד נאָכווײַזן, אַז ער האָט דערגרייכט דעם עלטער פון 65 יאָר; אַז ער איז געווען באַשעפטיגט אַמווייניגסטנס 18 פון די לעצטע 25 יאָר אין אַ שאַפּ אָדער שעפּער, אונטער קאָלעקטיווע אַגרימענטס מיט דער יוניאָן און אַז ער איז די לעצטע צען יאָר נאָכאַנאַנד געווען באַשעפטיגט אין אַזעלכע שעפּער. אַן אַפּליקאַנט מוז אויך אָנווײַזן, אַז אין 5 פון די 10 יאָר פאַר זײַן רעטייערמענט, איז ער געווען באַשעפטיגט בײַ אַ פירמע אָדער פירמעס, וואָס האָבן געצאָלט צום רעטייערמענט־פאָנד.

אַ ווײַבלעכער מיטגליד קען רעטייערן אין עלטער פון 62 יאָר, אָבער איר עלטער־פּענסיע וועט, אין הסכם מיט די רעגולאַציעס פון פעדעראַלן עלטער־פּענסיע פאָנד, רעדוצירט ווערן צו דרײַ און אַ האַלבן דאָלאַר פאַר יעדן יאָר וואָס זי איז געווען יינגער פון 65 יאָר בעת זי האָט רעטייערט.

דער איסטערן רידזשאַן רעטייערמענט־פאָנד נעמט אַרום 70 טויזנט מיטגלידער פון נאָרד־איסט, איסטערן אַוט אָוו טאַון און אַפּער־סאַוט דעפּאַרטמענטס. אַ חוץ אַזעלכע וואָס זײַנען באַרעכטיגט צו פּענסיעס פון דעם ניו־יאָרקער דרעס רעטייערמענט פאָנד.

300 פון אַן אינדעפּענדענט שאַפּ־יוניאָן ווערן מיטגלידער אין אינטערנעשאַנעל

300 אַרבעטער פון "פּרייזוועל אינק." אין איסטאָן, פּענסילווייניע, וועלכע האָבן געהאַט אַן אינדעפּענדענט יוניאָן אין זייער שאַפּ, האָבן באַשלאָסן צו ווערן מיטגלידער אין דער אינטערנעשאַנעל, באַריכטעט וויס־פּרעזידענט דייוויד גינגאָלד, דירעקטאָר פון נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט. דעם דאָזיגן באַשלוס האָבן די אַרבעטער געמאַכט נאָכדעם ווי זיי האָבן זיך אַרומגעזען, אַז אַן "אינדעפּענדענט יוניאָן" קען זיי ניט געבן דעם שוץ און די אַרבעטס־באַדינגונגען, וואָס עס האָבן די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאַנעל אין די קליידער שעפּער אין דער זעלביגער שטאָט.

איבער פינף יאָר צײַט האָבן די אַרבעטער אָנגעהאַלטן זייער "אינדעפּענדענט יוניאָן", גלויבנדיג, אַז זיי וועלן דורך זייערע אייגענע באַמיאונגען, אָן אַ פאַרבינדונג מיט אַן אינטערנעשאַנעל אָרגאַניזאַציע, פאַרבעסערן זייערע אַרבעטס־באַדינגונגען. ווען אָבער די פירמע, וועלכע פּראָדוצירט קליידער־בעגס און אַנדערע פּלאַסטישע אַרטיקלען, האָט אויסגעשפּרייט איר פּראָדוקציע אין אַנדערע שטעט און גענומען אַרויסגעבן אַרבעט פון דעם איסטאָן־שאַפּ, האָבן די אַרבעטער גענומען באַגרײַפן, אַז זיי וועלן ניט קענען קאָנטראָלירן זייערע אַרבעטס־באַדינגונגען און אפילו באַשיצן זייערע דזשאָבס, סײַדן זיי וועלן זיך אָנשליסן אָן דער אינטערנעשאַנעל. זיי האָבן דעריבער גענומען זוכן און געפונען פאַרבינדונגען מיט יוניאָן־אָפיס פון דער אינטערנעשאַנעל.

די אָרגאַניזערס פון דער אינטערנעשאַנעל אין איסטאָן, האָבן דאַן באַוויזן אַ מיטינג פון שאַפּ און אויסגעקלערט דעם אונטערשייד אין שכירות, אַרבעטס־שטונדן, וועלפער־בענעפיטס און אַלגעמיינע אַרבעטס־באַדינגונגען צווישן אינטערנעשאַנעל מיטגלידער און די אַרבעטער אין זייער שאַפּ. בײַם צווייטן שאַפּ־מיטינג האָבן די בעלי־מלאכות באַשלאָסן צו אַמענדירן זייער קאָנסטיטוציע, אַז זיי ווילן די אינטערנעשאַנעל זאָל זיי פאַרטרעטן אין פאַרהאַנדלונגען מיט דער פירמע. דאָס איז געווען נייטיג, מחמת די "אינדעפּענדענט" יוניאָן האָט אַן אַגרימענט מיט דער פירמע, וואָס גייט ערשט אויס אין יוני, 1958.

די יוניאָן האָט באַצייטנס אָנגעהויבן צו אָרגאַניזירן אַ צווייטן שאַפּ פון דער פירמע אין וואַטערטאַון, ניו־יאָרק, וואו עס זײַנען באַשעפטיגט איבער הונדערט אַרבעטער.

יוניאָן פירט אָרגאַניזיר־קאַמפּיין אין צוויי פירמעס אין טעקסעס

די יוניאָן אין טעקסעס פירט אַ סיכטיגן אָרגאַניזיר־קאַמפּיין אין צוויי פירמעס, וואָס עס זײַנען שוין דערגרייכט געוואָרן ממשותדיגע רעזולטאַטן, באַריכטעט סאַל טשייקין, דירעקטאָר פון דעם לאָוער סאַוט־וועסט דעפּאַרטמענט. די פירמעס זײַנען: די "בערנאַרד אַלטמאַן קאָמפּאַני" אין סאַן אַנטאָניאָ, און די "מאַרדזשאַ בראַזיר־קאָמפּאַני", אין האַשקאַנוויל.

אין דער אַלטמאַן פירמע האָבן כמעט אַלע הויך־קוואַליפיצירטע אַרבעטער אין דעם ניטינג־דעפּאַרטמענט אונטערגעשריבן קאַרטלעך, אַז זיי ווילן געהערן צו דער אינטערנעשאַנעל. די יוניאָן האָט זיך געווענדעט צום "נעשאַנעל לייבאָר רילייישאַנס באָאַרד" וועגן דורכפירן אַן אָפּשטימונג. אָבער די פירמע באַנוצט פאַרשיידענע טריקס אָפּצולייגן אַזאַ אָפּשטימונג, אויסנוצנדיג די צײַט אויף צו העצן געגן דער יוניאָן. עס איז אָבער מערקווירדיג, באַריכטעט דירעקטאָר טשייקין, וואָס די אַרבעטער ווײַזן אַרויס גרויסן ענטוזיאַזם פאַר דער יוניאָן, טראָץ דעם אַלגעמיינעם אַנטי־יוניאָן קלימאַט, וואָס עס הערשט אין סאַן אַנטאָניאָ.

אויך די אַרבעטער אין דער "מאַרדזשאַ, בראַזיר קאָמפּאַני", אין האַשקאַנוויל, ווײַזן אַרויס אינטערעס אין דעם אָרגאַניזיר־קאַמפּיין פון דער יוניאָן. די אַרבעטער בײַ דער דאָזיגער פירמע ווערן שרעקלעך עקספּלואַטירט. די מייסטע אַרבעטער קריגן בלויז אַ דאָלאַר אַ שעה, וואָס איז דער געזעצלעכער מינימום און די אַרבעטן אין אַ געבײַדע וואָס דערמאָנט דעם סוועט־שאַפּ פון 50 יאָר צוריק. דעם לעצטן טריק, וואָס די פירמע באַנוצט איז, צו אָרגאַניזירן אַ "קאָמפּאַני־יוניאָן" פון די "בעסער באַצאָלטע" אַרבעטער, וואָס קריגן אַ דאָלאַר מיט צען סענט אַ שעה.

• • •

לאָקאַל 525, אין העלענאַ, אַרקענסאַ, האָט אַלס אַ טייל פון זײַנע קאָמיוניטי־אַקטיוויטעטן געוויזן דעם אינטערנעשאַנעל פילם "מיט אָט די הענט", צו אַ גרעסערער פאַרזאַמלונג פון הײַסקול שילער. וועלכע האָבן

אין שיקאגא און אין דער מיטל וועסט

דער לידיס סיילערס לאקאל 208 אין שיקאגא, האט פאריגן חודש אנגעהויבן אנגעמען אפליקאציעס פאר עלטער־פענסיעס. באריכטעט וויס־פרעזידענט מאריס ביאליס, מענעדזשער פון דער יוניאן אין שיקאגא. דער לאקאל האט עטאבלירט זיין רעטייערמענט־פאנד אין יאר 1953. [illegible]

[illegible]

מערדערלעכע אטאקע אויף צוויי יוניאן־ארגאניזערס אין מיסיסיפי

א באנדע פון 25 פערזאן באוואפנטע מיט [illegible] האט דעם 24טן [illegible] פאר געמאכט א מערדערלעכע אטאקע אויף צוויי ארגאניזירערס פון דער אינטערנעשאנעל [illegible]

[illegible]

לאס אנדזשעלעס קלאוק יוניאן באנייט קאלעקטיוו אגרימענט

די קלאוקמאכער יוניאן אין לאס אנדזשעלעס האט, נאך לאנגע פארהאנדלונגען, באנייט דעם קאלעקטיוון אגרימענט מיט דער אסאסיאיישאן. באריכטעט וויס־פרעזידענט [illegible]

[illegible]

אויפן הערסמאנער פראנט

פון נ. מ. מינקאף

אין דער ווייסע אינדוסטריע גרייט מען זיך שוין צו דעם הערבסט סעזאן, ווי אלעמאל. זיינען דא די פאבריקאנטן. וועלכע זוכן און געפינען, גוטע סימנים. אין דער קומענדיקער סעזאן וועט זיין אויסערגעוויינלעך גוט. א באווייז, די „שאפינגס", וועלכע זיינען פארגעקומען מיט וואכן צוריק, זיינען געווען גוט באזוכט; בייערס זיינען געווען באגייסטערט פון די נייע סטיילס און האבן איבערגעלאזט באשטעלונגען... טאקע נים אזוי פיל ווי מען האט געקענט דערווארטן, אבער עס איז נישקשה.

[illegible]

קלאוק יוניאן אין סאן פראנציסקא באנייט אגרימענט

[illegible]

אריפן פעלד פון קולטורעלער אדער וואויל־
טעטיגער ארבעט. אפטערע זיינען זיך מתעסק
מיט פילערליי געזעלשאפטלעכע ענינים; סאַ־
שא זימערמאַן גיט זיך אָפּ ספּעציעל מיט
דעם קאַמף געגען ראַסן־דיסקרימינאַציע.
שוין יאָרן לאַנג פאַרנעמט ער זיך מיט דער
ארבעט ביי דעם „אידישן ארבעטער־קאָמי־
טעט", וועלכער איז אַדאַנק זיין טעטיגקייט
פון דער קאָמיטע, געוואָרן איינע פון די
אינפלוענצרייכסטע ארגאַניזאַציעס אויף דעם
אמעריקאַנער באָדן. ער איז פאָרזיצער פון
דער לייבאָר אַדווייזאָרי באָאַרד פון דער „ניו־
יאָרק סטייט קאָמישאָן אַגעגנסט דיסקרימינאַציע"
און אַ מיטגליד פון מעיאָר וואַגנערס
„קאָמישאָן איבער אינטערגרופּ רילייישאַנס".
עס איז אָבער יאָ אָנגעבראַכט צו וויסן, דאָס
פיליכט צום ערשטן מאָל אין דער געשיכטע
פון דער אמעריקאַנער פעדעריישאַן אָוו לייבאָר
איז אַלס אָנפירער פון אַן אָפיציעלער קאָ־
מיטע, באַשטימט געוואָרן אַ פּערזאָן, וועל־
כער איז אויסער דעם עקזעקוטיוו קאָונסיל
פון דער פעדעריישאַן.

איבעריג צו זאָגן, אַז מיר, אין דעם
דרעס דזשאָינט באָאַרד, באַטראַכטן דאָס
אַלס אַ כבוד ניט נאָר פאַר ברודער זימערמאַן,
נאָר אויך פאַר אונזער יוניאָן. מיר באַגריסן
און ווינשן אים געזונט און יאָרן, אַז ער זאָל
קענען אָנגיין מיט דער טעטיגקייט.

מענדעל בלושטיין

זעלטען ווען דער טויט פון אַ מענטשן
האָט איבערגעראַשט אַזוי פיל טרויער און
צער צווישן די פילע טויזנטער מיטגלי־
דער פון אונזער יוניאָן, ווי דאָס איז דער
פאַל מיט דעם פּלוצימדיקן טויט פון מענדעל
בלושטיין, אַזוי אומגעריכט, אַזוי אומדער־
וואַרט האָט דאָס פּאַסירט, אַז עס איז
פשוט אומגלויבלעך. דאָס איז אָבער די טרויע־
ריגע ווירקלעכקייט, און אַלס אַזעלכע מוזן
מיר דאָס אָננעמען.

אונז זיינען ניט געווען באַקאַנט מענדעל'ס
יונגע יאָרן. מיר ווייסן, אַז ער איז גע־
בוירן געוואָרן מיט 67 יאָר צוריק, אין אַ
קליין שטעטל אין רוסלאַנד און איז געקו־
מען קיין אמעריקע אַלס אַ יונגער בחור פון
17 יאָר. צוערשט האָט ער זיך באַזעצט אין
דער שטאָט פילאַדעלפיע, וואו ער האָט
לכתחילה אָנגעפאַנגען ארבעטן אַלס קאַפּ־
מאַכער. קורצלעך נאָך דעם איז ער איבער־
געקומען צו דער לידיס־וועיסט אינדוס־
טריע, גלייך אין פילאַדעלפיע און שפּע־
טער אין ניו־יאָרק. ווייענדיג אַ פרייד־גלייביגער
[illegible] איז ער באַלד באַקאַנט געוואָרן
צום [illegible]. אין דער צייט ווען אויף דער
[illegible] [illegible] [illegible] איז אָנגעגאַ־
נגען אַ [illegible] צווישן די סאָציאַ־
ליסטן און אַנאַרכיסטן. דאָ איז ניט דער
פּלאַץ און ניט די צייט אַרייַנצוגיין אין
אין די פילאָסאָפיעס פון די צוויי ריכטונגען.
[illegible] זיין געווען צו דערמאָנען, אַז [illegible]
[illegible] האָט גליבט דעם [illegible]
[illegible] דער פּערזענלעכער ווירדע און
זיין פּערזענלעכער פרייהייט (דער יחיד איז
אַלץ, [illegible] [illegible] [illegible]. דער נאַציאָנ־
[illegible] [illegible]) האָט דער סאָציאַ־
ליזם [illegible] דעם כלל פאַר דעם אינדיוויד־
[illegible] און דעם יחיד אַלס אַ שרייד־
[illegible] [illegible]. זייט יענע [illegible] יאָרן

איז סיי דער סאָציאַליזם און סיי דער אַנאַר־
כיזם אַ היפּש ביסעל פאַרוואַקערט געוואָרן.
[illegible]
מענדעל בלושטיין איז פאַרבליבן געטריי
די עטישע פּרינציפּן פון זיין גלויבן ביז
דעם לעצטן טאָג פון זיין לעבן. דער יחיד,
דער אינדיווידיום איז ביי אים אַרויסגעק־
מען אַלעמאָל אין די פאָדערשטע רייען. אוי־
נעמט פרייהייט איז ביי אים געווען טייער
און הייליג. זיין גאַנצע קולטורעלע טעטיג־
קייט האָט זיך צו יענער צייט גרופּירט אַרום
דער „ראַדיקאַלער לייברערי", פון וועלכער
ער איז געווען אַ מיטגליד און האָט עקזיס־
טירט נאָך ביז היינט אַלס דער ווינקעלשטיין
פון דער פילאַדעלפיער פּראָגרעסיווער באַ־
וועגונג.

אין יאָר 1919 איז ער געוואָרן אַ מיטגליד
פון דער ניו־יאָרקער דרעס און ווייסטמאַכער
יוניאָן, לאָקאַל 22, וואו ער האָט אָנגעהאַל־
טן פאַרשיידענע פּאָסטנס. לעצטנס האָט
ער פאַרנומען דעם אַמט פון געהילפס־מענע־
דזשער פון לאָקאַל 22. דעם אַמט האַנדעלנדיג
האָט ער ניט געהאַט קיין גרויס חשק צו פאַר־
נעמען דעם פּלאַץ פון ברודער [illegible] פאַר־
באַליס, וועלכער איז געשטאָרבן מיט אַכט
מאָנאַטן צוריק. ער האָט אָבער געפילט, אַז
אונטער די אומשטענדן האָט ער ניט גע־
קענט אָפּזאָגן ברודער זימערמאַנ'ס אָנ־
באָט און האָט אים אָנגענומען צייטווייליג.

די ארבעטער באַוועגונג, פון געזאָגט ווער־
דען אין, זעלבסט־קריטיק, איז ניט פון די
לייכטסטע פּלעצער וואו אַ מענטש קען זיך
דערוואַרבן אַ רעפּוטאַציע אַלס פירער. אַ
מענטש דאַרף דורכגיין די שבעה מדורי גיהנום
אידער מען קריגט דעם טיטול „פירער".
דאָס רוב מענטשן אין אונזער באַוועגונג באַ־
נוצן זיך מיט אַ סך פּוסטע באַמבאַסט־
טיק און לאַנגע עלנבויגנס בעטער זיי
דערשלאָגן זיך צו ווערן אָנערקענט אַלס
ארבעטער־פירער.

אין אַט וואַנדער איך מיך ווי אַזוי האָט
מענדעל בלושטיין זיך דערוואָרבן אַ נאָמען
אַלס אינפלוענצרייכער פירער פון דער יוניאָן,
ווייענדיג אַ מענטש אַ באַשיידענער. וואָס האָט
אַלע יאָרן פּרובירט געהאַט זיך צו שטופּן
אין פאָרנט. אַ מענטש וואָס האָט ליבער
צוגעטיילט כבוד צו אַנדערע אידער, חס
ושלום, נעמען אַ ביסעל קרעדיט פאַר זיך
אַליין.

איך געדענק נאָך אין 1933, בעת מענדעל
איז דערווײלט געוואָרן אַלס מענעדזשער
פון לאָקאַל 22, מיט וואָס פאַר אַ באַשיידענ־
קייט ער האָט זיך באַנומען און זיין נייעם
אַמט. דער יוניאָן־אַקטיוו איז דאַן באַשטאַנ־
נען פון [illegible] פון אידישע טענער. וועל־
כע האָבן געזוכט אָנצוהאַלטן כאָטש אַ
סימן פון אַ יוניאָן. צייטן זיינען געווען
אויסערגעוויינלעך שווערע. דער טרייד איז
געווען בלויז טיילווייז אָרגאַניזירט. די רייען
זיינען געווען צעשפּליטערט. מחמת דעם איז
[illegible] ברודער־קאַמף; וואָס האָט קאָנ־
טרירט מיט [illegible]. און מענדעל'ס איינציגע
זאָרג איז געווען, ווי אַזוי צו שאַפן איינהיי־
קייט אין דער יוניאָן. און אַנשטאָט צו באַ־
פעסטיגן זיך אין אַמט, כדי אויפצוהאַלטן
זיין פּאָזיציע אויף ווייטער, האָט ער
ליבער אָנגעהויבן אַקטיווע טעטיגקייט, וועל־
כע ער האָט לכתחילה געוואָלט. אַז די ווער־
לען פירען צו זיין פאַרלאָזן דעם אַמט.
אויב עס זאָל געלונגען צו שאַפן איינהייט.
דאָס האָט נאָר געקענט טאָן אַזאַ מענטש ווי
מענדעל.

די אַלע יאָרן פון מענדעל'ס פאַרוואַל־
טונג פון אָרגאַניזאַציאָנעלע רעפּרעזענטאַנטן פון
דזשאָינט באָאַרד, ווייסן נאָר געציילטע מענ־
שן דעם עגמת נפש וואָס ער איז אויסגע־
שטאַנען. וואָס איינער דאַרף זיצן טאָג־איין,
טאָג־אויס, און האָבן צו טאָן מיט פאַרשיי־
דענע צווייפלהאַפטע עלעמענטן, פירן
אונטערהאַנדלונגען מיט זיי, איז אים זיכער
ניט וואָס מקנא צו זיין. דאָך האָט מענדעל
פאַר צוויי־און־צוואַנציג יאָר אָנגעהאַלטן
דעם אַמט. אַמאָל פלעגט ער צו מיר זאָגן —
„אך, מינקאָף, עס וועט שוין ניט געדויערט לאַנג,
באַלד וועלן מיר באַפרייט ווערן פון די
אַלע אומאָנגענעמלעכקייטן. עס ווילט זיך
נאָך אַ ביסעל לעבן; עס איז דאָך אַזוי פיל
שיינקייט אין דער וועלט. מען דאַרף דאָס
נאָך זען איידער וואָס ווער".

עס האָט זיך אָבער אַנדערש אויסגעלאָזט.
מיט זיין טויט איז אַוועק פון דער סצענע
איינע פון די שענסטע פּערזענלעכקייטן
וואָס מיר האָבן פאַרמאָגט.

כבוד זיין אָנדענק.

פיטסבורגער דרעסמאַכער פּרעזענ־טירן וויס־פּרעזידענט אַנטאָניני פאַר הילף

אַ קאָמיטע פון דרעסמאַכער פון לאָקאַל
295, פּיטסבורג, פּענסילווייניע, זיינען געקו־
מען צום לעצטן מיטינג פון דרעס דזשאָינט
באָאַרד אין ניו־יאָרק, דינסטאַג, דעם 25סטן
יוני, און באַדאַנקען דעם ערשטן וויס־
פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנאַל, לוי־
אידזשי אַנטאָניני, פאַר זיין הילף און קריי־
גען פאַר די הערטיגע דרעסמאַכער די פולע
פּרייזן פאַר דער ארבעט ווי אין ניו־יאָרק.
די קאָמיטע האָט איבערגעגעבן ברודער אַנ־
טאָניני אַ קונסטלערישן געשטעל פון שרייב־
געצייג אויסגעצאַציעט פון אַ שטיק אַנטראַציט
מיט אַ פּאַסיגן אויפשריפט.

די קאָמיטע איז אָנגעפירט געוואָרן פון
וויס־פּרעזידענט דייוויד גינגאָלד, דירעקטאָר
פון נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט, און סאָל
גרין, מענעדזשער פון דעם פּיטסבורג דיס־
טריקט. די מתנה האָט אַנטאָניני איבערגע־
געבן די טשערלידי פון לאָקאַל 295, קאַר־
מעלאַ סקלאַרינאָ. אין איר רעדע האָט זי
דערקלערט, אַז דער לאָקאַל איז דאַנקבאַר
אַנטאָניני'ן פאַר העלפן די דרעסמאַכער אַר־
בעטער צו קריגן די פולע פּרייזן פאַר דער
ארבעט ווען די דרעס דזשאָבערס באָאַרד און
דער נאָרד־איסט דעפּאַרטמענט האָבן לעצ־
טענס דורכגעפירט דעם קאַמפּיין צו רעגו־
לירן די ארבעטער אין פּענסילווייניע צו
פאַרדינען די פולע פּרייזן.

די ארבעטער אין פּיטסבורג קומען כמעט
אַלע פון קוילן־גרובער פאַמיליעס. דער
ארטיסט וואָס האָט געמאַכט דעם שרייבצייג
געשטעל איז איינער פון די אָרטיגע ארבעט־
ער.

ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן

פון איזידאָר נאַגלער,
גענעראַל מענעדזשער קלאָוק דזשאָינט באָאַרד

דעם היינטיגן אַרטיקל ווי־
לען מיר אָנהויבן מיט
אַ יישר כח צו אונזערע
מיטגלידער פאַר זייער
מאַסן־באַטייליגונג אין
דער מעדיסאָן סקווער
גאַרדען פייערונג לכבוד
פּרעזידענט דובינסקי און אונזער אינטער־
נעשאַנאַל. פאַר מיר איז געווען אַ בדיוקע
באַפרידיגונג צו זען צווישן ריזיגן עולם,
בעת דער פייערונג, אַזוי פיל פּנים'ער פון
אונזערע מיטגלידער, אַלטטיימערס פון דער
יוניאָן, אַקטיווע און רעספּעקטע קלאָוקמאַ־
כער. וואָס זיינען געקומען אויסדריקן זייער
ליבע און אָנערקענונג צום פּרעזידענט פון
דער אינטערנעשאַנאַל, וואָס האָט אין פאַר־
לויף פון 25 יאָר אַזוי פיל ביי־געטראָגן צום
וואוקס פון פּרעסטיזש פון אונזער אָרגאַני־
זאַציע.

דער הויפּט־טאָן פון מייסטע באַגריסונגס־
רעדעס איז געווען צו פאַרגלייכן דאָס יאָר
1932, ווען דוד דובינסקי האָט איבערגענומען
די אָנפירונג פון דער אינטערנעשאַנאַל, מיט
1957, און אַרויסהייבן די דערגרייכונגען
פון דער יוניאָן אין פאַרלויף פון אַט
די 25 יאָר. דאָס איז אויך געווען
דער גרונט־כאַראַקטער פון דער פייערונג.
מיר האָבן אַלע אויפגעלייגט די אַרבעט,
דאָנערשטאָג נאָכמיטאָג, דעם 13טן יוני,
כדי צו קאָנען אַ בליק צוריק און זען וואָס
פאַר אַ לאַנגען וועג, און לייד און פרייד,
מיר האָבן דורכגעמאַכט דעם לעצטן פערטל
יאָרהונדערט.

אָבער בעסער פון אַלע געדענקען דעם
דאָזיגן מהלך די קלאָוקמאַכער אין ניו־
יאָרק. פאַר אונז איז די פייערונג אין מעדיסאָן
סקווער גאַרדען געווען ניט בלויז אַ יום־
טוב פון דער יוניאָן, נאָר אַ דערמאָנונגס־
טאָג פון אונזערע אייגענע איבערלעבונגען.
דאָס איז געווען אונזער אייגענע טריאומף־
פייערונג, נאָך די אַלע שוועריגקייטן און
שטרייכלונגען, וועלכע מיר האָבן גובר גע־
ווען, מיט דער הילף פון דער יוניאָן. פאַר
אונז אַלע אונזערע משפחות. פאַר מיר איז עס
געווען אַ גרויסער כבוד צו זיין דער טשער־
מאַן פון אַט דער היסטאָרישער פייערונג. אַ
כבוד, וואָס איך האָב געקריגן ניט פאַר
מיר פּערזענלעך, נאָר ווי דער פאָרטרעטער
פון דער עלטסטער און קאָליזפולסטער אָר־
גאַניזאַציע אין אונזער אינטערנעשאַנאַל.

דער פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַ־
נאַל איז איינער פון אונז און איינער מיט אונז.
פאַר אונז אַלעמען איז דעריבער אַ גרויסער
כבוד, וואָס די פייערונג אין מעדיסאָן סקווער
גאַרדען איז געווען אַזוי אימפּאָזאַנט; וואָס
דער אָפּקלאַנג פון דעם יום־טוב איז געווען
אַזוי שטאַרק, סיי אין אמעריקע און סיי מעבר
לים, און וואָס די דערגרייכונג און דער
פּרעסטיזש פון דער אינטערנעשאַנאַל זיינען,
דורך דער איצטיגער פייערונג, אַזוי קלאָר
אַרויסגעבראַכט געוואָרן אין דער עפנטלעכ־
קייט, ווי אַ מוסטערהאַפטע ארבעטער־
אָרגאַניזאַציע.

די לאַגע אין אונזער טרייד

לויט אַלע וואַרשיינלעכקייטן קענען מיר
דערוואַרטן, אַז עס וועט זיין אַ גוטער
הערבסט־סעזאָן. אין דער בעסערער ליין האָט
זיך דער סעזאָן אָנגעהויבן פריער ווי פאַר־
יאָרן. אין אַ צאָל גרעסערע שעפּער האָט
מען איצט, אין מיטן יוני, שוין אָנגעהויבן
ארבעטן. אַ סך פירמעס באַריכטן, אַז זיי
האָבן געקראָגן גרעסערע באַשטעלונגען
ביים אָנהויב פון סעזאָן. עס מערקט זיך אַ
גרעסערער אינטערעס אין סוטס ווי אויך
אין קאָוטס מיט פוטער־טרימינג. די נייע סוט־
סטיילס ווייזן אַרויס אַ טענדענץ צו באַנו־
צען מער פוטערוואַרג אַלס טרימינג, ווי אין
די לעצטע הערבסט־סעזאָנען. דאָס קען בכלל
ברענגען מער ארבעט פאַר טרייד און ספּע־
ציעל וועט עס, האָפנטלעך, העלפן פאַר־
בעסערן דעם סעזאָן פאַר די פינישערס. דעם
היינטיגן סעזאָן זיינען אויך אַריינגעקומען
נייע טעקסטיל־שטאָפן, וואָס וועלן האָ־
פנטלעך סטימולירן אַ גרעסערן פאַרקויף
פון קלאָוקס און סוטס.

די אַלע זאַכן וואָס איך האָב דאָ אויסגע־
רעכנט באַרעכטיגן אונז צו האָפן, אַז עס
וועט זיין אַ גוטער הערבסט־סעזאָן. אָבער,
ווי אַלעמאָל, וועל איך זיך צוריקהאַלטן פון זאָגן
צו אָפּטימיסטישע נביאות. ספּעציעל איצט,
נאָך איידער דער סעזאָן האָט זיך רעכט אָנ־
געהויבן. אין דעם איצטיגן מאָמענט קע־
נען מיר בלויז פאַרצייכענען די פאַרשידענע
טענדענצן, וואָס מערקן זיך אין מאַרקעט,
וועלכע ווי מיר קענען זיי זען, באַרעכטיגן
אונז צו דערוואַרטן אַ גוטן הערבסט־סעזאָן.

צוגרייטונגען צום נייעם סעזאָן

ווי אַלעמאָל, ערב אַ סעזאָן, האָבן מיר
פאַריגן מאָנאַט אָנגעהאַלטן אַ מיטינג
מיטן סטאַף פון דזשאָינט באָאַרד אויפצונע־
מען פאַרשיידענע פראַגן. וואָס האָבן אַ
שייכות מיט אָפּהיטן די פאַרשריפטן פון
דעם קאָלעקטיוון אַגרימענט. איינע פון די
פּראָבלעמען וועלכע מיר האָבן באַהאַנדלט
און אויף וועלכן איך האַלט, אַז מיר דאַר־
פן קאָנצענטרירן באַזונדערע אויפמערק־
זאַמקייט, איז ענערגישער יוניאָן־קאָנטראָל
איבער דזשאָבער־קאָנטראַקטאָר באַציאונגען.
איך דאַרף ניט דערציילן אונזערע מיטגלי־
דער, אַז דאָס איז אַ וויכטיגער טייל און
דער סאַמע פונדאַמענט פון אונזער קאָלעק־
טיוון אַגרימענט.

מיר מוזן מאַכן באַזונדערע אָנשטרענ־
גונגען אַכטונג צו טאָן, אַז פירמעס זאָלן ניט
אַרויסשיקן קיין ארבעט צו ניט־רעגיסטרירטע
קאָנטראַקטאָרס. ווען דער ספּעציעלער קאָמי־
טעט איבער קאָנטראַקטאָר־רעגיסטראַציע באַ־
שליסט, אַז אַ געוויסער דזשאָבער אָדער מאַ־
נופעקטשורער איז ניט באַרעכטיגט צו קרי־
גן אַ געוויסן קאָנטראַקטאָר, דאַרף דער בי־
זנעס־אַגענט זען באַלד צו באַזוכן דעם באַ־
טרעפנדן קאָנטראַקטאָר־שאַפּ און אַכטונג
טאָן צי מען אַרבעט דאָרט ניט אויף דעם
דזשאָבערס גאַרמענטס. אויב מען געפינט
אַרבעט פון אַ פירמע, פאַר וועלכער דער קאָנ־
טראַקטאָר איז ניט רעגיסטרירט, דאַרף די אַר־
בעט באַלד אָפּגעשטעלט ווערן און די פירמע
דאַרף אָנגעקלאָגט ווערן פאַר פאַרלעצן
דעם אַגרימענט.

אויך די בעל מלאכות ביים קאָנטראַקטאָר
דאַרפן געהעריג איינגעקלערט ווערן, אַז
עס איז אין זייער אינטערעס אונטערצוזען ניט
צו אַרבעטן אויף ניט־רעגיסטרירטע אַרבעט
און לאָזן וויסן דער יוניאָן וועגן די
מינדסטע פאַרלעצונג פון די דאָזיגע אַגרי־
מענט־פּונקטן.

ביים סטאַף־מיטינג איז אויך באַשלאָסן
געוואָרן די ביזנעס־אַגענטן צו זיין אויף דער
וואַך געגען „טשיזלען" אויף באַשטעלטע
פּרייזן פאַר שטיק־אַרבעט. עס איז אָבער
לגמרי נויטיג, אַז די ביזנעס־אַגענטן פון אַלע
קאָנטראַקטאָר־שעפּער פון אַ דזשאָבער־פירמע
זאָלן זיין ביי די פּרייז־סעטלמענטס, וועל־
כע ווערן געמאַכט ביים דזשאָבער פאַר אַלע
שעפּער. עס איז איבעריג צו דערמאָנען, אַז
דער גרעסטער טייל פון אונזערע מיטגלידער
זיינען שטיק־ארבעטער און דורך באַגרינדן
קאָנטראָל איבער די פּרייז־סעטלמענטס איז
די יוניאָן אימשטאַנד אויפצוהאַלטן זייערע
געהעריגע פאַרדינסטן.

אַן אַנדערער פּראָבלעם אין די פּינקט־
לעכע אויפמערקונג פון די צאָלונגען צו די
וועלפער־פאָנדן. דאָס איז אַ ענין וואָס
טאָר ניט פאַרנאַכלעסיגט ווערן. עס איז
נויטיג אַכטונג צו טאָן, אַז פירמעס זאָלן
ניט אָנזאַמלען קיין חובות צו די פאָנדן.
ספּעציעל איז נויטיג אָפּצוהיטן, אַז אַנט־
שיידונגען פון אימפּאַרטיישן טשערמאַן,
בנוגע צאָלונגען צו די וועלפער און רעטי־
רמענט־פאָנדן זאָלן פּינקטלעך דורכגע־
פירט ווערן.

אַנדערע אינסטרוקציעס צום דזשאָינט
באָאַרד סטאַף זיינען: אַכטונג צו טאָן, אַז
אָווערטאַים־שטונדען זאָלן ניט געאַרבעט
ווערן אין שעפּער וואו עס איז פאַראַן פּלאַץ
פאַר ארבעטסלאָזע בעל מלאכות. אָווערטאַים־
שטונדען טאָר ניט געאַרבעט ווערן, אונטער
קיינע אומשטענדן, אָן אַ ספּעציעלן פּער־
מיט פון דער יוניאָן און שולדיגע פאַר פאַר־
לעצן אַט די יוניאָן־רעגולאַציע דאַרפן
שטרענג באַשטראָפט ווערן.

געוויס געהערן אַ סך זאַכן, וועלכע
זיינען אויפגענומען געוואָרן ביים סטאַף־
מיטינג, צו דער רוטינער אַרבעט פון דער
יוניאָן. אָבער איך האַלט פאַר נויטיג אַלעמאָל
צו האַמערן אויף די דאָזיגע פּונקטן כדי
צו דערמאָנען, אַז אין זייער טעגלעכער אַרבעט
זיינען אונזערע באַאַמטע די דינער פון דער
יוניאָן־מיטגלידערשאַפט. די מינדסטע אַר־
בעט אין דער יוניאָן, מאָג זי זיין דיינער רוטין
און זעלבסטפאַרשטענדלעך, איז אַ וויכטיגע
אַרבעט אויף צו באַשיצן דאָס וואוילזיין פון
דער יוניאָן און אירע מיטגלידער.

מיט די קלאוק פרעסערס אין שאפ און אין דער יוניאן

פון יוסף ברעסלאוו, וויצע־פרעזידענט

עס זענען אויס אין דעם מאמענט. האבן שוין א סך שפעטער אנגעהויבן צו ארבעטן. און כאטש דער סעזאן איז נאך ניט אין פולן שוואונג, האט מען אבער אין פילע שעפער פון דער בעסערער און מיטעלער ... [illegible]

סקווער גארדען און ווען מיר האבן געזען ווי די מאסן מעמבערס, אפיסערס, געסט, באקאנטע און גלאט פריינט, וועלכע האבן אנגעפילט דעם גארדען — איז אונזער הארץ ... [illegible]

דענקען מיר געווי ווי דובינסקי האט דער־מאלט געזאגט. אז ער האט געהאט א גוטן לערער און אז זיין לערער איז געווען מאריס זיגמאן. דער לערער האט אים געלערנט, ... אויב נייטיג פאר דעם גוטס פון דער יוניאן, מעג מען און מען דארף זיין גרייט מקריב צו זיין אייגענע, פערזענלעכע אינטערע־סן — און יא, אפילו דעם לערערס אינטער־ ... [illegible]

... מיט די מערסטע מיט וועמען מיר האבן גע־האלטן אין טעטיגקייט צו א מאר־שטעלונג און דער רעזולטאט איז. אז אונזערע פרעסערס האבן געטראגן א פאר סענט מער פאר זייער ארבעט.

פרעזידענט דובינסקי'ס 25־יאריגער יובילייאום

דעם אמת געזאגט. איז דער 25־יאריגער יובילי געווען אזוי גרויס און אזוי איינ־דרוקספול, אז מיר ווייסן ניט וואו פריער אנצוהייבן. דובינסקי פילן האט עס ווייזער פערזענלעך אנגעשטעקט. ווען ער האט געזאגט, אז דער יובילי וואט אויס ווי א „פוילישע ... [illegible]

[illegible]

וועלט האט איינגעפירט די „ען־אר־עי". ווי אזוי א שאפיטל פון די קלאוקמאכער. צוזא־מען מיט דובינסקי'ן איז געפארן קיין וואַ־שינגטאן איינצושטעלן א „קאוד" פאר דער קלאוקמאכער יוניאן, וואו פון דער פראגע פון שטיק־ארבעט און פון ליטימירטע צאָל קאנטראקטארס, איז געווען שוועריגע די עק־זיסטענץ פון דער יוניאן; ווי אזוי נאכדעם ווי ... [illegible]

מאנטרעאלער קלאוקמאכער באנייען אגרימענט מיט ווייכטיגע געווינסטן

פון וויס־פרעזידענט בערנארד שיין

אך לאנגע פארהאנדלונגען מיטן קלאוק מאנופאק־טשורערס קאונסיל, האבן מיר געשלאסן מיט זיי אן אגרימענט ... [illegible]

א מיטינג אין מאנטרעאל, דעם 7טן יולי. מיר האבן פארהאנדלט די פראגע ווע־גן פארשטארקן דעם פראגרעסיוו־רווחים. אין פארבינדונג דערמיט האבן מיר באַ־שלאסן צו שאפן אן פראגרעסיוו־פאנד פון 150 מיליאנען דאלאר ... [illegible]

... אינדוסטריע האט דיר פארשטעלט און מיר האפן, אז דורך א פאר־שטארקטן ארבעט־זיר־קאמפיין וועלן מיר די דאזיגע וואגס איינברענגען.

דאנק־רעזאלוציע

מיר, די ארבעטער פונם איינטייר דרעס־שאפ „קאהן בראדערס", אין ניו־יארק, ווע־בן, ביי א שאפ־מיטינג, איינשטימיג א באריכט פון אונזער ביזנעס־אגענט, א. גראס־מאן, אז די יוניאן האט איינגעקאסירט 15 טויזנט דאלאר אין „בעק־פעי" פאר די באַל־מלאכות, באשלאסן איבערצוגעבן א דאנק דער פירערשאפט פון דער דרעסמאכער יו־ניאן און באזונדערס אונזער ביזנעס־אגענט ה. גראסמאן, פאר זייער מיטפילנדער ארבעט אין שליכטן דעם ענין לטובת די ארבעטער אין שאפ.

שאפ־טשערמאן — איב קעניגסבערג.

שאפ־קאמיטע:

ליזא קאפארא — לאקאל 89; ב. גענס. ס. יאפ און מ. הוסט — לאקאל 22.

דרעס־שאפ געווינען זיך מיטן טשערמאן

די ארבעטער פון איילין פראקס, 134 וועסט 26סטע סטריט, האבן ביי א גוט באַ־זוכטן שאפ־מיטינג זיך געזעגנט מיט וויער־לאנג־יאריגן שאפ־טשערמאן ברודער רובין בראון, וועלכער האט לעצטנס באשלאסן צו ... [illegible]

[illegible]

JUSTICE *Jewish Edition*

גע[redacted]טיקייט

Vol. XXXIX. No. 8 Jersey City, N. J. August, 1957

Price 10 Cents

אינהאלט:

	זייט
עדיטאריעל — — — — — — — — — — —	2
ש. פּאָרבער: אין לויף פון חודש — — — — — —	4
י. באַריכאָוו: וואַקסענדיגער יקרות און שכירות־העכערונג — — — — — — — — — —	6
פּ. שמייער: ווענען אייניגקייט פון דער סינדיקאַלער באַוועגונג אין פראַנקרייך — — — — — —	8
ה. לאַנג: דזשאַן דייטש (זכרונות) — — — — — — —	9
ל. לאַפּאַוויץ: דזשאַסי (דערציילונג) — — — — — —	11
שלום אַש — — — — — — — — — — — —	12
י. ל. קאַלושינער: אַ חלק (סאָנעט) — — — — — — —	12
אויגוסטין זוכי: ווי האָבען געוואָלט דעם היטלער אויף דער ערד אָראָפּברענגען — — — — — — — — —	13
וויים־פּרעזידענט יוסף ברעסלאו פּלוצלינג געשטאָרבען	15
דר. יוסף קיסמאַן: פונם אינטערנאַציאָנאַלען ארבעטער לעבען — — — — — — — — — — —	16
ש. היים: אין דער אַמעריקאַנער ארבעטער באַוועגונג	18
נייעס אין אונזער אינטערנעשאַנעל — — — — — —	20
נ. מ. מינקאָף: אויפן דרעססמאַכער פראָנט — — —	25
איזידאָר נאַגלער: ביים רודער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן — — — — — — — — — — —	27
בערנאַרד שאַן: פינף פירמעס אָרגאַניזירט אין קאַנאַדער נאַציאָנאַלען קאַמפּיין — — — — —	28
י. סטענזאָר: קלאָוקמאַכער אין לאָס אַנדזשעלעס געווינען וויכטיגע געווינסטן — — — — — — —	29

נאָטיצען, בריוו.

דרעסמאַכער יוניאָן גראַדואירט ערשטע גרופּע אויסגעשולטע פּאָרליים

מיסוּרי, דעם 19טען יוני, איז פאָרגעקומען אַ מערקווירדיגע גראַדואיר־צערעמאָניע אין דער באַרעל־טרייד האַי־סקול, 24סטע גאַס און 7טע עוועניו, מאַנהעטען.

12 מיטגלידער פון לאָקאַל 22, דרעסמאַכער, געוועזענע פינישערס, קלינערינס און פון אַנדערע „מינאָריטי קראַפטס", האָבען, ביי אַ פייערלעכער צערעמאָניע, געקראָגען זייערע סערטיפיקאַטען וואָס באַשטעטיגען, אַז די גראַדואַנטען זיינען שוין פאָלגע בעל־מלאכות, אויסגעשולטע אָפּערייטאָרס, וועלכע קענען זיך שוין נעמען צו דער אַרבעט פון נייען דרעסעס.

זיבען חדשים האָבען די גראַדואַנטען געלערנט דעם פאַך פון אָפּערייטאָרי.

די היינטיגע גרופּע פון צוועלף איז אַ טייל פון אַ פאָרצוקונפטיגע פּראָגראַם וואָס די דרעסמאַכער יוניאָן האָט אונטערגענומען אין אָקטאָבער פון לעצטען יאָר, צו „ריטריינען" פינישערס, קלינערס און פון אַנדערע האַלבקוואַליפיצירטע פאַכען, און מאַכען פון זיי גוטע אָפּערייטאָרס, אין וועלכע די גאַרמענט אינדוסטריע נויטיגט זיך אַזוי שטאַרק.

די „ריטריינינג" פּראָגראַם האָט זיך אַרויסגעוויזען פאַר אַ באַדייטענדען דערפאָלג. אין אַלגעמיין, אַלס אַן עקספּערימענט, האָט די יוניאָן געדענקט צו שאַפען בלויז אַ דריי־פיר קלאַסען מיט אַרום אַ הונדערט סטודענטען. אָבער דער דראַנג זיך אויסצולערנען אַ בעסער־באַצאָלטען פאַך איז געווען אַזוי גרויס, אַז איצט זיינען שוין פאַראַן צען קלאַסען מיט עטלעכע הונדערט סטודענטען.

אַנדערע יוניאָנס האָבען נאָכגעפאָלגט דעם ביישפּיל פון לאָקאַל 22 און האָבען אויך אָרגאַניזירט ענלעכע קורסען. ווי דר. בראַון, דער פּרינציפּאַל פון נידל־טרייד האַי־סקול, האָט געמעלדעט, זיינען שוין איצט פאַראַן איבער 2 טויזענט סטודענטען, וועלכע לערנען זיך פאַרשיידענע קוואַליפיצירטע פאַכען.

צווישען דער היכטיגקייט פון דער היינטיגער פּראָגראַם פאַר דער באַקלייד־אינדוסטריע פון ניו־יאָרק, — דער סטאַיל־צענטער פון דער וועלט, — זיינען צו דער גראַדואיר־צערעמאָניע געקומען זייער חשובע געסט; ס'איז דאָרט געווען דער באָראָ־פּרעזידענט פון ניו־יאָרק סטייט, [illegible] האָכמאַן; דער לייבאָר־קאָמישאָנער, איזידאָר לובין; דער קאָמישאָנער, דיקענסאָן; דער פּרעזידענט פון באָאַרד אָף עדיוקיישאַן, טשאַרלס סילווער, און אַנדערע. פון דער יוניאָן זיינען געקומען טשאַרלס ס. זימערמאַן, דער מענעדזשער פון לאָקאַל 22, מיט אַ גרויסער גרופּע באַאַמטע און עקזעקוטיוו־באָארד מיטגלידער פון דער דרעסמאַכער יוניאָן.

דעם גאָווערנאָר האַרימאַן איז צוגעטיילט געוואָרען דער כבוד אויסצוטיילען די סערטיפיקאַטען צו די גראַדואַנטען. דערביי האָט ער אין אַ קורצער רעדע שטאַרק געלויבט לאָקאַל 22, און ספּעציעל טשאַרלס זימערמאַן, פאַר דעם וויכטיגען אויפטו פאַר דער דרעס־אינדוסטריע. מען דאַרף האָבען וויזיע, האָט דער גאָווערנאָר געזאָגט, און די אינטערעסען פון דער אינדוסטריע שטאַרק צום האַרצען, כדי צו פאַרשטאַרקען אַזאַ פּלאַן, וואָס קען ברענגען ממשות'דיגע [illegible] פאַר די גאַרמענט טריידס אין ניו־יאָרק.

זימערמאַן האָט הערצליך באַגריסט די גראַדואַנטען און האָט דערביי אונטערגעשטראָכען אויף דעם מערקווירדיגען כאַראַקטער פון לאָקאַל 22, אין וועלכען עס געפינען זיך 32 נאַציאָנאַליטעטען, מענשען פון פאַרשיידענע ראַסען און גלויבענס, און דאָך הערשט זיי צווישען אין האַרמאָניע און אין פרידען. אַריבּ אונגס אין מעגלעך און אַ יוניאָן, [illegible] עס אויך זיין מעגלעך אין לאַנד און איבער דער גאַנצער וועלט.

זימערמאַן האָט אויך געדאַנקט דעם גאָווערנאָר און די אַנדערע חשובע געסט פאַר קומען צו דער דאָזיגער [illegible] און [illegible] טיילונג. זימערמאַן האָט פאַרזיכערט דעם גאָווערנאָר, אַז די [illegible] באַאַמטע, אַז די שטאָט ניו־יאָרק איז [illegible] און וועט פאַרבלייבען דער סטאַיל־צענטער פון דער וועלט. טראָץ די פאַרזאָרגונג [illegible] ערטער בעל מלאכות, וועלכע זיינען געווען גוטע, דערפאַרענע אַרבעטער, וועט זיך די יוניאָן זאָרגען, אַז די אינדוסטריע זאָל באַקריגען פון צייט צו צייט [illegible], וואָס קומען אַריין אין דער אינדוסטריע, נייע געשולטע פאַכלייט, וועלכע וועלען העלפען אויפהאַלטען די אינדוסטריע אין ניו־יאָרק.

יוניטי הויז

לעקציעס און פאָרומס

יוניטי־הויז, דער פּרעכטיגער וואַקאַציע־פּלאַץ פון דער אינטערנעשאַנעל אין די פּאָקאָנאָ־בערג, אָרגאַנִיזירט היינטיגען סעזאָן אַ סעריע לעקציעס איבער היימישע און אינטערנאַציאָנאַלע פּראָבלעמען. די לעקציעס ווערען אָרגאַניזירט פון דעם אינטערנעשאַנאַל בילדונג־דעפּאַרטמענט, אונטער דער אָנפירונג פון מאַרק סטאַר.

אין משך פון היינטיגען חודש וועלען געגעבען ווערען די פאָלגענדיגע לעקציעס:

שבת־זונטאָג	רעדנער	טעמע
9־10טען יולי	דר. דזשעימס פעינין	קאָלאָניאַליזם וועלטס פאַרברייטערונג
16־17טען יולי	מעד. פּ. סילווי (אַ. פּ. ל.־סי. אַי. אָ.)	אויטאָמאַציע און די אָרגאַניזירטע ארבעטער באַוועגונג
23־24טען יולי	אַל. דזשעי. הייז (פּרעזידענט פון מאַשיניסטען יוניאָן)	עטיק אין דער ארבעטער באַוועגונג
30־31טען יולי	פּאָול האַלל (פּרעזידענט פון מאַטראָזען יוניאָן)	פּראָבלעמען אויפן ניו יאָרקער וואַסער פראָנט

יולי און אויגוסט, דאָס זיינען די צוויי חדשים, אין וועלכע די מייסטע מיטגלידער נעמען זייערע וואַקאַציעס. עס איז דעריבער נויטיג צו מאַכען רעזערוואַציעס באַצייטענס, כדי צו קריגען אַ גרעסערען אויסוואַהל פון צימערען אין דער באַקוועמער, פרייד־אויסגעשטאַטעטער וואַקאַציע־היים פון דער אינטערנעשאַנעל.

מאַכט אייערע רעזערוואַציעס באַצייטענס!

אין ניו יאָרק:	אין פילאַדעלפיע:
1710 בראָדוויי	929 נאָרד בראָד סטריט

ביים מאַכען רעזערוואַציעס דאַרף מען מיטברענגען דעם יוניאָן־ביכעל.

לאָקאַל 9 אָרגאַניזירט אַרויספאָר אין „בער־מאַונטען"

דער קלאָוק־פינישערס לאָקאַל 9 אָרגאַניזירט אַ אַרויספאָר אויף אַ שיף קיין „בער־מאַונטען", אַ פּיינער פּיקניק־פּלאַץ ביים ברעג פון הודסאָן. די אַרויספאָר וועט זיין דעם 13טען אויגוסט. [illegible] מען זיך ווענדען צום סעקרעטאַר פון לאָקאַל, [illegible].